



La Simfònica de Chicago al Palau

catalunya música revista musical catalana

PREU: 500 PTES

NÚM. 186

ABRIL 2000

Evocació dels balls de Carnaval al Liceu

BRIGITTE ENGERER
L'elegància del piano



Ajuda'ns a fer realitat un somni

El Palau de la Música del s.XXI

El Palau de la Música Catalana, que tots portem al cor, vol donar la benvinguda al s. XXI gaudint de l'obra completa que Domènech i Montaner va somiar el 1905. Un Palau, Patrimoni de la Humanitat, que tindrà la tecnologia i els equipaments més avançats.

Ajuda'ns a fer realitat aquest projecte amb la teva aportació al compte núm. 2013 0500 15 0213238637 de la Caixa Catalunya, o mitjançant un taló nominatiu a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, c/Sant Francesc de Paula 2, 08003 Barcelona.

Gràcies per ajudar-nos a construir el Palau del s. XXI




PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

3A ÈPOCA ANY XVII
NÚM. 186, ABRIL 2000

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet**, **Josep M. Bricall**, **Josep M. Busquets**, **Josep Caminal**, **Salvador Cardús**, **Jordi Casas**, **Joan M. Clavaguera**, **Gregori Estrada**, **Gabriel Ferrer**, **Joaquim Garrigosa**, **Joan Guinjoan**, **Carles Guinovart**, **Teresa Lloret**, **Joan Matabosch**, **Xavier Montsalvatge**, **Jordi Montull**, **Ramon Muntaner**, **Ramon Pla** i **Jordi Rueda**.

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetació: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpressió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: 1136-7458

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, CESC, JAUME COMELLAS, JOSEP CRIVILLÉ I BARGALLÓ, MONTSERRAT GARRICH, MARIA GRATACÓS, JOAQUIM IBORRA, JORDI MALUQUER, CARME MARTÍNEZ, TERESA MARTÍNEZ, MIQUEL PARDO, MONTSERRAT PUIG, MARKUS SCHIKORA, FRANCESC TAVERNA-BECH I LLUÍS TRULLÉN.

CATALUNYA MÚSICA REVISTA MUSICAL CATALANA

Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
E-mail: revista@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviatos espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2000.

Portada: ball de Carnaval al Liceu, pintura de Manuel Cusi.

revista musical catalana



EDITORIAL

5 Patrimoni musical a Catalunya

PANORAMA

6 Una reflexió musical de Bach sobre la situació religiosa del seu temps
per Markus Schikora

9 La veu d'Albéniz recuperada
per Maria Gratacós

13 Mikrokosmos: Homenatge a Ermengol Passola
per Pere Artís

14 Tangents: Papageno
per Jordi Maluquer

18 Bach i Carles V centren el Festival de Granada
per RRM

19 El gran art de Teresa Berganza
per J.C.C.

El privilegi de Barbara Hendricks
per Miquel Pardo

21 Molt bé, Belkin... i DePriest
per M.P.

22 Veritable emoció cambrística
per F.T.-B.

El bon exemple del Grupo Enigma
per F.T.-B.

24 Una aposta pel futur
per M.P.

25 Els balls de Carnaval al Liceu, història de glamour casolà

Els balls de màscares al Gran Teatre del Liceu
per Montserrat Garrich i Joaquim Iborra

36 Brigitte Engerer. Minúscula davant el piano
per Carme Martínez

44 Simfònica de Chicago i Daniel Barenboim, La Petite Bande i Sigiswald Kuijken, Ivo Pogorelich, Katia i Marielle Labèque, Lazar Berman, les Passions de Koopman i Pinnock, Festival de Música Antiga

per Lluís Trullén

49 L'avantguarda del segle XX

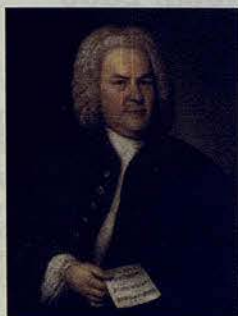
per F. Taverna-Bech

50 Interessant monogràfic sobre Bartók
per F.T.-B.

53 per Cesc

55

56



Johann Sebastian Bach

TEMA

MUSICALIA



Brigitte Engerer

SCHERZANDO

LLIBRES

CONCERTS

ELS DIUMENGES AL PALAU

VIII Temporada, 2000

Concert núm. 1

Diumenge, 5 de març de 2000, 18 h.

Orquestra de Cambra Catalana

Montserrat Cervera, violí;

Joan Pàmies, director

Sinfonia en Sol major

Concert per a violí i orquestra

Serenata en Re major K. 239

Sinfonia núm. 45, «Els adéus»

C. Bagger

F. Sors

W.A. Mozart

F.J. Haydn

Concert núm. 2

Diumenge, 26 de març de 2000, 18 h.

Yung Wook Yoo, piano

Suite francesa núm. 5, en Sol major

Sonata núm. 32, en Do menor

Children's corner

Obertura Tannhäuser (Paràfrasi)

J.S. Bach

L.v. Beethoven

C. Debussy

F. Liszt / R. Wagner

Concert núm. 3

Diumenge, 2 d'abril de 2000, 18 h.

Josep Colom, piano; M.ª Victoria Fernández, violí;

Francisco Fernández, violí; José M.ª Fernández, viola;

Alvaro Fernández, violoncel

Quintet amb piano en Fa menor

Quintet amb piano en Fa menor

C. Franck

J. Brahms

Concert núm. 4

Diumenge, 9 d'abril de 2000, 18 h.

Orquestra Simfònica del Vallès

Daniel Ligorio, piano;

Manuel Valdivieso, director

Empúries

Concert en La menor per a piano i orquestra

Sinfonia núm. 5

E. Toldrà

R. Schumann

P.I. Txaikovski

Concert núm. 5

Diumenge, 14 de maig de 2000, 18 h.

Orquestra de Cambra Gonçal Comellas

Vicenç Prats, flauta;

Gonçal Comellas, director

Divertimento en Si bemoll major, K. 137

Quatre peces per a orquestra de corda

Concert en Sol major per a flauta i orquestra, K. 313

Sinfonia núm. 5

W.A. Mozart

S. Brotons

W.A. Mozart

F. Schubert

Concert núm. 6

Diumenge, 21 de maig de 2000, 18 h.

Orquestra Pablo Sarasate

Orfeo Català

(patrocinat per Fundació Caixa Penedès)

Marta Almajano, soprano; Marisa Martins, contralt;

Lambert Climent, tenor; Josep Miquel Ramon, baix;

Ernest Martínez Izquierdo, director

Sinfonia núm. 22, «El Filòsof»

Missa «in tempore belli»

F.J. Haydn

F.J. Haydn

Concert patrocinat per PETIT PLAISIR "L'ILLA DIAGONAL"

Concert núm. 7

Diumenge, 4 de juny de 2000, 18 h.

Orquestra Barroca Catalana

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(patrocinat per Fundació Caixa Catalunya)

Maria Espada, soprano; Ricard Bordas, contratenor;

Josep Benet, tenor; Pau Bordas, baix;

Jordi Casas Bayer, director

Cantata núm. 11 (Oratori de l'Ascensió)

Magnificat, en Re major BWV 243

J.S. Bach

J.S. Bach

Concert núm. 8

Diumenge, 18 de juny de 2000, 18 h.

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra

Orfeo Català

(patrocinat per Fundació Caixa Penedès)

Anna Moreno-Lasalle, soprano;

Jordi Domènech, contratenor Lluís Vilamajó, tenor;

Iñaki Fresan, baix;

Jordi Casas Bayer, director

Cantata núm. 5, «Wo soll ich flehen hin»

Requiem en Re menor

J.S. Bach

A. Bruckner

• Localitats de 600 a 2.300 Ptes.



PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

BARCELONA

Venda de localitats: a partir del 19 de febrer

Informació i venda:

Palau de la Música Catalana

Tel. 93 295 72 00

Patrocina i organitza:



Els diversos factors que configuren la cultura musical del país han estat objecte de consideració diversa, tant per les institucions públiques com pels qui contribueixen a orientar l'opinió col·lectiva. Sovint, entre aquells factors, han estat exalçats els que tenen una repercussió immediata o una visualització notòria, com ara el món de la interpretació o el de les infraestructures i els equipaments; i relegats a un segon pla d'altres no menys transcendents, però d'una projecció externa menor; o nul·la, com ara el patrimoni musical documental.

En aquest darrer cas, la disponibilitat del llegat de les generacions passades té una transcendència que va molt més enllà del testimoni històric o erudit; i pot incidir en molts camps.

Part d'aquest patrimoni és preservat, generalment, en centres públics o privats, al fons dels quals ha pervingut per camins plurals: des del resultat d'una política d'adquisicions fins a les donacions voluntàries de part de qui posseïa documents del signe més divers; uns fons la globalitat dels quals, però, és afectada de múltiples mancances; les més remarcables: dispersió, manca de catalogació o inexistència generalitzada d'informatització.

Per un altre cantó, és versemblant l'existència de nombrosos fons que romanen en llars familiars, com a conseqüència de la tasca creadora, interpretativa o recopiladora d'algun avantpassat; fons que són amenaçats d'una més que possible pèrdua, tant pels canvis sociològics esdevinguts els darrers segles, com —a vegades— pels complicats mecanismes successoris, tot passant per motivacions prosaiques com ara la reducció de l'espai dels habitatges.

D'aquí la importància de la salvaguarda d'aquest llegat documental. I d'aquí, també, la importància de la tasca empresa, en aquest sentit, per la Fundació Ítaca (per mitjà del seu Programa d'Investigació i Recerca), la qual convoca per al mes vinent les I Jornades sobre el Patrimoni Musical a Catalunya (segles XVIII, XIX i XX) en compliment d'un propòsit altament valuós.

I ho és perquè conèixer l'existència d'arxius familiars —les característiques dels quals estiguin relacionades amb la vida musical del país—, recuperar-los, conservar-los, estudiar-los i difondre'ls és una manera eficaç de servei cultural a una comunitat.

Patrimoni musical a Catalunya

catalunya música
186
revista musical catalana

Amb motiu d'aquest Any Bach, commemoratiu del 250 aniversari de la mort del compositor, iniciem la publicació mensual d'una sèrie d'articles a l'entorn de la seva figura, cabdal en la història de la música i en la cultura europea. Sense respondre a un contingut sistemàtic, ens apropiem a aspectes diversos i específics relacionats amb la seva obra. Per començar –i a les portes del temps de Setmana Santa, en què els nostres melòmans tindran l'avinentesa d'escoltar excel·lentíssimes versions d'algunes de les *Passions* del Cantor de Sant Tomàs–, una visió històrica del context religiós de l'època, indispensable per aprofundir en el missatge espiritual de la producció religiosa de Bach.

Una reflexió musical de Bach sobre la situació religiosa del seu temps

"Hi havia una vegada..." Quan escoltem la seva música, la vida de J. S. Bach pot semblar com un conte: quina riquesa, quina bellesa i quina opulència! Sabem que Bach tingué 20 fills, i es fàcil d'imaginar que compondre amb una colla de nens al voltant no era pas un joc. Podem veure, doncs, que Bach era un home d'alta creativitat, en tots els sentits. Allò que proposo en aquest article és de viure la situació de Bach –i més concretament la situació religiosa– seguint la seva música, tal com apareix en la reflexió que ell fa en la *Cantata* núm. 80, *Ein feste Burg ist unser Gott* (Un castell fort és el nostre Déu).



Per MARKUS SCHIKORA

La música implica sempre una reflexió, conscient o inconscient, de la situació del compositor. I, si podem gaudir de la música sense tenir en compte aquesta situació, també és cert que la participació intel·lectual i afectiva en la vida del compositor i en les circumstàncies del seu temps, el coneixement de la seva situació històrica i dels seus pensaments sobre el procés de creació poden obrir encara una altra via de comprensió i aprofundir l'experiència de la música amb més riquesa i saviesa. Aquest procés d'adquisició d'herència cultural em sembla molt important, perquè així podem continuar creant la nostra cultura. Goethe expressa això en les seves reflexions: "*Was du ererbt von deinen Vätern,*

erwirb es, um es zu besitzen." (El que has heretat dels teus pares, adquireix-ho per posseir-ho). Suposo que Goethe no parlava de béns materials.

Per conèixer millor la situació religiosa a Leipzig en la primera meitat del segle XVIII i entendre les reflexions musicals de Bach en la seva *Cantata* núm. 80, traçarem quatre pinzellades històriques sobre el temps de la Reforma, descriurem els tres corrents de pensament més importants de l'època i, finalment, glossarem els comentaris de Bach en la cantata.

Rerefons històric

El 1517, dos anys abans de l'entronització de Carles V d'Alemanya i I d'Espanya, el monjo Martí Luter publicava 95 tesis per a la reforma de l'Església i, amb això,

desencadenà involuntàriament un llarg procés de lluites i canvis que sacsejaren tot Europa. Luter no pretenia fundar una altra Església; només es referia a la seva pròpia consciència en coses religioses com a darrera instància, per damunt del papa i dels concilis. El 1530 la nova manera de pensar comença a consolidar-se, amb la publicació del primer "catecisme" luterà, en la *Confessio Augustana*. Malgrat grans esforços intel·lectuals i militars, el conflicte entre la jerarquia conservadora –amb l'emperador Carles al capdavant– i el nou moviment dels "protestants" no trobà solució, i el 1555 –un any abans de la mort de Carles– els diversos grups pactaven una pau religiosa. La fórmula era en llatí: "*Cuius regio, eius religio*" (Qui governa una regió en determina la religió). Això tingué

conseqüències molt importants per als més de 200 territoris alemanys: els sobirans enfortiren la seva independència respecte dels seus súbdits i de l'emperador. Un primer pas cap a la tolerància religiosa estava fet.

El Concili de Trento (1545-63) reorganitza l'Església catòlica, i comença la Contrareforma. Entre 1618-1648 brama una guerra que, en nom de la religió, destrueix una gran part d'Alemanya i deixa els seus territoris molt empobrits, econòmicament i culturalment, mentre que França viu un Segle d'Or sota el regnat de Lluís XIV (1661-1715). La Pau de Westfàlia (1648) confirma la de 1555 i les diverses confessions resten fermament sotmeses als seus sobirans, respecte de la política i de la teologia.

Des del principi, Saxònia fou un bastió del luteranisme (Luter i Bach eren saxons), però patí una dura prova quan el duc August el Fort abraçà el catolicisme per poder accedir al tron de Polònia (1697). En aquell temps, Dresden es converteix en una magnífica capital barroca. Però la muller d'August, Christiane, resta protestant i procura educar els seus fills en la fe luterana. Quan ella va morir, el 1727, se celebrà un gran funeral a Leipzig, amb una de les cantates més esplèndides de Bach (*Lass, Fürstin, lass noch einen Strahl, BWV 198*). Així, Saxònia es reafirmava davant de tot el món, a Leipzig, com a centre del luteranisme.

En temps de Bach, Leipzig era una ciutat comercial molt activa, d'uns 30.000 habitants, amb contactes des de l'Atlàntic fins a Moscou i des de la mar Bàltica fins a Sicília. Els estaments burgesos estaven orgullosos de la seva arquitectura i dels seus jardins, en la nova moda d'estil francès. També era un centre cultural molt receptiu a les idees de l'època, amb una universitat important. A partir del 1700, la seva fira del llibre superava la de Frankfurt i entre 1693 i 1729 hi restà obert un teatre d'òpera que representava sobretot espectacles en alemany, sovint amb cantants del cor de Bach (l'òpera italiana, amb els grans castrats, hi era exclosa).



L'escola i l'església de Sant Tomàs a Leipzig, segons un gravat de l'època

Corrents de pensament

En aquest temps, l'imperi alemany era format per més de 200 territoris molt diversificats, tant pel que fa a la cultura com a la política i la religió. L'esplendor de les grans residències barroques a Viena, Stuttgart o Dresden tenia com a model el palau de Versalles. La fascinació per la cultura francesa esdevenia encara més gran, perquè, després de la gran guerra, la cultura era molt pobra i provincialiana. Als territoris catòlics, brillaven les esglésies barroques, inspirades en l'arquitectura italiana, tot mostrant el triomfalisme de l'Església catòlica. Els territoris protestants eren més austers en l'arquitectura de les esglésies i de les residències nobles. Aquí la música tenia, en canvi, un paper més important, com podem veure en la gran tradició de coral dels països protestants, que ha arribat fins avui. Els sobirans refermaven l'autoritat imposant l'ortodòxia als seus territoris, amb regles molt estrictes i amb l'objectiu de controlar millor els seus súbdits i també per diferenciar la religió del seu territori respecte de les altres (no podem parlar de llibertat religiosa fins a la segona meitat del segle XVIII). Una idea molt important de la teologia luterana era el concepte de l'home com a gran pecador, que, com un cuc desgraciat, només

pot viure amb l'auxili diví. Els textos de les cantates de Bach són plens de compunció per la culpa humana.

Al mateix temps, la revolució científica, fonamentada filosòficament en noms com Descartes, Newton o Leibniz, desafiava les autoritats, provocava el dubte sistemàtic i creava un ambient contrari als sistemes jeràrquics estatals o religiosos. Descobriments com les lleis de la gravetat (1666) o la circulació de la sang (1618), els invents del microscopi (1590) o del telescopi (1610) canviaren la manera de percebre el món. La matemàtica, amb la seva racionalitat i exactitud, esdevingué el model per a totes les ciències; l'experimentació i les deduccions lògiques ocupaven cada vegada més el lloc de les especulacions, i la nova mentalitat científica provocà aquella creença en el progrés que encara caracteritza en gran part la nostra mentalitat actual.

Un altre moviment crític amb les jerarquies fou el pietisme. Per contrastar el rígid sistema de l'ortodòxia luterana i propiciar una renovació de l'Església, des del 1675 Philipp Spener i altres cercaven en les seves publicacions d'aprofundir la devoció cristiana. En contra de l'ortodòxia freda, els pietistes obrien un camí de devoció íntima i sentimental. La lectura individual de la Bíblia era més important que les normes religioses,

cosa que facilitava l'apropament amb diverses confessions protestants i, fins i tot, amb els catòlics. Aquest corrent individualista (que no pretenia contradir la raó, sinó complementar-la) generà grans discussions a Leipzig i altres ciutats. A Halle —a 30 quilòmetres de Leipzig— nasqué un centre pietista, dedicat a la formació de professors i al proselitisme.

Un altre corrent emancipador de l'època fou la Il·lustració, conseqüència del desenvolupament de les ciències naturals i del racionalisme en filosofia i política. Els mentors de la Il·lustració (Voltaire, Montesquieu, Rousseau i altres) cercaven l'alliberament de l'home i pensaven que el progrés del coneixement revertiria en la llibertat de l'individu. La confiança en la raó era tan gran que, per mitjà d'aquesta, hom esperava superar tots els mals en el futur. Per això atorgava la màxima importància a l'ensenyament (a Prússia s'introduí l'escolaritat obligatòria el 1743 i la producció de llibres, diaris i revistes augmentà molt al principi del segle XVIII). L'objectiu principal era l'home raonable i independent, capaç de trobar la felicitat en el seu rang en la societat, més que no pas el canvi de les condicions socials. Com el pietisme, la Il·lustració promovia l'individualisme, encara que, en temps de Bach, l'individu restava fortament integrat en el seu rang social. Les idees d'igualtat, llibertat i fraternitat ja eren latents, però no es realitzaren fins a la Revolució Francesa del 1789.

La Cantata núm. 80, un manifest musical sobre la situació religiosa de Bach

La Cantata núm. 80 està basada en el coral de Martí Luter *Ein feste Burg ist unser Gott* (Un castell fort és el nostre Déu), l'himne emblemàtic de la Reforma. La melodia del coral, en un poderós Re major, transmet molt bé la idea de la fortalesa i seguretat de la fe, enfront dels enemics mundans. D'altra banda, la cantata és un reciclatge de la cantata *Alles was von Gott geboren*, que Bach va com-

pondre a Weimar el 1715 i de la qual només ens resta el text. No coneixem per a quina festivitat de la Reforma Bach va oferir la cantata a Leipzig. Però, per què no podem pensar en l'any 1730, amb motiu del bicentenari de la *Confessio Augustana*, com proposa Philipp Spitta? De fet, és una imponent manifestació d'una fe tan ferma com una roca en el context d'un món hostil (recordem que el funeral de la duquessa Christiane, el 1727 a Leipzig, fou una gran manifestació de la força del luteranisme a Saxònia; i la festa de la Reforma, el 31 de novembre de 1730, propiciava una altra possibilitat molt important de proclamar aquesta seguretat tant als visitants d'altres regions com a la mateixa comunitat luterana de Leipzig).

L'esplendor de la fermesa religiosa ja és patent en el primer cor, una mostra de l'art del contrapunt més transcendent de tota l'obra de Bach: cada vers del coral està treballat en forma de fuga i, al final de cada realització, els oboès i el baix instrumental fan escoltar la melodia original en cànon (la versió que es pot sentir normalment, amb tres trompetes, és probablement de Wilhelm Friedmann Bach i sona molt més brillant, però desmorba el balanç de les veus en el contrapunt). La fuga a quatre veus i el doble cànon, amb una suprema expressivitat, remarquen el text d'una manera molt directa, per elevar el cor dels fidels protestants a imatge de l'arquitectura d'una església barroca: "*un fort castell és el nostre Déu, ple de defenses i d'armes contra l'antic enemic, que, malgrat la seva astúcia, no aconsegueix res*". La música, aquí, sembla reflectir la convicció de Bach que, gràcies a la raó humana, simbolitzada en l'art de la fuga, la fe en Déu adquireix encara més seguretat.

També trobem aquesta confiança en la força de la raó (per damunt del sentiment) en la primera ària: el tema bèl·lic dels violins i les coloratures del baix solista competeixen amb el segon vers del coral, cantat pel soprano, per il·lustrar la idea del text, que el cristià pot vèncer tot el mal mitjançant la confiança en Crist. El recitatiu i *arioso* següents són

una admonició per restar ferm en la relació amb Crist, però en un to més interior. Aquesta intimitat de la fe, la podem percebre amb més claredat en l'ària per a soprano i baix continu "*Vine, Senyor Jesús, a la casa del meu cor i renova'm*" —un text que surt directament de la devoció pietista. El caràcter introspectiu s'accentua encara més en el duo núm. 7, per a oboè d'amor, violí, contralt i tenor, en què les harmonies de sextes i tercers expressen la benaurança dels qui porten Déu en el cor i en la boca.

El cor núm. 5 retorna a la situació de la lluita del fragment inicial i de l'ària del baix. El tema instrumental, amb caràcter de giga (gairebé podem sentir els cavalls i els soldats) és format pel primer vers del coral i continua amb un contrapunt lliure, per evidenciar el conflicte; el cor canta el coral a l'uníson, en resposta als atacs orquestrals: "*encara que el món sigui ple de diables, res no temerem*". Penso que no és difícil de sentir en aquesta música els conflictes entre les diverses tendències de la comunitat luterana de Leipzig (ortodoxos, pietistes i altres) i la crida de Bach a la unitat.

El coral final, en la senzilla versió que Bach en fa, sembla un resum de la cantata i del seu mateix pensament: en la melodia i el ritme del soprano, la immediatesa i la pau de la devoció pietista; i en l'harmonia i en les línies de les altres veus, tots els procediments artístics que tradueixen les idees del moviment filosòfic del Segle de les Llums. Bach aconsegueix, doncs, de manera admirable, un equilibri entre els diferents corrents de pensament, en una harmonia perfecta entre raó i sentiment.

Bibliografia:

- A. Dürr: *Die Kantaten von J. S. Bach*. Kassel, 1975.
- G. B. Stauffer: "Leipzig (a Cosmopolitan Trade Center)", en G. J. Buelow Ed.: *The Late Baroque Era*. London, 1993, pàg. 254-295.
- R. Vierhaus: *Deutschland im Zeitalter des Absolutismus*. Göttingen, 1984.

La veu d'Albéniz recuperada

No cal dir que Albéniz és una de les veus de la música espanyola que més sona. I una de les que més sorprèn en sales de concerts fora del nostre país. A casa nostra en tenim potser la intèrpret més coneguda arreu del món: Alícia de Larrocha –que ens va oferir el mes de gener al Palau de la Música un recital en el qual figuraven les obres *La vega*, *El puerto*, *El Albaicín* i *Navarra* de l'autor–, però també altres pianistes internacionals, com Claudio Arrau i Arthur Schnitzler, han interpretat la seva música. Però en l'edició del Festival de Peralada de 1998 vaig tenir l'oportunitat de descobrir una de les sonoritats més fermes i més creïbles que hagi escoltat mai del primer quadern d'*Iberia* d'Albéniz. I aquestes sortien dels dits de Miguel Baselga. La música era fresca, jovial, alegre i alhora ferma, de pes.



Isaac Albéniz

Per MARIA GRATACÓS

Miguel Baselga és un pianista que ha encisat un dels auditoris més exigents: el Carnegie Hall de Nova York. El mateix dia que Claudio Abbado dirigia una orquestra amb Pollini com a solista davant el piano, la columna de crítica musical del "The New York Times" va ser per a la música d'Albéniz que sorgia dels dits d'aquest jove.

Però Miguel Baselga no és només un excel·lent intèrpret, la perfecció i el rigor del seu treball l'han dut a investigar l'obra d'Albéniz. Els últims anys ha dedicat tot l'esforç a descobrir la veritable naturalesa de cadascuna de les notes de l'obra pianística d'aquest autor de Camprodon i ha dut a terme una intensa tasca de correcció, tant de les edicions d'obres majors, com *Iberia*, com també de les obres de joventut menys conegudes, tot desxifrant-hi cadascuna de les anotacions de l'autor. "No recordo exactament quan vaig veure els primers errors. Però sí que recordo que ja portava moltes hores de vol."

I és que el seu olfacte, i les hores que portava treballant cadascuna de les notes li van fer veure que hi havia alguna cosa que no anava bé. "Quan agafes una partitura, ja sospites algunes coses. Si tens davant una edició de la Unió Musical Espanyola –que és l'editorial que té editat el major fons d'obres d'Albéniz–, quan vas coneixent-la ja vas veient els errors que fan. Saps que moltes de les seves obres, de les seves edicions, no són gaire serioses. Llavors ja comences a sospitar. I com que ja tens la mosca pujada al nas, ja no te'n refies. I és cert que moltes editorials cometen errors sense cap mala intenció. I això li pot passar a qualsevol. Fins i tot a la més seriosa. Però quan comences a sospitar, llavors en cada compàs ja estàs preguntant-te: ¿deu ser realment això el que hi ha escrit o el que és veritablement cert?"

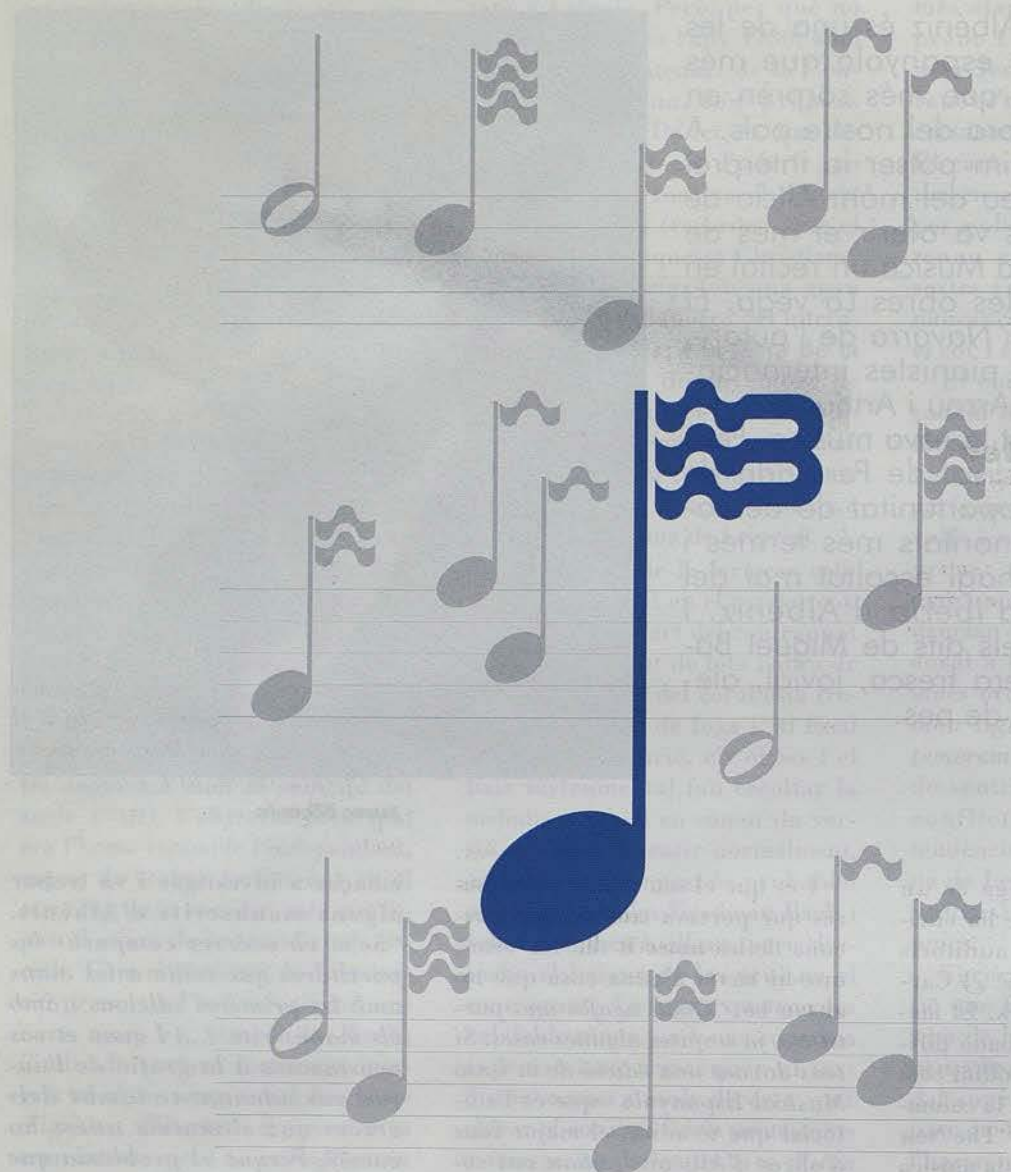
Un treball de musicòleg

Atesa aquesta situació, es va posar a corregir els errors. Va co-

mençar a investigar i va trobar alguns manuscrits d'Albéniz. "Se'm va ocórrer comparar les partitures que tenia a les mans amb les primeres edicions i amb els manuscrits. (...) I quan et vas acostumant a la grafia de l'autor, vas adonant-te també dels errors que el mateix autor ha comès. Perquè el problema que tenim amb Albéniz és que a més que ell és una persona totalment desprésa, desordenada, poc sistemàtica, era poc curós amb l'escriptura."

Tot i ser un cas estrany entre els intèrprets, afirma que potser no veurà cap edició de l'obra d'Albéniz corregida per ell, i és que té molt clar que, abans de res, és pianista: "El treball que jo faig no em correspondria a mi. Se suposa que pel preu que pagues per una partitura, t'han de donar un treball ben fet. El que passa és que jo faig això perquè algú no ha fet la seva feina com calia. I no ho faig per plaer. És a dir, si a mi m'ho donessin tot perfectament mastegat, tot preparat, tot net, tot al seu lloc, jo estaria encantat. Seria un treball

la vou d'Albeniz recuperada



Agbar

AIGÜES DE BARCELONA

que m'estalvio. I m'estalviaria diners, temps, esforç, etc. Però, és clar, si ho faig... Algú ha de fer-ho. I per què ho faig. Doncs perquè la feina està mal feta. Algú no ha fet la feina que havia de fer: els musicòlegs, les editorials, els centres que es dediquen a la investigació i a l'estudi musical, o que teòricament haurien de fer-ho. Jo l'únic que sé és que fins ara no s'ha fet i s'ha fet només parcialment, i jo en certa manera intento sistematitzar-ho. I si ho faig és perquè no em queda cap altre remei. Perquè crec que s'ha de fer."

Manuscripts a Catalunya. L'Orfeo Català i la Biblioteca de Catalunya

Una de les fonts que li ha aportat més material ha estat l'Orfeo Català. A la biblioteca de l'Orfeo ha trobat el manuscrit de la peça "Corpus" del primer quadern d'Iberia, el manuscrit complet del segon quadern d'Iberia complet i la primera edició del tercer quadern d'Iberia amb les correccions que hi va fer a mà l'autor. "Treball amb els manuscrits que concretament m'enviava l'Orfeo. A l'Orfeo hi ha una dona molt amable i molt eficaç que es diu Josefina Sastre, que sempre que he necessitat alguna cosa me l'ha enviada."

Fins ara havia treballat només amb fotocòpies, i tot i que continua utilitzant-les, ha trobat altres eines. "M'han regalat fa poc una edició facsímil dels manuscrits d'Iberia. I amb això treballo més a gust. Perquè a més està en color i la qualitat d'impressió és millor. La resta són fotocòpies i les fotocòpies són sempre dolentes. Però les que no tenen edició facsímil s'han de treballar amb fotocòpies. Fins ara no hi ha cap altra solució."

També a la Biblioteca de Catalunya ha trobat coses interessants: "En el CD que ha sortit fa pocs dies al mercat hi ha una obra que du com a títol La vega, el manuscrit de la qual està a la Biblioteca de Catalunya, i ells em van enviar una fotocòpia d'això i amb això he estat treballant."

FOTO: B. AYARÉS



Miguel Baselga

Metodologia de treball

La metodologia que empra en el treball d'estudi de l'obra per a piano d'Albéniz és contrastiva. Quan ha aconseguit una fotocòpia fiable del manuscrit, llavors agafa l'edició d'una partitura que hi ha al mercat i va corregint compàs per compàs, nota per nota, tot comprovant en tot moment que el que hi hagi escrit al manuscrit es reflecteixi a la partitura. Baselga insisteix que aquest monstre de la composició pianística era poc escrupolós a l'hora d'escriure, era molt desordenat en les seves anotacions. I a aquests errors que s'han copiat durant més de cent anys, s'hi han d'afegir els errors editorials que cada tipògraf o copista pugui cometre. "Des que un autor compon fins que li arriba a l'interpret és una cadena amb diferents esglaons. I en el cas d'Albéniz tots els esglaons tenen un problema, començant pel mateix autor. Albéniz és una persona totalment despresada, desordenada, poc sistemàtica, poc acurada. I les edicions corregides per l'autor estan mal corregides, perquè tenen obliterats, tenen errors que el mateix autor no es va adonar que estava cometent. El següent esglaó és

l'editorial. L'editorial també comet errors, perquè el copista o el tipògraf es confon. Després passen quaranta anys, una altra companyia en fa una reedició i l'editorial X copia els errors de l'editorial Y i a més n'hi afegeix uns quants. Amb la qual cosa, en passar cent anys, hi ha un munt d'errors que s'han anat passant des del principi. Al final, tota la cadena de la producció de la música ha estat funcionant malament."

La integral de l'obra per a piano d'Albéniz

Quan la discogràfica BIS li va proposar gravar la integral de l'obra per a piano de Granados, ell va proposar-los abans Albéniz i van arribar a un acord. El primer CD ja va sortir al mercat l'any passat i fa pocs dies ha sortit el segon volum amb les correccions que ha fet Miguel Baselga. "És una qüestió de pell. M'interessava més, em venia més de gust en conjunt l'obra d'Albéniz. Crec que sent pianista, la música d'Albéniz és més representativa i crida més l'atenció que la de Granados. Ull, això no vol dir que la de Granados no sigui interessant. M'interessava més físicament la trajectòria d'Albéniz com a com-

positor. Cosa que no desmereix en absolut el que passa a Granados, que també és un grandíssim compositor.”

“Jo crec que dins de la història pianística, del repertori pianístic, el primer compositor interessant seria Chopin, després podríem dir que Liszt, i en aquest mateix camí estaria Albéniz i després Rakhmàninov. Per a un pianista, Albéniz és com per a un violinista Paganini.”

Iberia

La integral, que constarà de 8 o 9 CD, suposarà deu anys de feina. I Baselga ja en porta dos. En aquests quatre primers sortiran els quatre primers quaderns d'*Iberia*, i ja ha rebut les primeres crítiques, perquè no ha integrat els quatre quaderns en un únic disc compacte. Però ell reivindica aquesta elecció per la mateixa na-

turala de l'obra i la seva gènesi original, i ho deixa ben clar. “*Iberia* es va compondre, es va editar i es va estrenar per quaderns. Cada quadern el dedicava a algú, el tocava en un concert i l'editava (...). *Iberia* no es grava sencera. Es fa per quaderns perquè no és una simfonia de quatre moviments, ni una sonata de quatre moviments. És, com el mateix autor indica, una sèrie d'impressions que no tenen cap solució de continuïtat.”

A l'hora de tocar *Iberia*, Baselga reivindica que no es faci en l'ordre editat, perquè no és l'ordre en què la va compondre l'autor, ni en què la tocava, ni en què la va editar. Si bé en una partitura trobem l'ordre següent: “Rondeña”, “Almería”, “Triana”; Baselga interpreta l'obra en aquest ordre: “Triana”, “Almería”, “Rondeña”. I ho fa així perquè en la primera edició que va fer Albéniz i que va

sortir publicada a París l'any 1906 per l'Edition Mutuel, l'ordre ja era aquest. I aquest és l'ordre en què apareix al segon compacte de la integral pianística d'Albéniz.

L'acollida del públic

Baselga es refereix a Flotats per explicar quina és l'acollida del públic en els seus concerts: “Com va dir Flotats fa uns dies, quan el teatre és ple, no s'ha de pensar, ni molt menys, que és el normal, cal donar-ne gràcies a Déu, al més enllà, o a qui sigui. Llavors, quan els concerts surten bé (tenen bona acollida o bona resposta del públic), no et pots creure que és la norma, no te n'has de refiar, ni molt menys, perquè al primer xamfrà pots rebre un cop molt fort. No pots creure que això és normal. Sempre cal donar les gràcies.”

OT ALLÒ QUE US INTERESSA

Més de 70 revistes d'abast nacional estan associades a l'APPEC.

Per a més informació: APPEC Rambla de Catalunya, 10, 1 er.

08007 Barcelona Tel. 412 76 28 Fax: 317 83 86

Ho trobareu a les revistes en català

A.P.P.E.C
ASSOCIACIÓ
DE PUBLICACIONS
PERIÒDIQUES
EN CATALÀ

INFORMACIÓ GENERAL
INFANTIL I JUVENIL
CULTURA
RELIGIÓ
POLÍTICA
PEDAGOGIA
AGRICULTURA I RAMADERIA
ESPORTS
MÚSICA
ARTS PLÀSTIQUES
TEATRE I CINEMA
CIÈNCIA I TECNOLOGIA
ENTRETENIMENTS
HISTÒRIA
FOLKLORE
SATÍRIQUES
ARTS DECORATIVES

MIKROKOSMOS

Homenatge a
Ermengol Passola

La recuperació cívica del nostre poble, després de la guerra, fou possible gràcies a la tenacitat i al coratge d'un grup d'idealistes, que es negaren a acceptar la derrota aparent. Entre ells, sempre a favor de qualsevol causa noble —i sempre, també, en un segon terme—, Ermengol Passola.

Vaig tenir la sort de col·laborar-hi durant un cert temps, els anys seixanta, i puc donar testimoni d'una passió vital per tot allò que contribuís a recobrar el pols de Catalunya. Entre moltes coses, recordo el triomf del suport a *Se'n va anar* al Festival de la Cançó Mediterrània, el repartiment domiciliari de *Parsifals* (nom amb què eren col·loquialment denominades les còpies ciclostilades de *Justificació de Catalunya* de mossèn Armengou), l'impuls al moviment de la Nova Cançó i a "Cavall Fort", les matinals al Remeu... i tantes i tantes altres accions de promoció.

Aquesta trajectòria de servei fou reconeguda públicament el 1987, amb la concessió d'un dels Premis d'Acció Cívica de la Fundació Jaume I, pel conjunt de les seves activitats a favor de la cultura del país; entre totes elles, una de les més notòries fou la Nova Cançó, la qual contribuï a fer néixer i a expandir. I qui conegui la importància d'aquell moviment comprendrà la transcendència de la tasca dels qui el feren possible, amb Passola al capdavant.

Ara, aquest home tenaç, a qui Joan Colomines, en els seus "Apunts de memòria" *El compromís de viure*, qualifica com a "agitador tapat", ha fet setanta-cinc anys; i ha estat objecte d'homenatge per un grup d'amics, amatents a una crida oportuna.

L'acte, en la seva volguda senzillesa, aplegà representants de diversos estaments, en una reducció social simbòlica: gent del món de les lletres, la música i les arts, de l'associacionisme, del clergat, de la política, de l'àmbit empresarial, etc. Un acte d'una civilitat exemplar, en què tot tingué el dring de l'autenticitat: des dels mots que hi foren dits (tots, de la difícil simplicitat de Josep M. Espinàs a la confessió de Paco Candel) a la desimboltura musical i teatral de Lloïl Beltran i la serena declamació de Rosa Novell de poemes de J. V. Foix i Carles Riba.

El mateix dring impregnà les paraules del sorprès i emocionat Ermengol Passola, coronades amb una afirmació taxativa: "Si busqueu algú de qui fiar-vos, algú en qui confiar, busqueu un idealista!"

Quin home!... Com ens en falta, ara, de gent com ell!...

Pere Artís

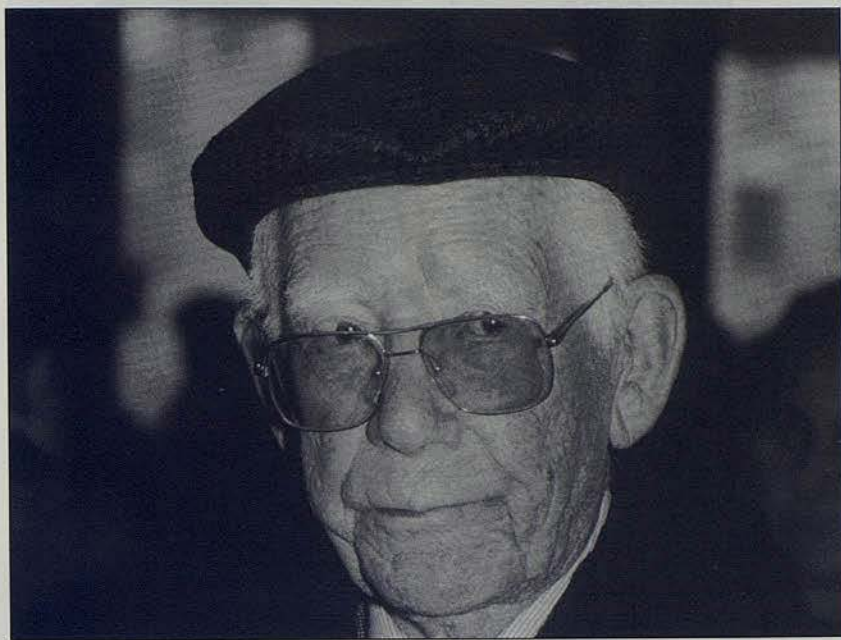
Mor Manuel Saderra, el darrer patriarca
de la composició sardanista

FOTO: M. CUSELL (CEDIDA PER LA FEDERACIÓ SARDANISTA DE CATALUNYA)

El passat dia 8 de març va morir a Porqueres, vila del Pla de l'Estany on residia, Manuel Saderra i Puigferrer, el darrer patriarca de la composició sardanista. Tenia 91 anys d'edat. Va néixer l'any 1908 i residia a Banyoles des del 1920. La seva formació musical es va basar en el mestratge del seu germà Josep —autor de celebrades sardanes— que era 20 anys més gran.

Va ser instrumentista de trompeta en diverses formacions de les comarques gironines i va deixar la professió musical l'any 1957, encara que no en el pla diletant ni com a compositor. Així, el 1959 va fundar l'Agrupació Polifònica de Banyoles i va continuar la tasca compositiva fins gairebé el darrer moment.

Com a compositor, es va donar a conèixer amb la seva primera sardana *Carme* (curiosament, molts títols tenen noms femenins), que inicià una trajectòria que l'ha menat a esdevenir probablement la figura més estimada i reconeguda entre els compositors dels darrers dos decennis. Superat el prestigi del seu germà —per evitar confusions al principi era conegut per Puigferrer— i desapareguts noms tan senyors com Conrad Saló o Ventura Tort, entre d'altres, ha esdevingut el darrer gran nom de la composició per a cobla.

Manuel Saderra i Puigferrer és autor d'una obra en la qual supera els components de tall més folkloritzant i pairalista, tòpics propis de l'època pretèrita, i condueix la seva música per camins de refinament i exquisidesa molt personals.

Admirador dels grans composi-

tors de cobla (especialment Garreta i també Toldrà, Casals, Borgunyó, Serrat o Català), Manuel Saderra ha suposat un salt qualitatiu molt important en la composició sardanística. Les seves obres tenen gust de terra, però des d'una visió en la qual traspuja la mirada sensible, l'elegància, la finor i un sentit de la dignitat i fins d'autèntica transcendència musical.

Del seu extensíssim catàleg destaca sobretot *Somni*, obra que ha assolit una enorme acceptació popular i que alhora esdevé enormement paradigmàtica del seu estil i concepció musical. Aquesta obra s'ha projectat fins a constituir-se en la més emblemàtica d'una producció que inclou altres títols tan destacats com *Júlia*, *Llac encantat*, *Dubte*, *Llançà ciutat pubilla*, *Fausta*, *Mariona i Magda*, *La font dels nou raigs*, *record del Collell*, *Lita*, *Petita Rosa*, *Les campanes de Crespià*, i una munió d'altres composicions, entre les quals cal fer esment també de les escrites per a cor.

Amb motiu de complir els 90 anys d'edat, Banyoles li reté un gran homenatge, compartit amb Martirià Font, en el qual prop de 15.000 sardanistes van encercar el llac de Banyoles per ballar justament *Somni*.

Malgrat el seu gran protagonisme com a compositor de sardanes, no es pot negligir la important tasca desenrotllada com a director de l'esmentada Agrupació Polifònica de Banyoles, en la qual desenvolupà amb gran eficàcia la seva condició de músic rigorós, exigent i sensible. ■

TANGENTS

Papageno

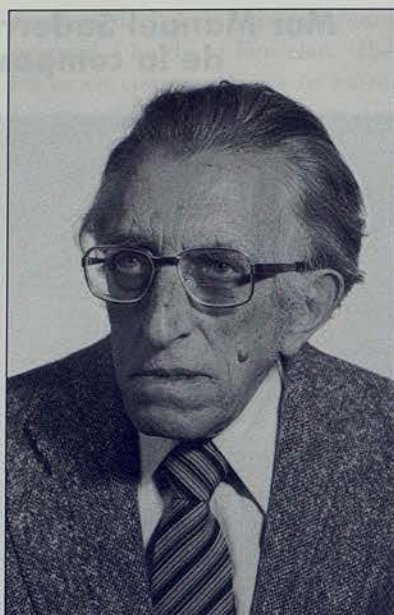
A propòsit de la interpretació del personatge Papageno a càrrec de Tom Erik Lie que vaig veure, per segona vegada, el passat febrer a l'Òpera de Leipzig, se'm va ocórrer de pensar en els molts Papagenos que havia vist. Francament, no en servo memòria de les dues primeres vegades -anys 61 i 62- que vaig veure l'òpera al Liceu. Em va desvetllar una producció de Lavelli que vaig veure a Ais de Provença on Anton Scharinger, un dels barítons que ha fet més vegades el paper, el brodava i donava un to, davant de l'idealisme de Tamino, com de tocar més de peus a terra, més "sanxopancesc". Després, l'any 91, al Liceu, Wolfgang Rauch, que debutava en el paper (¿el Liceu és un teatre per fer debutar?, la llista és llarga) hi va donar un aire més adolescent, cantant-lo prou bé.

Un punt més còmic era el que, creat per Lindsay Kemp, encarnava Lluís Sintes a Peralada l'any 98. I finalment la caricatura pura, grotesca, és la del Papageno de la producció de Joan Font per al Liceu que es va representar al Teatre Victòria la temporada passada, que a mi em va tocar veure encarnat per l'excel·lent Àngel Odena.

La versió de Tom Erik Lie, a la meua manera de veure, és la més adient. El seu Papageno és com normal, prim, àgil, no gens caricaturesc, i representa l'home lliure malenconiós perquè està sol però satisfet del seu treball i de com li va la vida. És tendre i sensible, un punt hippie, i té uns valors ben clars que anteposa a la gana i sap valorar un bon vi pel davant de les estranyes peripècies iniciàtiques que li vol fer complir Sarastro. El seu duo amb Pamina, quan la troba per primera vegada, va ser el top de *La flauta màgica* de Günther Lohse que va dirigir musicalment Michael Jurowski.

Quan un sol personatge és tan complex i dona tant de joc, ja es veu que és una imprudència la tirada actual de confiar la direcció d'escena a gent que no coneix el món de l'òpera tot esperant la sorpresa creativa de qui s'enfronta per primer cop a una nova dimensió.

Jordi Maluquer



Actes del centenari Ruera

El passat febrer van ser presents a Granollers els diversos actes que configuren la celebració del centenari del naixement del compositor d'aquesta ciutat Josep M. Ruera.

Aquestes manifestacions es tradueixen en la creació d'un logotip a càrrec del dissenyador Miquel Llach (a disposició de totes les entitats i institucions que organitzin actes entorn del centenari, amb l'autorització de la comissió organitzadora); l'edició de dos compactes de Columna Música amb obres del mestre Ruera (a càrrec del pianista Jordi Massó, l'OBC dirigida per Ros Marbà, el Quartet Talia i el flautista Claudi Arimany); concerts de l'OBC i la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, dirigits per Ros Marbà, a l'Auditori i el Palau, respectivament, el passat març; el llibre d'Anna M. Piera *Josep M. Ruera (1900-1988)*, editat per Dinsic; el concert d'alumnes de l'Escola de Música Josep M. Ruera de Granollers; la missa i la interpretació de l'obra *Missa Nostra* a la parròquia de Sant Esteve de Granollers, on Ruera fou l'organista durant molts anys, el proper 30 de juliol; i altres actes i concerts adscrits al Festival Internacional de Música de Granollers, l'Agrupació Sardanista de Granollers, el Museu de Granollers, el Centre de Recursos Pedagògics, l'Escolania de Montserrat, la Biblioteca Nacional de Catalunya i el Canal 33.

Tota aquesta informació és prevista que sigui el contingut de la nova pàgina web creada arran de l'Any Ruera. Per a més informació, cal posar-se en contacte amb l'Ajuntament de Granollers. ■

Les 100 cançons en català del segle

La revista especialitzada en la música que es fa als Països catalans "Enderrock" va seleccionar les 100 cançons en català més populars del segle XX, dels gèneres pop-rock, cançó d'autor i folk.

La selecció es recull en un reportatge publicat en el número de gener passat i l'ha fet la Redacció de la revista amb l'assessorament de diversos periodistes i especialistes. La selecció es completa amb una àmplia documentació de cada cançó, la transcripció de les deu cançons amb un contingut literari destacat, comentaris dels seus autors i amb articles d'opinió dels periodistes musicals Xevi Planas, Salvador Escamilla, Enric Frigola, Jordi García-Soler, Lluís Marrasé i Ferran Riera. ■



L'Orquestra Camerart i el Cor Madrigal interpreten Bach

L'Orquestra Camerart del Maresme, dirigida per Jordi Colomer, i el Cor Madrigal, que dirigeix Mireia Barrera, ofereixen aquest 28 d'abril (22 h, a l'Església de Santa Maria d'Arenys de Mar) la Passió segons sant Joan de Bach.

Aquest concert, organitzat pel Casal de Llavanes, se suma als diversos concerts commemoratius del 250 aniversari de la mort de Bach. Els solistes vocals són el tenor Francesc Garrigosa (Evangelista), la soprano M. Lluïsa Muntada, la contralt Margarida Lladó, el tenor Josep Benet i el baix Jordi Ricart. ■

Segona edició del Concurs Internacional de Cant Montserrat Caballé

La cita tindrà lloc entre els dies 28 de maig i 4 de juny a Sant Julià de Lòria (Andorra). Hi poden participar els cantants d'òpera novells (queden exclosos els intèrprets de lied, oratori, sarsuela i opereta). S'atorgaran tres premis: 1.000.000, 500.000 i 350.000 pessetes, a més de l'oportunitat d'oferir concerts a Sant Julià de Lòria, la sala Gaveau de París, el Midem de Cannes i en els festivals Flâneries Musicales de Reims i Castell de Peralada. La data límit d'inscripció és el dia 15 d'abril (informació: www.concurs-cant-meaballe.com).

Els promotors del concurs són la Fundació Julià Reig, entitat que aporta 125 milions de pessetes per a les primeres cinc edicions, el Comú de Sant Julià de Lòria i la soprano Montserrat Caballé. El director artístic és Albin Hänseroth.

En la primera edició van ser seleccionats 71 participants de 20 països. En aquesta edició s'admet un màxim de 100 participants.

Un cop acabat el certamen, Montserrat Caballé oferirà una sèrie de classes magistrals, entre el 5 i el 9 de juny, que sota la denominació "l'arquitectura del so" treballarà, amb veus ja preparades i amb tècniques diferents, la manera de dominar la capacitat d'aire i el diafragma. Per poder participar en aquest curs, cal inscriure-s'hi abans del dia 30 d'abril. ■

El curs d'interpretació organística de Montblanc compleix 20 anys

El juliol de 1980 l'organista Josep M. Mas i Bonet impartia el primer Curs Internacional d'Interpretació de Música Ibèrica Antiga per a Orgue a Torredembarra. A Catalunya, aleshores, s'acabaven de realitzar diverses restauracions i reconstruccions d'orgues barrocs amb criteris de màxima fidelitat històrica. Era, doncs, un bon moment per fer-los conèixer a nivell internacional i d'estudiar-hi la música dels organistes hispànics dels segles XVI al XVIII.

Fins al 1993 el curs va ser acollit per l'Obra Cultural de l'Orgue Barroc de Sant Pere de Torredembarra. Com és sabut, aquesta església posseeix un exemplar genuí de l'orgueneria catalana, construït el 1705. Paral·lelament, el curs sempre ha inclòs sessions de treball en els orgues històrics catalans de Viella, Talarn, el Vendrell, claustre de la catedral de Tarragona, Sitges, l'Alaixar, Montbrió del Camp, Montblanc, Torroja del Priorat, Castelló d'Empúries, catedral de Barcelona i Sant Sever de Barcelona.

L'orgue de Santa Maria de Montblanc, però, sempre ha estat una visita irrenunciable, perquè es tracta de l'instrument barroc (1750) més ben conservat de Catalunya, des del punt de vista històric. Per aquest motiu, des del 1994 ha passat a ser la seu del curs, sense oblidar mai les tradicionals sessions d'estudi amb la resta d'orgues catalans.

A més de les sessions d'interpre-



Josep M. Mas i Bonet

tació a càrrec del professor i director del curs, Josep M. Mas i Bonet, reconeguts musicòlegs hi han ofert conferències i també ha estat punt de trobada dels orgueners catalans.

Cal destacar també la sessió de treball que el Congreso Español de Musicología va realitzar en una ocasió dins el marc del curs. Durant aquests dinou anys han assistit al curs organistes de Catalunya, de l'Estat espanyol, Alemanya, Argentina, Bèlgica, França, Holanda, Itàlia, el Japó, Mèxic, Polònia, Rússia, els Estats Units i Suïssa. ■

Nova edició de la guia dels festivals d'estiu a Catalunya

Com cada any, l'Àrea de Música del Departament de Cultura té previst editar la guia *Música a Catalunya*, que recollirà tots els festivals i cicles de concerts que es duran a terme durant aquest estiu.

Si alguna entitat organitzadora vol que les seves activitats siguin incloses en la present edició, podeu sol·licitar-nos la butlleta corresponent al telèfon següent: 93.316.27.80 (extensió 8741) o al correu electrònic: aestany@correu.gencat.es. El termini de recepció de sol·licituds finalitza el 12 de maig. ■

Assemblea de Juvenilia a Barcelona

La presència de qui encara és el director del Festival de Salzburg, Gerard Mortier, va donar relleu als actes de celebració de l'assemblea general de Juvenilia, que va tenir lloc entre els dies 18 i 20 de febrer a Barcelona, sota l'aixopluc de l'associació Amics del Liceu.

Juvenilia és el fòrum internacional de grups joves de les associacions que donen suport als teatres d'òpera europeus. Té representació a Barcelona, Brussel·les, Copenhaguen, Estocolm, Frankfurt, Londres, Madrid, Milà, Munic, París, Praga, Salzburg, Torí i Viena. Va néixer a Milà el mes de gener de 1998, per bé que els seus orígens es troben en l'European Youth Cultural Meeting que va promoure Gerard Mortier a Salzburg el 1997. Aquesta trobada va tenir com a lema "Perruques i xiuets -l'òpera a la llum de la tradi-

ció i la innovació". La Fédération Européenne des Fondations et Associations pour les Rayonnements des Opéras (FEDORA) ha estat la instància promotora de Juvenilia. Justament Amics del Liceu és membre fundador d'aquest ens.

Els objectius de Juvenilia són la creació d'una plataforma d'intercanvi d'informació i experiències entre els diversos grups joves de les associacions, motivar les associacions que encara no tenen vertebra el grup de joves, promoure l'òpera entre el públic jove, la creació d'una xarxa europea d'estudi dels diversos públics dels teatres d'òpera i col·laborar amb els departaments de promoció i educació dels teatres d'òpera europeus, i també amb la xarxa RESEO (Réseau Européen des Services Éducatifs). ■

CONVOCATÒRIES

CURSOS DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA-CONSERVATORI PROFESSIONAL DE TERRASSA. Classe magistral sobre el *Livre du Saint Sacrement* d'Olivier Messiaen a càrrec de Josep M. Mas i Bonet, el dia 7 d'abril de 2000. Curs sobre els preludis-corals de l'*Orgelbüchlein* BWV 599-644 de Bach a càrrec de Montserrat Torrent, del 8 al 11 de maig de 2000. Per a més informació: Escola Municipal de Música-Conservatori Professional. Masia Freixaparc de Sant Jordi. 08224 Terrassa. Tel.: 93.788.00.93.

BEQUES DE LA FUNDACIÓ PAU CASALS. Convocatòria de beques d'ampliació d'estudis de violoncel per al proper curs 2000-01, adreçades a estudiants de grau superior o acabant el grau professional, residents a Catalunya (o que hagin fet els darrers dos anys d'estudis a Catalunya), d'edat inferior als 22 anys o que facin aquest aniversari durant el 2000 i que no

hagin rebut una beca d'aquesta convocatòria dos anys seguits. Cal presentar la documentació abans del 30 d'abril. Informació al tel.: 93.216.05.89. E-mail: fundacio@paukasals.org.

XX CURS INTERNACIONAL D'INTERPRETACIÓ L'ORGUE A LA PENÍNSULA IBÈRICA. El curs tindrà lloc del 8 al 12 d'agost de 2000 a l'església de Santa Maria de Montblanc i serà impartit per Josep M. Mas i Bonet. El curs pretén aproximar-se al més fidelment possible, amb criteris historicomusicològics, a la interpretació de la música ibèrica per a instruments de tecla dels segles XVI al XVIII amb orgues construïts durant aquest període. El curs inclou la visita a un orgue històric català i un concert del professor i alumnes. Per a més informació i condicions de participació: Sra. Micheline Mas. Apartat de correus 531. 43200 Reus. Tel. i fax: 977.77.37.99.

Carta al director

El passat mes de desembre (dies 3, 4 i 5), i commemorant els 150 anys de la tenora tal com la coneixem, l'OBC, dirigida pel seu titular, Lawrence Foster, i amb el tenorista Jordi Figaró com a solista, s'estrenà a la Sala Simfònica de l'Auditori el primer concert per a tenora i orquestra compost en la història de l'instrument i del qual és autor el compositor Xavier Boliart. L'obra tingué una acollida excel·lent del públic assistent, com ho demostren les repetides sortides a l'escenari del solista per correspondre als aplaudiments, i també les felicitacions rebudes *a posteriori* d'insignes figures de la vida musical catalana. Igualment, les crítiques publicades per signatures tan prestigioses com X. Montsalvatge ("La Vanguardia"), X. Cester ("Avui"), X. Pujol ("El País"), J. Casanovas ("El Periódico"), Martínez Vinaròs ("Som") i J. Guerrero ("Scherzo") confirmen l'èxit de l'obra i de la interpretació del solista. També Xavier Casanovas, crític de l'OBC a Catalunya Música, en la seva crítica del dia 6 de desembre, en féu una valoració excel·lent. Fins i tot l'articulista de "La Vanguardia" Lluís Permanyer, que hi assistí el mateix dia que el senyor M.P., dedica la seva columna del dia 8 de desembre a la tenora i hi destaca la brillantor tant de l'obra com del solista.

L'única crítica discordant ha estat la de Miquel Pardo, apareguda al número 184, corresponent al mes de

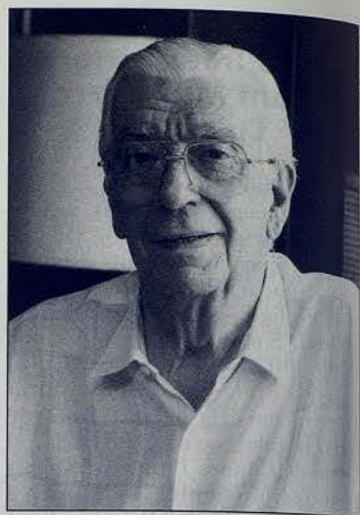
febrer. Nosaltres acceptem, naturalment, la llibertat d'expressió del signant de la crítica, però no creiem que per expressar la seva disconformitat amb l'obra calgui utilitzar paraules tan pejoratives com titllar l'obra de "tosca", "rudimentària" i afegir-li la frase sarcàstica "ens alleuja pensar que no hagi estat el sac de gemecs l'instrument escollit".

Pensem que tant el compositor, com el seu intèrpret i l'instrument del qual estem celebrant el 150è aniversari, que va néixer amb una vocació clarament simfònica i que ha arribat a l'ànima de tantíssima gent que l'ha escoltat i que ha inspirat la majoria dels compositors catalans, es mereixen més respecte.

Xavier Boliart i Ponsa i Jordi Figaró

Benet Casablanças,
doctor per la UAB

El compositor Benet Casablanças va obtenir el grau acadèmic de doctor en Història i Ciències de la Música per la Universitat Autònoma de Barcelona, amb la tesi titulada *Introducció a l'anàlisi formal. Una proposta interdisciplinària, tot obtenint la qualificació d'excel·lent cum laude. La tesi va ser dirigida pel Dr. William Kinderman, de la Universitat de Victoria (Canadà).* ■



Manuel Ausensi

Més de 60 participants en
el Concurs Manuel Ausensi

Des del passat 2 de març i fins al dia 26 de maig té lloc a la Rotonda d'El Corte Inglés de Barcelona i a la seva seu de València la tercera edició del Concurs de Cant Manuel Ausensi. Promogut per Àmbit Cultural de l'esmentada empresa, aquest concurs és obert a participants d'arreu de l'Estat espanyol i també estrangers residents al mateix àmbit territorial, sovint per viure-hi el seu procés de formació.

Aquest concurs, enguany –pel que fa només a Barcelona– compta amb una participació d'una seixantena de participants, en una immensa majoria veus femenines, en una proporció aproximadament d'un a dos.

Dotat de forma generosa, el primer premi és d'1.000.000 de pessetes, el segon de 500.000 pessetes, el tercer 200.000 i hi ha tres premis més de 100.000 pessetes, enguany la prova final tindrà lloc al Foyer del Gran Teatre del Liceu el dia 26 de maig.

L'il·lustre cantant que va ser Manuel Ausensi presideix un jurat del qual formen part un total de deu membres.

Una de les característiques del concurs és que les proves es realitzen no en jornades continuades sinó amb una periodicitat setmanal, fet que allibera el tan conegut clima de nerviosisme i tensió. En cada sessió intervenen una desena de cantants en un total de sis proves prèvies que donen pas a les tres semifinals, en les quals s'inclouen els classificats a la seu de València, alhora sedàs que menarà a la prova final.

El guanyador de la primera edició va ser el tenor Carles Costas i el de la segona la soprano grandina Sandra Pastrana. ■

Presentació d'una empresa de distribució de partitures per Internet

Comptant amb el suport de Joventuts Musicals d'Espanya, s'ha presentat a Barcelona una companyia francesa, Net4Music, que ha posat en marxa un programa de venda i lloguer de partitures via Internet.

Mitjançant aquest sistema, segons els promotors, hom aconsegueix avantatges importants en diferents ordres. Control dels drets d'autor, rapidesa en la transmissió del material, alleujament dels problemes d'emmagatzematge de partitures, accés fàcil a un gran patrimoni de material de la més variada índole i característiques. Partint dels avantatges de la tecnologia interactiva, hom pot recórrer a un vastíssim catàleg de partitures i també a informació diversa sobre les mateixes partitures i sobre altres aspectes del negoci musical. Hom pot controlar tots els aspectes referits a les partitures, entre els quals els límits de l'ús, ja sigui en temps o en nombre de concerts preestablerts. A més, el pagament es pot realitzar en 22 monedes i la informació és servida ja en cinc idiomes –anglès, castellà, francès, italià i alemany–, i aviat en japonès.

Aquesta proposta pretén ser, segons les paraules dels promotors, la comunitat virtual dels músics; el punt de trobada de compositors, intèrprets i simples afeccionats.

Hom parteix de realitats tan potents com el fet que el mercat mundial de partitures i quaderns de música mou 1 bilió de dòlars cada any –425.000 corresponen al mercat nord-americà– i que el 2001 uns 3 milions de famílies estaran connectades a Internet a la recerca d'informació musical. Es calcula que un 25% dels nord-americans de més de 12 anys d'edat són creadors musicals actius –canten o toquen algun instrument– i que les vendes de música via Internet generaran 2,6 bilions de dòlars, l'equivalent al 14% del mercat americà de la música.

Es calcula que el negoci de la venda de música per Internet passarà dels 346 milions de dòlars de 1999 als 3,9 bilions el 2004.

El sistema esmentat es posa a disposició de les grans editores i distribuïdores mundials, de les quals pot esdevenir intermediari. Tot sembla indicar que ens trobem al llindar d'una gran convulsió en el mercat musical i que les formes convencionals de manifestar-se poden viure un poderós embat. ■

Cap a la fi de l'òpera? Sobre una reflexió en veu alta de Gerard Mortier

Per J. COMELLAS

La presència a Barcelona –tot i ser fugissera– de Gérard Mortier va concitar l'atenció nerviosa i atenta dels qui ens dediquem a donar fe de la vida lírica. El promotor belga, que va posar les bases del seu prestigi en una direcció molt imaginativa del Théâtre de La Monnaie de Brussel·les i que l'ha consolidat al més famós dels festivals musicals europeus, Salzburg, és un home que té molt a dir sobre el present i el futur de l'espectacle operístic. A més, la circumstància política que viu el país on centra la seva activitat confereix un plus d'interès al seu posicionament.

Home ben propens a mostrar el seu ideari, no va defugir, en acabar la conferència de premsa de presentació de Juvenilia, a tenir un apart generós amb els periodistes per projectar el moment tan particular que viu, després d'haver anunciat que a la tardor deixa el Festival de Salzburg perquè no veu viable el seu projecte en el context polític que viu Àustria. No insistiré gaire en unes opinions ja ben conegudes pel lector. Vull remarcar, això sí, que el punt cabdal es troba en les dificultats amb què preveu que es pot trobar per continuar amb la línia d'actuació que sempre ha defensat, basada en l'obertura absoluta a tots els nivells –formal, ideològic, intercultural– de tot allò que es refereix a la cultura. Les opinions expressades pels nous mandataris amb els quals ha de negociar li fan albirar que li suposaran massa entrebancs i per això ha decidit no continuar, en un gest que també comporta un afegit testimonial, invitador de solidaritats que ja han començat a fer-se avinents.

Al marge, però, d'aquest fet, m'interessa apropar-me a un altre nivell de reflexió que va si-

tuar Mortier, minuts abans, en l'esmentada conferència de premsa. Com és ben sabut, mai no ha rebutjat apurar fins als límits de l'agosament formal les propostes operístiques que ha programat. I si serveix com a exemple eloqüent, només cal recordar, a tall d'exemple significatiu, les seves bones relacions amb un grup tan poc ortodox com el barceloní La Fura dels Baus.

Mortier va aventurar que l'espectacle operístic, en el tercer mil·lenni, segurament deixarà les convencions en què continua movent-se i esdevindrà una altra cosa, la qual, amb molta probabilitat –recorro a arguments seus– farà inoperants les característiques dels escenaris tradicionals. I així, fins i tot va apuntar que potser els nous espectacles d'òpera empraran més aviat espais com els *foyers* o el mateix Saló dels Miralls on ens trobàvem, més que no pas l'escenari a la italiana. Ultra, és clar, el recurs a les tecnologies més avançades.

En aquest ordre argumental, li vaig preguntar si creia que la revolució formal en els criteris dramàtics operístics que ha presidit bona part de la meitat del segle actual, ja havia esgotat tots els seus recursos pel que fa a la renovació de l'espectacle líric. La seva resposta va ser afirmativa, sense deixar esclètxes a matisos relativistes.

Sense creure cegament en les virtuts prospectivistes de Gérard Mortier, la seva visió convida a mantenir els ulls atents vers un futur profundament obert, en el qual, si es compleixen els seus vaticinis, tot un món de convencions seculars resultarà tan sols relíquia històrica. Ni tan sols l'encara avui tan difícilment –per a molts– assumible revolució dramàtica esmentada, se salvarà de l'ensulsiada.

Bach i Carles V centren el Festival de Granada

El 250 aniversari de la mort de Johann Sebastian Bach presidirà la celebració de la 49 edició de Festival Internacional de Música i Dansa de Granada. També la figura de l'emperador Carles V, amb motiu dels 500 anys del seu naixement, rebrà una atenció de la manifestació granadina, que té en el palau dedicat a aquesta figura històrica un dels seus marcs més representatius.

Per RRM

De Bach hom oferirà obres tan emblemàtiques com les sis *Suites per a violoncel*, els *Concerts de Brandenburg*, el cicle *El clave ben temperat*, l'orquestració feta per Stokowsky de la *Tocata i Fuga en Re menor*, i també la tan reeixida *Desintegració morfològica de la Chacona de Bach*, excel·lent obra de Xavier Montsalvatge.

Pel que fa a la figura de l'emperador, hom n'oferirà la música escrita per Nicolás Gombert amb motiu de la cerimònia de coronació que va tenir lloc a Bolonya el 1530, i les *Canciones y villanescas* de Francisco Guerrero i la *Misa "Mille Regretz"* dedicada a l'emperador per Cristóbal de Morales.

Tal com es va advertir en l'edició anterior, en aquesta es completa el lema anunciat en aquella i que haurà presidit les edicions que suposen el tombant del segle i del mil·lenni. Lema que és "Límits i extralimitacions", prou abstracte com perquè hom hi pugui encabir una mica de tot. I així —un cop esmentades les dedicacions específiques—, la programació del segurament més important dels festivals espanyols d'estiu es mou en un context d'eclecticisme poc menys



Els germans Pérez Molina interpretaran Beethoven a dos pianos

que inevitable en una programació tan extensa com aquesta, que inclou, entre música i ballet, més de 60 propostes.

Per tant, al costat del simfonisme convencional —OBC (Ros Marbà i Arturo Tamayo), Sinfónica de Madrid (García Navarro), Orquesta Ciudad de Granada (Karabtxevsky), London Symphony (Haitink i López Cobos)—, hi ha una representació d'òpera (*La flauta màgica*) i una nodrida representació de conjunts especialitzats en música antiga —La Petite Bande (Kuijken), The Sixteen (Christophers), Orquesta of the Age of Enlightenment (Leonhardt), Grupo de Música Barroca "La Folia", Schola Gregoriana Hispana.

El capítol de veus es redueix a les de Teresa Berganza, que actuarà amb el seu pianista acompanyant habitual —Juan Antonio Álvarez Parejo—, i Eva Marton, que serà solista amb repertori wagnerià en el concert de l'Orquesta Sinfónica de Madrid.

Una vegada més hi ha una força nodrida representació

d'interprets catalans. Ja s'ha fet esment de l'OBC, que oferirà dos concerts (Ros Marbà i Tamayo). I cal fer-ne igualment de la producció de *La flauta màgica*, la mateixa que es va veure la temporada passada al Victòria, produïda pel Gran Teatre del Liceu, amb muntatge de Comediants i escenografia i figurins de Juanjo Guillén. Sota la direcció de Josep Pons, el repartiment inclou els nostres cantants Mireia Casas, Mireia Pintó, Vicenç Esteve Madrid i Josep Ferrer. El marc que acollirà aquesta versió —els Jardins del Generalife— pot atorgar un relleu especial a aquest espectacle tan brillant. La Coral Càrmina i el Cor Lieder Camera actuaran amb l'OBC, dirigits per Arturo Tamayo, en un concert amb obres de Messiaen, Schönberg i Scriabin, concert en el qual també intervingrà el jove pianista andalús fincat a Barcelona Javier Perianes. La jove pianista Mireia Fornells acompanyarà el clarinetista Isaac Rodríguez i el compositor Domènec M. González de la Rubia dirigirà un concert amb obres pròpies i de Gil Valencia, B. Díaz, Hernández Bellido i Joan Carles Blanch. Esmementem, finalment, el concert que oferiran els germans Pérez Molina, amb un programa en què destaca la versió per a dos pianos de la *Simfonia núm. 9* de Beethoven, en versió de Franz Liszt. Hom retrà homenatge al 25 aniversari de Phonos, en un concert titulat justament: "Phonos: 25 años de música en Barcelona", en el qual hom oferirà obres de Paludarias, Resina, Moya Villén, Brncic, Ventura, Lupprian i Lewin-Richter.

El ballet tindrà en la Compañía de Cristina Hoyos, el Ballet Nacional de España que dirigeix Aida Gómez i l'English National Ballet els seus exponents màxims al costat d'un ben nodrit i variat programa dedicat específicament al flamenc, presència especialment justificada en aquest festival.

El gran art de Teresa Berganza

Palau 100, Teresa Berganza, soprano. Juan Antonio Álvarez Parejo, piano. Rossini, Wolf, Bizet, Guastavino, García Abril. Palau de la Música Catalana, 7 de febrer de 2000.



FOTO: G. POCH

Per J.C.C.

La presència, en un hemicle, de Teresa Berganza sempre constitueix un esdeveniment. La mezzosoprano castellana ha confegit una carrera importantíssima, en la qual components objectivament musicals i d'altres vinculats a una personalitat singular han acabat de confegir una aurèola que l'ha convertida en un autèntic objecte de seducció per als afeccionats a la lírica més conspicua.

Abandonat de forma voluntària el món de l'òpera, la seva dedicació al liederisme, que l'ha acompanyada sempre, es manifesta ara, pel que hem pogut gaudir, de la manera més depurada i autèntica possible. En plena maduresa artística —en el sentit més ric de l'expressió—, els seus recursos expressius es fan evidents en una plenitud gloriosa. Escoltar-la és immersir-se en els racons més subtils i poètics dels continguts dels temes que interpreta. O seria

millor dir, recrea. Perquè quan l'art del cant es manifesta com ho fa en la Berganza, un hom intueix que es projecta no sols el que ha escrit el compositor, sinó de manera més exacta allò que ha volgut dir; que moltes vegades no és el mateix. I en aquest més enllà es consagra la grandesa de l'artista.

Artista —o sigui, creador— que és, Teresa Berganza canta no sols amb la veu sinó també amb el gest, amb el rostre, amb les mans, amb el cos. Tots els estats d'ànim —alegria, joia, nostàlgia, tristesa, melangia— són projectats a cada moment amb una gran exactitud. Destacar uns temes sobre els altres és entrar en els viaranyes de l'èstricta subjectivitat. La nostra ens porta a valorar especialment els *Spanisches Liederbuch* d'Hugo Wolf i les brillants *Canciones Xacobeas* de García Abril, de les quals va fer una versió d'autèntica referència. Però, en definitiva, tot es va moure en un pla de gran categoria.



FOTO: A. BURGUES

El privilegi de Barbara Hendricks

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Barbara Hendricks, soprano. Solistes de la Coral Càrmina. Direcció: Matthias Aeschbacher. Strauss, Lehár, Bernstein, Gershwin. L'Auditori. 12 de febrer de 2000.

Per MIQUEL PARDO

Tenir l'ocasió de sentir Barbara Hendricks cantant música americana és tot un privilegi. Si a més, coincideix amb l'actuació d'un professional experimentat de la direcció com és Matthias Aeschbacher, els moments màgics poden aparèixer en qualsevol moment. El director suís ens oferí un primer tast del seu bon fer en l'obertura d'*El ratpenat* de J. Strauss, fent gala de justa precisió gens mancada de gràcia davant d'una obra de sòlida orquestració i equilibri, en què la mesura del pes sonor passa per sobre de la mera lògica del fraseig instrumental.

Si en l'ària de *Giudita* de F. Lehár la Hendricks tingué el primer contacte amb el públic, agraït per la calidesa de la seva veu, el "Lied de Vilja" de *La viuda alegre* fou una ofrena lluada gràcies a la delicadesa de la línia melòdica, ben emparada per una correcta dicció. El contorn ascendent cap al punt àlgid fou executat sense fissures, amb una

continuïtat de tessitura admirable. Destacarem també el virtuosisme vocal de la cantant americana en les "Czardas" d'*El ratpenat*: una peça de notable dificultat, amb salts melòdics de gran extensió.

Ja en la segona part del programa, l'orquestra interpretà acuradament l'obertura de *Candide* de L. Bernstein. Una obra de gran varietat temàtica i canvis sobtats de caràcter. Tot seguit, Barbara Hendricks expressà el *soul* del negre americà com poques cantants saben fer, en la interpretació de dues àries de *Porgy and Bess*. Una música d'arrels per a una veu amb arrels pregonas, d'harmonies agredolces que s'obren pas amb dolor... Amb "I feel pretty" de *West side story* la Hendricks s'acomiajava del públic de l'Auditori, no sense regalar dos bisos extraordinaris: "Summertime" de *Porgy and Bess* cantat amb les entranyes i alhora delicadament i un espiritual negre cantat a solo davant del silenci expectant del públic que aplaudí dempeus i emocionat l'art genuí de la soprano americana.

Més obra que representació

Don Carlo. Llibret: Joseph Méry i Camille du Locle. Música: Giuseppe Verdi. Intèrprets: Roberto Scandiuizzi, Walter Fraccaro, Carlos Álvarez, Paata Burchuladze, Ana María Sánchez, Dolara Zajick, Alexander Anisimov. Direcció musical: Jacques Delacôte. Direcció d'escena: Gilbert Deflo. Producció Gran Teatre del Liceu-Teatro Bellini de Catania. Liceu. 10 de febrer de 2000.

Per J. COMELLAS

No hi ha dubte que el drama de Schiller en el qual es va basar Verdi per compondre *Don Carlo* no va ajudar gaire a aigualir la famosa llegenda negra sobre Espanya. I de fet, qui hagi visitat Flan-des s'haurà adonat que encara queden brases d'aquells anys presidits per una manera expeditiva –per emprar un eufemisme suau– d'entendre el que avui en diríem colonialisme. El diàleg en el primer acte entre el Rei i Rodrigo resulta, en aquest sentit, d'una eloqüència notable, malgrat que a la fi el tomb amical amb què acaba –força insostenible dramàticament– apaivaga una mica la cosa.

Tanmateix, aquest detall no impedeix que aquesta obra verdiana tingui en la força de l'argument un dels atots més remarcables. Els lligams entre drama amorós i drama històric són portats tan enllà com és possible en un producte essencialment musical, i atorga, de manera definitiva, una gran credibilitat a l'obra.

Credibilitat que per damunt de tot, però, rau en la força d'una partitura excepcional, que és capaç de traduir amb gran generositat de recursos el context que emana del món literari de Schiller. Una vegada més Verdi va assumir amb totes les conseqüències el potencial d'un text originari i el va convertir en matèria musical de gran entitat i força. Si potent és el substrat argumental, potent és la partitura. Cada alè dramàtic compta amb la

correspondència musical justa i exacta, amb funció no subratlladora, sinó protagonista, que amb la seva energia pròpia eleva a una altra realitat, de gran transcendència, el binomi teatre-música.

Àries de gran intensitat, duos d'un lirisme massís, mai falsament edulcorat, i corals majestàtics van fent tant els quatre intensos actes, sense que pel camí hom pugui trobar ni un lleu rastre de sobrer. Tot té sentit, tot respon a una coherència interna molt ben establerta i molt ben servida. Amb obres com *Don Carlo*, l'espectacle operístic assoleix una grandesa excepcional.

Resta el factor, tan i tan important, de la translació d'aquest material, de la seva corporeïtzació damunt l'escena. I atès el que s'ha exposat abans, aquesta és una dimensió que assoleix un paper especialment important. En conjunt, la versió liceística va tenir un nivell notable. Des del punt de vista dramàtic, Gilbert Deflo va subratllar, potser excessivament, la dimensió estàtica del drama, la seva interiorització. El plantejament escenogràfic, basat en estructures de gran impacte per la seva pesantor i volumetria, va condicionar el clímax dramàtic de la producció, en un joc de moviments, feixucs per força, que anaven creant un context figuratiu en alguns casos –per exemple, l'escena de la presó de Carlo– difícilment creïbles. La idea era millor que la seva traducció, perquè, de fet, aquest estatisme i el caràcter intimista de l'obra, malgrat la immanència també de drama

FOTO: A. BORILL



Roberto Scandiuizzi

històric, correspon en gran mesura a la realitat textual de l'obra. Portar massa a les últimes conseqüències aquest concepte és el principal retret que hom pot fer a la versió.

Obra per a veus baixes, van ser aquestes les grans triomfadores, amb Roberto Scandiuizzi i Dolara Zajick com a protagonistes més destacats. El baix italià va anar imposant progressivament la seva condició de gran artista més que no de veu portentosa, tot construint pas a pas, amb una gran autoritat i gradació de matisos, la personalitat del seu personatge, Filippo. Amb un paper molt menys complex, de fet el més lineal i menys elaborat de tots els personatges principals, Dolara Zajick va exercir la seva impecable mestria i domini dels recursos, sobretot vocals, amb aquell esperat moment de l'ària "O don fatale", que va provocar el "deliri" dels espectadors.

Carlos Álvarez va ser el tercer gran nom de la producció. La seva veu té el do de la profunditat expressiva. La concepció del personatge potser va pecar més d'enèrgic que no de vital, però a la fi ric en bellesa de timbre i en musicalitat.

Ana María Sánchez és una cantant que té gairebé totes les virtuts del món, menys la del geni. Canta bé, exquisidament bé, té una veu d'una gran bellesa, però li manca misteri. La seva Elisabet va ser, malgrat estar molt ben cantada, un personatge tou, sense alè dramàtic, perquè a més, una feblesa evident en la cantant alacantina és l'actoral.

Walter Fraccaro és un tenor que canta amb un estil una mica caduc. Veu poderosa en projecció, però massa lírica per al personatge, el seu Don Carlo va tenir una heroicitat falsa, més excitada que no consistent.

El cor no va acabar de traduir la grandesa de la partitura en una actuació més aviat acadèmica i sense poder transmetre el pathos verdian. Jacques Delacôte va oferir una versió de bon nivell artístic, sense nervi creatiu, però amb capacitat per donar coherència a la proposta. L'orquestra no va tapar els cantants, malgrat l'espessor sonora de la partitura; els tempi van ser ben mesurats i, en definitiva, va ser capaç de conduir sense riscos el transatlàntic verdian però alhora sense aportar res de nou.

Molt bé, Belkin... i DePriest

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Boris Belkin, violí. Direcció: James DePriest. Padrós, Txaikovski, Sibelius. L'Auditori. 19 de febrer de 2000.

Per M.P.

La crítica d'una estrena representa sempre una tasca compromesa pel que suposa de valoració en primera audició d'un fet en el qual no sols participa la feina creativa del compositor, sinó, també de manera decisiva, l'actitud dels intèrprets i la receptivitat del públic. La primera impressió que ens féu l'obra de David Padrós *El temps segons Rama* fou la de netedat en la textura tímbrica de l'orquestra, amb un pols de fons calmat sobre el qual s'esdevenia una activitat puntual dels dos percussionistes i, posteriorment, de fustes i metalls. Hom trobà a faltar un diàleg real entre les seccions orquestrals i més diferenciació dels diversos plans sonors que s'endevinaven, cosa que deri-

vava en l'oient cap a un sentiment de moviment sense objectiu. Fins a quin punt aquests aspectes són de la partitura o deguts a la interpretació que en féu el director James DePriest, honestament no ho sabem. El fet que una obra d'onze minuts de durada prevista quedés reduïda a nou ens pot orientar sobre les possibles causes i també fer-nos qüestionar sobre actituds a l'entorn de la música catalana contemporània.

Dins encara de la primera part, el talent musical del violinista Borís Belkin ens reconcilià amb la humanitat gràcies a l'inspirat *Concert per a violí i orquestra, op. 35* de Txaikovski. L'entesa entre solista i director fou bona, especialment a l'hora de donar flexibilitat als *tempi*. Belkin demostrà un excel·lent control de



Foto: A. BURGUIS

l'expressió, amb un caràcter dolç i ben portat en l'"Allegro moderato" del primer moviment; elegància en l'arcada i riquesa en la paleta de dinàmiques, sense pertorbar mínimament el rigor del *tempo*. Bravo, doncs, per a un violinista de personalitat atractiva i contrastada, i de tocar engrescador.

Amb un gest heterodox però efectiu, segur de la bona resposta de l'orques-

tra, DePriest ho va dirigir tot, de la *Simfonia núm. 2* de Sibelius. El director americà va saber donar el fil que calia als músics perquè s'esplaïessin en el fraseig, però fou precís i concentrat davant les entrades compromeses. La part més reeixida fou el tercer i quart moviments, en què l'orquestra féu un gran paper. Realment, aquest és un repertori molt adequat a les característiques de l'OBC.

Excel·lent recital il·lustratiu de la creació catalana

Nous Repertoris/Música XXI. Patrycja Bronisz, violí. Emili Blasco, piano. Borràs, Guzman, Homs, Ruera, Soler, Comellas, Massana. SGAE. 15 de febrer de 2000.

Per F. TAVERNA-BECH

La difusió sempre problemàtica de la música actual ha propiciat que Clivis Publicacions, Editorial Boileau i Joventuts Musicals de Barcelona, amb el sol suport de l'SGAE, hagin reunit esforços per crear un cicle de concerts de cambra que amb el nom de Nous Repertoris/Música XXI, i comptant amb el treball vocacional dels intèrprets, programi la música dels nostres compositors.

L'actual edició de la sèrie consta de vuit concerts

que se celebren a l'Auditori de l'SGAE, amb un recital inaugural protagonitzat per Patrycja Bronisz, violí, i Emili Blasco, piano. El programa tenia veritable interès, ja que les set obres que l'integraven configuraven un panorama estètic molt il·lustratiu de l'activitat creativa dels nostres compositors els darrers cinquanta anys. Així, la línia marcadament clàssica estava representada per la música del pare Antoni Massana i de Josep M. Ruera; quant a les *Peces breus* de J. Ll. Guzman, podien constituir un

magnífic i equilibrat exponent de la vigència del tonalisme si es tracta amb veritable afany investigador, tonalisme que, passant per l'*Havanera* de Teresa Borràs, es manifestava igualment amb innegables atractius en la *Suite d'homenatges* de Joan Comellas. Al costat d'aquestes obres, s'inclouen la *Sonata per a violí sol* de Joaquim Homs, amb un atonalisme magníficament estructurat mitjançant una exposició formal en què els recursos constructius es desenvolupen amb plausible imaginació, i també l'estrena d'un fragment de la *Sonatina* de Josep Soler. Certament, la seva música sempre revela un contingut emocional d'apassionat dramatisme que, en definitiva, es manifesta com una reflexió existen-

cial davant del món. Amb tot, diríem que en aquesta obra Soler sembla entrar, amb un dibuix líric d'extrema concisió, en un clima més lluminós i diàfan, com si el seu humanisme volgués endinsar-se en una mena de contemplació mística.

Veritablement, no era fàcil interpretar un programa tan variat, calia una agilitat mental que permetés el canvi d'actitud immediat per passar d'allò que podia ésser pur aràbesc virtuosístic a allò que exigia profunditat i austeritat expressiva. Així ho van posar de manifest tant la jove violinista Patrycja Bronisz com el pianista Emili Blasco, els quals, formant un duet equilibradíssim i d'autèntica entitat expressiva, van saber donar caràcter i vigència a cadascuna de les obres.

Veritable emoció cambrística

Auditori XXI (Cicle Pau Casals de Música de Cambra). Quartet Takács, Beethoven, Bartók. L'Auditori (Sala Polivalent), 8 de febrer de 2000.

Per F.T.-B.

Per al melòman, gaudir de l'audició d'un quartet de corda sempre serà un privilegi, ja que hi podrà escoltar quintaessenciades totes aquelles virtuts que donen forma i vigència a l'art musical. Certament, no sempre dos violinistes, un violista i un violoncel·lista formen un autèntic quartet; tanmateix, per al públic aplegat a la Sala Polivalent de l'Auditori, escoltar el Quartet Takács va signifi-

car trobar-se amb l'essència i l'esperit d'aquesta singular agrupació, i també amb la veritable creació de música quartetística.

Des del clàssic i tanmateix ja en cert sentit innovador *Quartet núm. 3, op. 18* fins a l'exaltada fantasia i personal bellesa que, anys després, assoleix Beethoven en el seu *Quartet núm. 14, op. 131*, i oferint entre mig, com a meravellós *intermezzo*, el *Segon Quartet* de Bartók, els quatre inspirats i compenetradíssims músics del



Takács van comunicar a l'auditori la riquesa emocional d'uns textos concebuts amb inqüestionable genialitat humana. D'alguna manera, per l'art exquisit i comunicatiu del Quar-

tet Takács, darrere de cada sonoritat calibrada amb justesa, hi van sentir la veu i l'expressió de dos artistes creadors profundament humans com són Beethoven i Bartók!

Quan l'òpera també és literatura

En ocasió de *Don Carlo*: Schiller i l'òpera. Recull de textos: Jaume Creus. Intèrprets: Jaume Comas, Jaume Creus, Maifé Gil i Silvia Vilarrasa (actors); Sandra Galiano, Rosa Mateu, Vicenç Esteve Madrid, Felipe Bou, Jun Park, Montserrat Torruella (cantants). Piano: Mark Hastings. Verdi, Mercadante, Coccia, Donizetti. Foyer del Gran Teatre del Liceu. 12 i 17 de febrer de 2000.

Per J.C.C.

Cal saludar amb satisfacció la insòlita iniciativa que ens ocupa. Es tracta d'un intent d'aprofundir en l'espectacle operístic des d'una dimensió especialment culturalista. La base és un aplec de textos referits al tema de l'òpera escollida —en aquest cas *Don Carlo* de Schiller. Aquest canemàs serveix per mostrar diverses maneres d'entendre el context literari diversos compositors. El resultat és altament suggestiu, ja que presenta una nova realitat, molt rica, en la qual el tema central —el drama de *Don Carlo*— és objecte d'una visió molt més rica i complexa.

Servit per un quadre d'actors de notable autoritat i per un aplec de

cantants joves de vàlua ja estimada a casa nostra —Felipe Bou, Rosa Mateu, Vicenç Esteve Madrid i Montserrat Torruella, més el jove baríton coreà Jun Park—, la dramaturgia es concentra a mostrar l'essencialitat dels continguts, i evitant, en la seva dimensió austera, gairebé eixuta, tota mena de distracció i d'allunyament de l'objectiu —culturalista— indicat. I sense que això pretengui indicar que es tracta d'una proposta mancada d'al·licients fins i tot hedonistes.

La bellesa dels textos, la seva interpretació acurada, la de les àries i conjunts i també la brillantor interpretativa dels cantants asseguren autèntic espectacle i fan de la proposta un fet globalment valuós.

El bon exemple del Grupo Enigma

Auditori XXI (Cicle Música Contemporània: Robert Gerhard). Grupo Enigma. Juan José Olives, director. Gerhard, Krenek, Webern, Schönberg. L'Auditori (Sala Polivalent), 31 de gener de 2000.

Per F.T.-B.

El conjunt instrumental Grupo Enigma de Saragossa, que dirigeix Juan José Olives i que gairebé des de la seva creació és l'orquestra de cambra estable de l'Auditori de Saragossa, està realitzant una tasca musical envejable. Així es palesa en la seva política de programació i de treball, que desenvolupa i aplica en la seva trajectòria. En primer lloc, el seu repertori no se centra en cap especialització, sinó que va des de la música clàssica a la del nostre temps, i també té un nucli de músics fixos al qual s'incorporen els instrumentistes que calguin segons les característiques del programa que s'ha d'interpretar. D'alguna manera, l'amplitud d'estils els dona una flexibilitat traductiva que permet una lectura lliure de tics artificiosos, alhora que està centrada en l'expressió del contingut i en

la visió global de la partitura.

El seu concert inaugural del Cicle Robert Gerhard de música contemporània de la temporada Auditori XXI constituïa la tercera visita dels músics aragonesos a Barcelona, i certament van repetir l'èxit de les actuacions anteriors.

Especialment, la seva lectura d'*Im Tal der Zeit* (A la vall del temps) de Krenek va ésser no solament emotiva i comunicativa, sinó que també tingué l'eloqüència brillant per captar l'atenció dels nombrosos oients. El concert, dirigit per Juan José Olives amb eficàcia i profund coneixement dels textos, va iniciar-se amb la puntual versió de *Libra* de Gerhard i prosseguí amb les bellíssimes *Sis peces* d'Anton Webern, per cert magníficament puntuades per Olives i l'Enigma, i finalitzà amb una solvent interpretació d'unes altres *Sis peces* de Schönberg.

Liceu
1999
2000

SESSIONS "GOLFES" AL
NOU FOYER DEL LICEU

"Animals big and small"

Recital de Steven Cole

9, 12 i 15 de maig 2000 (23:00 h)

Obres de Beethoven, Saint-Saëns,
Bartók, Grieg, Barber, Copland,
Ravel i altres.

Steven Cole, *tenor*

Joseph Smith, *piano*

Yves Coudray, *direcció d'escena*
i il·luminació

Cançons de cabaret

Recital de Christiane Boesiger

5, 7 i 8 de juliol 2000 (23:00 h)

Obres de Weill, Schönberg, Eisler,
Satie, Poulenc i altres

Christiane Boesiger, *soprano*

Markus Fohr, *piano*

Olivier Tambosi, *direcció d'escena*
i il·luminació



Gran Teatre del Liceu



FOTO: A. BURGUES

Una aposta pel futur

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Abel Tomàs, violí. Arnau Tomàs, violoncel. Laia Masramon, piano. Direcció: Junichi Hirokami. Beethoven, Rakhmàninov. L'Auditori. 26 de febrer de 2000.

Per M.P.

Un programa format pel *Concert per a violí, violoncel i piano op. 56* de Beethoven i la *Simfonia núm. 2* de Rakhmàninov, presentava en primer terme l'atractiu de sentir tres joves solistes catalans que demostraren un nivell molt digne. Un nivell que no té res a envejar a altres intèrprets de nacionalitat forana i que ens anima a demanar més protagonisme per a la música catalana feta per músics de casa nostra. Defensar la nostra identitat musical no hauria d'estar renyit amb l'obertura a tot el que es fa arreu del món.

Dels tres solistes, ens agradà especialment la pianista Laia Masramon, més discreta i efectiva que els seus dos companys. Destacarem el caràcter apassionat del solo inicial de violoncel del segon moviment, malgrat la curiosa disposició del trio solista pràcticament d'esquena al director. Si bé alguns *portamenti* massa emfàtics de violí i violoncel no feien justícia a l'estil de Beethoven, en el darrer *Rondó alla polaca* vam disfrutar d'una tècnica segura i d'una vitalitat engrescadora de tots tres.

El gest flexible, gràfic, gairebé coreogràfic (de vegades excessiu per a gustos occidentals) del director Junichi Hirokami es feia molt entenedor per als músics de l'orquestra. El director nipó compta amb la virtut de l'acció precisa i justa, i, alhora, natural i espontània. Tots plegats van dur a terme un treball excel·lent en una obra, la *Segona Simfonia*, en què el talent de Rakhmàninov per descriure ambients sonors de gran intensitat no manquen (talent que no amaga certes febleses estructurals, però). Les melodies melangioses, tenyides d'harmonia de subdominant contrastaven amb passatges de gran força rítmica, especialment en la percussió, sempre encertada. Per al moviment més bell, el tercer, cal valorar la sonoritat noble de les cordes i del solo de clarinet. El magnífic *ritornello* esdevé com un objectiu llargament desitjat, que un cop aconseguit ens fa glatir l'èxtasi lent, seductor fins a l'embriaguesa. Tema aquest que aparegué transformat en l'"*Allegro vivace*" final, amb la presència d'uns sòlids metalls que foren la secció més destacada de l'orquestra.

Lieder sobre textos de Goethe

Auditori XXI (Cicle Lied i Cançó Conxita Badia). Thomas Allen, baríton. Ofèlia Sala, soprano. Roger Vignoles, piano. Diversos autors sobre textos de Goethe. L'Auditori (Sala Polivalent). 9 de febrer de 2000.

Per JORDI MALUQUER

L'invent va funcionar. Roger Vignoles, un dels primers pianistes col·laboradors dels millors liederistes, ho havia provat a Anglaterra: una primera part amb cançons sobre textos de Goethe i, a la segona, un narrador que recitava textos escollits del *Wilhelm Meister*, adaptats pel mateix Vignoles, il·lustrats per un baríton i una soprano.

En la versió que es va presentar en el Cicle Conxita Badia a la Sala Polivalent de l'Auditori, un Vignoles insuperable va comptar amb el baríton Thomas Allen, la soprano Ofèlia Sala i el narrador Roger Pera.

Thomas Allen és un liederista de la vella escola en qui tot és contenciós, amb matisos que surten més d'una interiorització del text que no pas d'una especial tècnica expressiva. Lluny, per entendre'ns, tant de l'extroversió d'un Goerne com de l'evocació per mitjà d'un bell so com Bär. Amb una veu homogènia, va tenir una actuació impecable i en destacaríem —potser per la novetat que ens suposava— l'*Erlkönig*, no pas amb la usual versió schubertiana, sinó del compositor Johann Karl Gottfried Loewe (1796-1869). El seu capteniment escènic sincerament amant a com actuaven tant la soprano com el narrador, honoraren el títol de Sir amb què el va distingir la corona britànica.

Ofèlia Sala va estar perfecta. Ens va captivar en *El goig de la malenconia* de Beethoven —quin Beethoven!— i ja vam recórrer *Ganymed*, *Proximitat de*

l'estimada, uns fabulosos Liszt (*Cant nocturn del caminant* i *Ple de joia i recança*) i, a la fi de la primera part, un Wolf sublimador d'un text, *Primavera sobre el temps*, una mica elemental.

Roger Pera, que gaudeix del valor afegit en els qui l'han vist en *Amadeus*, de fer-nos creure que Mozart es barrejava a la festa, va servir bé el text on la soprano ens va desgranar quatre dels lieder de Mignon de la mà de Schubert, Schumann i Wolf. En el *Només aquell qui coneix el diseg...* ho va fer juntament amb el baríton en la versió per a duo del mateix Schubert. La tria de Vignoles va ser exquisida, ja que en el *Conexes el país...*? la versió de Schumann —ço va ser la fabulosa interpretació de la Sala?— supera les de Gounod, Liszt, Schubert i Txaikovski més a l'ús. Ofèlia Sala, que té una veu que un col·lega, Pau Nadal, ha definit com a lluminosa, va demostrar el seu talent també operístic en l'encarnació, més frívola, del personatge Philine. Thomas Allen va haver d'assumir els personatges del cantant i de l'arpista i ens va captivar en la *Cançó satírica* del *Wilhelm Meister*. La propina no podia ser altra cosa que un duo i van escollir el bell *Phänomen* de Johannes Brahms.

Ha estat una manera intel·ligent d'evocar l'Any Goethe (1999) que ha passat. Cal remarcar —si salvem un parell d'errades— la notable qualitat del programa de mà, en què, de cada poema, se'n donava una referència extensa dels altres compositors que també l'havien musicat.

La tria del tema que oferim en aquest número, *a priori* probablement sorprendrà els nostres lectors avesats a trobar en el nostre quadern central aspectes formalment seriosos i profunds referits a aquest món tan ampli que és la cultura musical.

Tanmateix, la lectura acurada del material que s'hi ofereix creiem que ha de merèixer una consideració força o molt diferent, ja que darrere de l'aparent superficialitat del tema en si, s'hi amaga tot un món molt ric en

suggestions. Un món, no cal dir-ho, en el qual l'interès estrictament musical és substituït pel d'un altre tipus, de caràcter eminentment històric i sociològic.

En un moment en què la reobertura del Gran Teatre del Liceu ha comportat una revisió més o menys aprofundida i conseqüent de la seva història i de la seva significació, la parcel·la que ens ocupa té prou importància perquè hom hi pari atenció. Sobretot si és tractada

amb el rigor i coneixement de causa en què es produeix aquí. Darrere el *glamour* i la faramella exhibicionista superficial dels esdeveniments que s'històrien aquí, hom hi pot descobrir i extrapolar una realitat i un rerefons històrics d'una alta significació, alhora reflex molt exacte de tot un món. D'un

món decadent, frívol, però encastat en uns segments socials concrets, en unes classes dirigents en el pla econòmic i polític, les maneres actuals de les quals han hagut

Els balls de Carnaval al Liceu, història de *glamour* casolà

d'evolucionar significativament segons que han marcat els vents històrics de cada instant.

També en aquest rerefons hom pot aprofundir en aspectes de l'essència del tarannà del món liceístic en una època en la qual el model original de gestió es manifestava de la manera més exacta. Uns models que, com és prou ben sabut, els darrers esdeveniments han anorreat gairebé del tot.

Els balls de màscares al Gran Teatre del Liceu

Per MONTSERRAT GARRICH i JOAQUIM IBORRA

Molt abans de la inauguració del Gran Teatre del Liceu, els balls de màscares havien arrelat com una de les activitats d'oci dels ciutadans de Barcelona. Aquests balls tenien lloc en residències privades dels barcelonins benestants, als salons de la Llotja o al Teatre Principal i s'organitzaven durant el Carnaval –per la qual cosa sovint són anomenats balls de Carnaval.

Tot i que des de 1566 l'inici de l'any havia quedat establert el dia primer de gener,¹ a principi del segle XIX la vida social –profundament mediatitzada per les festivitats religioses– encara seguia pautes ancestrals i la Pasqua representava, de fet, el tancament del calendari. Aquest fet és palès en les temporades teatrals, que es perllongaven des de l'abril fins al final de febrer de l'any següent. En aquest context, els balls de màscares significaven l'acomiadament de l'any laboral o social, abans d'entrar a la Quaresma –un període de recolliment i dedicació a la religió. Malgrat l'evolució del calendari social, que a partir de mitjan segle XIX va anar situant la seva fi al mes de juliol, els balls de màscares es van continuar celebrant –més per tradició que per una altra raó– durant el Carnaval.

El Liceu no en fou una excepció. Malgrat que a partir de 1850 la temporada teatral comencés al setembre, els balls de màscares es van continuar celebrant bàsicament durant els mesos de gener i febrer. Tampoc no es van veure afectats quan la temporada es va subdividir en tres blocs. Els balls de màscares marcaven, aleshores, la fi de la temporada d'hivern, dedicada bàsicament a l'òpera, i eren el preludi de la temporada de Quaresma destinada als concerts simfònics. Mesos més tard quedava la temporada de primavera, que, a partir del primer quart del segle XX, es va dedicar bàsicament al ballet.

Trets històrics

Els balls de màscares es troben en el mateix origen del Liceu. El 24 de febrer de 1837 una sèrie de membres del 14è batalló de la Milícia Nacional² es van reunir per tal d'estudiar fórmules per recaptar fons per al manteniment de la companyia. En un primer moment es va pensar a organitzar balls de màscares a la Llotja. Aquest plantejament inicial es va modificar i finalment es va aprovar la proposta de realitzar funcions teatrals al convent de Montsió a càrrec d'una companyia d'afeccionats, tot configurant el que seria la Sociedad Dramática de Aficionados.

Tot sembla indicar, però, que paral·lelament a les funcions teatrals s'hi realitzaren balls de màscares, i

que aquests balls proporcionaven uns rèdits prou importants com per revertir en les despeses del batalló i de la Sociedad Dramática de Aficionados: *"La Comisión central del Batallón 8º de la M. N. de esta ciudad y Junta directora de la Sociedad Dramática de Aficionados establecida en el Cuartel de dicho Batallón, que lo es el ex convento de Montesión, deseando asegurar el buen éxito de dicho Teatro y teniendo en consideración que según el reglamento de la referida sociedad, los productos sobrantes de él deben servir en beneficio de las compañías del expresado Batallón, y atendido que a este fin han contribuido con algunos fondos a las obras hechas en él, y teniendo por último en consideración que los productos líquidos del Baile que se da en el citado Cuartel deben igualmente servir a los objetos referidos (...)"*³

Amb la desaparició de la Milícia Nacional, la Sociedad Dramática de Aficionados es transformà, a l'inici de 1838, en el Liceo Filarmónico Dramático, tot reaffirmant-se l'objectiu pedagògic de la institució. Tot i així, el convent de Montsió va continuar acollint balls de màscares.

El 1844 els gestors del Liceo Filarmónico promouen la iniciativa de bastir, a la Rambla, *"un teatro suntuoso, de bella arquitectura, elegantes proporciones y todo iluminado por medio del gas y que pueda contener de 3.500 a 4.000 espectadores. Tendrá una espaciosa y bella sala de entrada, un magnífico salón de entreactos perfectamente adornado e iluminado; café, guardarropas, patios a derecha e izquierda que proporcionen luces y circulación de aires cuando sean necesarios; anchos corredores; escaleras cómodas; salidas fáciles y todos los aparatos y precauciones para cortar cualquiera incendio (...)"*⁴

Aquest luxós teatre acolliria les representacions d'òpera, de ballet, de teatre i de concerts. Però també es configura com un espai idoni per a la realització de grans balls de màscares.

El Liceu es va inaugurar el 4 d'abril de 1847 i el 14 de novembre els seus responsables van publicar un anunci en què exposaven la intenció d'organitzar balls de màscares. Dos dies més tard, la Junta de la Casa de la Caritat que estava enfrontada al Liceu per la defensa del monopoli del Teatre Principal, manifesta que, *"ha visto con sorpresa anunciados por la Empresa del Gran Teatro del Liceo y en beneficio propio los bailes públicos de máscaras, cuyo producto, por privilegios especiales, está destinado para el sostén de este Asilo de la miseria y desgracia pública. La Junta faltaría al más sagrado de los deberes (...), si no acudiera (...) protestando mientras tanto como lo hace contra este anuncio del Liceo y dando al público una franca manifestación..."*⁵



Ball de màscares al Liceu. Dibuix d'Eusebi Planas

El dia 20 del mateix mes, el Liceu –que ja havia intentat posar-se d'acord, sense èxit, amb la Junta de la Casa de Caritat l'agost de 1847– respon a la protesta pública de la Casa de Caritat enviant una carta al cap Superior Polític de la província de Barcelona, on exposa que aquesta no pot assumir amb exclusivitat l'organització dels balls. La posició del Liceu és clara i decidida i el conflicte queda resolt amb el compromís del Liceu de destinar a beneficència una part dels beneficis obtinguts en l'organització dels balls de màscares. L'any següent, el 26 de febrer de 1848, pel Carnaval, es van celebrar els primers balls de màscares al Liceu.

Els balls de màscares es van celebrar ininterrompudament al Liceu des de la seva fundació fins al 1909, llevat dels anys 1850, 1862 –en què el teatre estava en obres després de l'incendi de l'any anterior– i 1894 –que correspon a la temporada de la bomba del Liceu. Inicialment s'hi programaren nou balls per temporada, però a partir dels anys setanta se'n compten cinc, tot i que alguns anys s'hi afegeixen alguns d'extraordinaris organitzats per institucions alienes al Liceu.

Des de 1910 fins al 1916 desapareixen els balls de màscares a la sala del Liceu. Sens dubte, la inseguretat ciutadana que fou conseqüència de la Setmana Tràgica hi va tenir a veure. Però també hi va incidir una reducció important dels ingressos obtinguts als balls de

màscares durant els primers anys del segle a causa de la consolidació a Barcelona d'altres formes d'oci, com ara els cinemes, cafès concert, els teatres del Paral·lel, etc.

Els grans balls de màscares tornaran a aparèixer, tot i que en un nombre molt reduït –un o dos per temporada– entre 1917 i 1922, i a partir de 1928 fins a l'inici de la guerra civil –llevat de l'any 1932, en què no se'n van celebrar.

Acabada la guerra civil, els balls de màscares foren prohibits pel nou govern del general Franco. La mesura fou radical, fins al punt d'obligar la Societat del Gran Teatre del Liceu a modificar els seus estatuts en allò referent a la possibilitat d'organitzar balls de màscares: *"Acto seguido ha tenido lugar la junta general extraordinaria aprobándose sin discusión las modificaciones impuestas por la superioridad para el Régimen y Gobierno de esta Sociedad (supresión de los artículos que tratan de los bailes de máscaras y destino de los bienes de la Sociedad en caso de disolución)." (31 de març de 1943)*⁶

Amb motiu del centenari de la fundació del Liceu, la Societat de propietaris va aconseguir autorització per organitzar, el 6 de gener de 1948, un sopar de gala a la platea del Teatre, al qual va seguir un ball d'etiqueta que l'administrador del teatre descrivia amb aquestes paraules: *"Terminada la cena los propios camareros que la han servido han procedido a retirar de la platea todo el servicio y mesas al objeto de dejar expedita dicha platea para el baile, operación que han llevado a cabo en quince minutos (...). A las veinticuatro horas ha empezado el Baile de Gala que ha terminado a las cuatro de la madrugada sin que se haya registrado ningún incidente. (...) Dicho escenario instalado a unos diez metros de la embocadura normal, ha sido construido a base de cortinas con el aditamento de tres lámparas de cristal entre ambas embocaduras. Entre éstas y en los lados se han colocado las orquestas, una que interpreta bailes clásicos y otra modernos, siendo de notar que los clásicos han merecido preferente atención de la concurrencia. La sala no ha sido adornada habiéndose colocado únicamente en la barandilla del anfiteatro y convenientemente espaciados unos ramilletes de rosas. En el quinto piso, que ha quedado cerrado al acceso del público se han instalado unos reflectores para la iluminación del techo de la sala. También se han instalado altavoces (dos) en el escenario para hacer más audibles las orquestas. (...) El Hotel Ritz ha instalado mesas en el Salón de descanso dejando el centro disponible para que sus ocupantes pudieran bailar a cual efecto en uno de los antosalones una orquesta de Jazz interpreta música adecuada. Además en ambos antosalones y en el pasillo de platea en unas mesas corridas se despachan bocadillos y copas de champagne. El bar del sótano se ha visto también muy concurrido, lo propio que el Café del Liceo cuyas puertas de comunicación con el Teatro se ha permitido abrir bajo las condiciones especiales de costumbre y en el que también actúa una orquesta de ritmo moderno (...)"*. (6 de gener de 1948)⁶

La iniciativa fou tot un èxit i va animar a organitzar, el 26 d'octubre del mateix any, un nou sopar i ball de gala en commemoració de la construcció del ferrocarril Barcelona-Mataró que no va tenir, però, l'acollida del precedent.

El darrer ball que es va organitzar a la sala del Liceu fou el 25 d'abril de 1970, amb el mateix esquema que els dos anteriors —sopar i ball de gala—, aquest cop amb motiu del centenari del primer ball anomenat dels italians: *"Gran fiesta de gala en conmemoración del Centenario del Baile de los Italianos, a favor de las instituciones asistenciales españolas e italianas, organizado por la Casa degli Italiani en Barcelona (...). A continuación se inició el baile y la ceremonia de «puesta de largo» de varias señoritas de la sociedad barcelonesa. En los diversos actos que constituyeron la fiesta de gala intervinieron la Orquesta Sinfónica del Gran Teatro del Liceo, que interpretó el siguiente repertorio: Zapatillas de España (pasodoble); Bailando te besé (tango); Boston vals (vals); Gran Jota aragonesa (vals jota); Baile del Liceo (mazurka); Lunshin Viena (vals); Polka 1800 y Chotis. También actuaron las renombradas: Orquesta Maravella, conjunto Tuset 31, cuerpo de baile del Gran Teatro del Liceo y el show de Peret y sus rumberos. El baile se celebró en la sala de espectáculos para cuyo fin se cubrió totalmente el patio de butacas. La fiesta terminó a las 5:30 de la mañana."* (25 d'abril de 1970)⁶

Paral·lelament, en el decurs de la història del Liceu s'han celebrat diversos balls al Saló dels Miralls, organitzats, normalment, per institucions alienes al Teatre. En conjunt, no presenten unes característiques concretes: poden ser de màscares o d'etiqueta, amb sopar inclòs o no, per motius benèfics o com a celebració d'una entitat, poden celebrar-se després d'una representació o en un dia sense funció i sovint ni tan sols estan lligats al Carnaval. Tot i així, i arran del limitat espai del Saló dels Miralls, amb un aforament molt reduït, cal deduir que es tractava d'uns balls bàsicament adreçats a les classes dirigents barcelonines.

"Después de la función tuvo lugar en el salón de descanso el baile de etiqueta que, a favor de los obreros sin trabajo, dieron las Sras. de la Comisión de la Sociedad para auxiliar a dichos obreros. Además de local se sirvieron de la alfombra y las sillas de la casa. Se dió entrada a la concurrencia por el vestíbulo y se habilitó el corredor de los palcos de primer piso para guardarropía." (4 de febrer de 1880)⁶

"A las 22 horas ha tenido lugar en el salón de descanso una cena y baile de carnaval organizado por el Círculo del Liceo, habiendo finalizado a las 3:30 de la madrugada." (27 de febrer de 1981)⁶

Entitats organitzadores

El primer empresari del Teatre, Josep Barret, va aconseguir la concessió dels balls de màscares per un període de vint-i-cinc anys, independentment de l'explotació de la resta d'espectacles del Liceu, de la qual

només es féu càrrec la primera temporada. Aviat, però, la Societat del Gran Teatre del Liceu comença a qüestionar-se'n la concessió, molt probablement a causa de la importància dels guanys obtinguts pels balls precedents, i ja a la *Memòria* de 1852 apareix la voluntat de declarar nul·la la cessió a Barret per tal de poder recuperar l'organització dels balls. El contracte de cessió es va anul·lar finalment el 1854: *"Art. 41. Habiendo la comisión de accionistas transigido la cuestión que se había suscitado sobre la concesión de los bailes de máscara o de Carnaval otorgada en 28 de enero del año 1848 por el término de 25 años a D. José Barret, mediante que éste renunció dicha facultad a favor de la masa general de accionistas percibiendo 47.000 reales anuales durante los 18 años que faltan para completar los 25, conforme resulta de la escritura pública otorgada ante D. Francisco Javier Moreu en 9 de junio último; el Director tendrá a su cargo la dirección de los citados bailes, bajo las bases que establezca y sean previamente aprobadas por la Junta de gobierno, debiendo el mismo Director cumplir el referido contrato, percibiendo los productos de los citados bailes y aplicando su líquido resultado en conformidad a lo que hubiese dispuesto la Junta de gobierno, la cual podrá cederlos a la Empresa de funciones mediante las condiciones que estime convenientes. En ningún caso se concederá la facultad de dar dichos bailes a la citada Empresa a no acordarlo la Junta general."*⁷

Com estableix l'article 41 del primer Reglament de la Societat del Gran Teatre del Liceu, aprovat el 30 de març de 1855, l'explotació dels balls és assumida, a partir d'aquell moment, per la Societat, la qual pot organitzar directament els balls, cedir aquest dret a l'empresa responsable de la temporada artística o, a partir de la reforma dels estatuts de 1869, concedir l'organització d'alguns balls de màscares a entitats alienes al Teatre.

Aquestes tres possibilitats es mantindran paral·leles durant la història del Liceu. Els primers balls de la temporada seran normalment organitzats de manera indistinta per la Societat i per l'empresa artística del teatre, i reservant-ne els darrers per a empreses alienes al Liceu.

Durant molts anys, l'empresa resultant de la unió de les cases Julián Romea i Latorre es féu càrrec del darrer ball de la temporada —normalment el cinquè. La propietat cedeix el teatre, els treballadors i l'orquestra, i rep, a canvi, una quantitat econòmica que es revisarà anualment i *"las entradas correspondientes a los señores accionistas, a cada uno de los cuales se entregará una por cada localidad (...)."*

L'any 1890 una nova reglamentació regula la cessió dels anomenats balls de *sociedades*, a la qual s'acullen, a més de les esmentades, les Escoles Franceses gratuïtes i les Escoles Italianes gratuïtes, que organitzen de manera conjunta el sisè ball de la temporada.

El Reial Cercle Artístic, que ja venia organitzant des de 1908 balls d'etiqueta al saló de descans, és la darrera societat aliena al Teatre que assumeix l'orga-



Un baile en el Gran Liceu, d'Eusebi Planas

nització de balls de màscares, als quals aporta el potencial artístic en el disseny i creació de la decoració de la sala característics dels darrers balls de màscares del Liceu. El darrer ball del Reial Cercle Artístic que trobem documentat és el 24 de gener de 1938, just a la ratlla del trencament definitiu del costum de fer balls de màscares al Gran Teatre del Liceu.

Comptes i beneficis

A diferència del que succeïa amb l'explotació artística del Teatre, en què la intervenció de la Societat es limitava a un seguiment de les activitats de l'empresari per tal que s'ajustessin a les pactades en el contracte de concessió –bàsicament referides a nombre de títols i repertori– i a la liquidació amb aquest de l'anomenada subvenció, els balls de màscares generaven una forta activitat econòmica que era recollida per l'administrador i controlada per la Comissió dels balls, la Junta de Govern i, en darrera instància, per la Junta general d'accionistes.

Factures, pagaments, cobraments, impostos, crèdits, despeses menors, reparacions, sous, concessions... exigien una tasca acurada que no deixés cap punt sense control. Per aquest motiu la Junta de Govern va decidir molt aviat que els comptes i la memò-

ria de cada una de les temporades de ball tingués entitat pròpia i separada de la resta. Així, gràcies a aquest compte particular podem conèixer quins ingressos i despeses provocaven i, en definitiva, quins guanys produïa l'organització dels balls. A les memòries de la Societat és possible trobar un resum anual d'aquesta activitat.

Són moltes les temporades de ball que van deixar beneficis satisfactoris a la Societat, per la qual cosa organitzar-ne i tenir-ne cura tenia especial interès econòmic per a aquesta: *"La cuenta especial de los cinco bailes particulares de máscaras que han tenido lugar en el último carnaval arroja un beneficio de 1.875 duros, (...) 5.969 duros los productos y 4.093 los gastos."*⁸

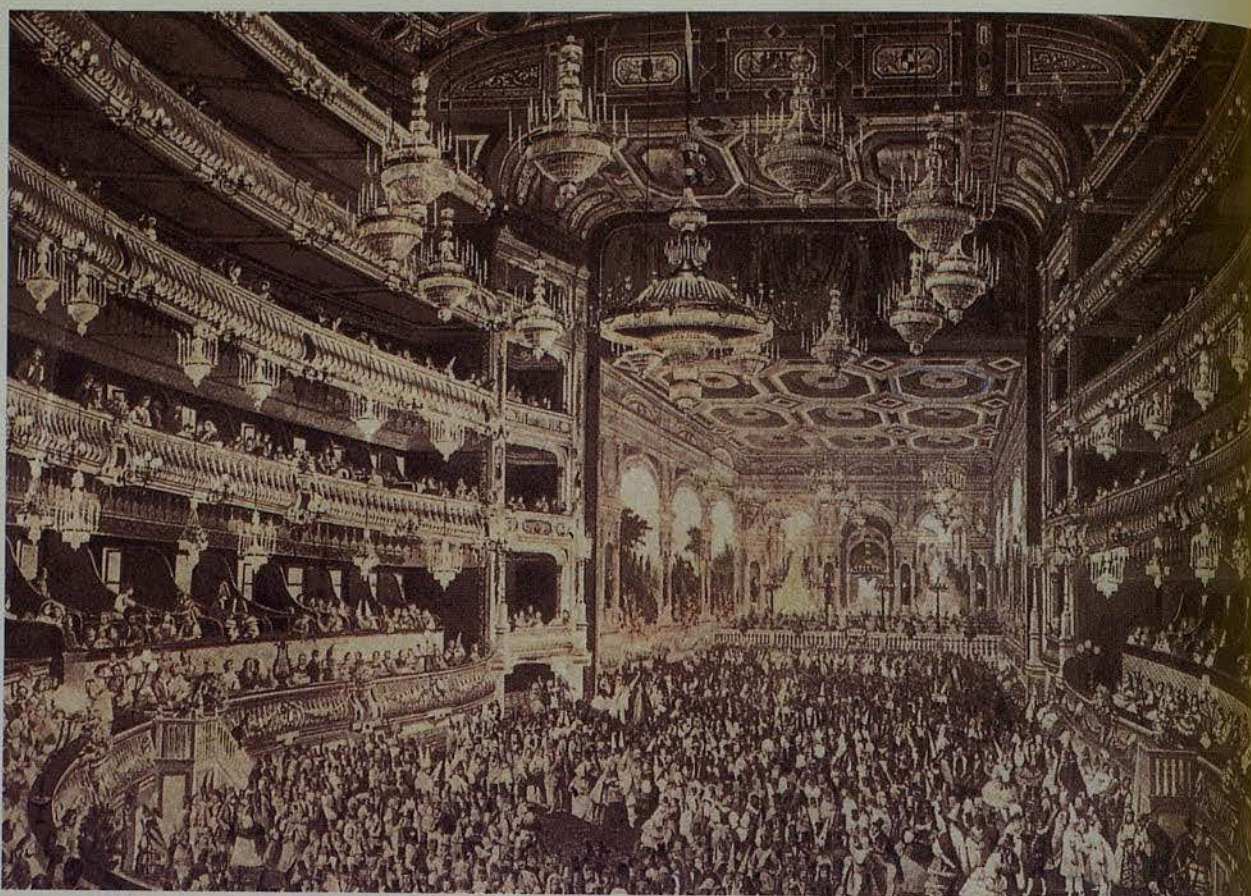
*"Los citados bailes han dado un resultado sumamente halagüeño, puesto que han dejado un beneficio de ptas. 23.681,69, de cuya suma, después de haber pagado ptas. 12.897,35 por el coste de la decoración que se construyó ex profeso y ptas. 2.136,37 por varios gastos extraordinarios, queda un remanente á favor de la Sociedad de ptas. 8.647,9."*⁹

El Reglament de la Societat del Gran Teatre del Liceu, però, no preveia la distribució dels beneficis entre els seus accionistes –un dels punts en què aquesta societat es diferencia d'una societat mercantil tradicional. Per aquest motiu els guanys eren reinvertits en la compra de material necessari per als balls, com ara catifes, cadires, gerros, jardineres o altres elements decoratius; en la reparació dels desperfectes ocasionats; en la millora de diversos aparells del Teatre, com la il·luminació, les butaques o l'entarimat; o bé en la reforma d'espais concrets del Liceu.

Tanmateix, no tots els balls de màscares comportaven un resultat econòmic positiu per a la Societat. Quan les expectatives de benefici no s'aconseguien, els projectes de reinversió havien de quedar postergats a un moment més favorable: *"Los bailes particulares de máscaras han dado en el último Carnaval un resultado poco favorable (...) "*¹⁰

"El cancel de la puerta principal construido bajo un sistema de poca solidez se halla, puede decirse, en estado inservible, a pesar de las continuas reparaciones que cada día se le están haciendo. Con este motivo recuerdo a V.S. que la comisión de los bailes de máscaras había ya concebido el proyecto de construir uno nuevo lo que no se pudo llevar a efecto por los escasos productos que rindieron los bailes." (8 d'abril de 1867)⁶

Les despeses dels balls de màscares vénen determinades pels grans capítols de: pagaments de sous al personal, pagament a l'orquestra i director musical; despeses de drets de propietat, música nova i còpies; import de contribució, impostos i taxes; despeses de gas o corrent elèctric; facturació d'adornistes, manyans i altres; construcció de decorats, col·locació i retirada de l'entarimat i lloguer de roba; encàrrecs d'impremta i anuncis a la premsa; inversions en manteniment i compra de béns mobles, i finalment les despeses menors, els obsequis i el material divers.



Ball de màscares al Liceu abans de l'incendi de 1861
(Aquilès Battistuzzi, col·lecció particular)

Els ingressos són en concepte de: venda d'abonaments i entrades, i cobrament dels cessionaris d'un o més balls i dels cessionaris dels serveis de bar-restaurant, guarda-roba, floristeria, bomboneria, fotògrafs o altres.

"Han entregado las Sociedades «Julián Romea» y «Latorre» á la Junta de Gobierno de la Sociedad del Gran Teatro del Liceo la suma de seis mil ochocientos setenta y cinco pesetas, en cumplimiento del artículo 7º del convenio celebrado entre dicha Junta y las referidas Sociedades en 22 de enero del corriente año, por la cesion del 6º baile de máscara que por cuenta de las mismas tuvo lugar en este Gran Teatro en la noche del 3 del mes actual.

*Y para su resguardo se les libra el presente. Barcelona á 4 de Febrero de 1883."*⁹

La platea, una pista de ball

L'espai per excel·lència dels balls de màscares del Liceu era la sala. Per aconseguir que la platea es transformés en pista de ball, tot evitant-ne la inclinació, es retiraven algunes files de seients —bàsicament les últimes de platea— i s'instal·lava una tarima per sobre els respallers de les butaques restants, fins a arribar al nivell de l'escenari. L'espai de l'escena quedava incorporat a la platea formant una àmplia pista de ball —encatifada a partir de 1854—, al voltant de la qual se situaven files de cadires que feien desaparèixer les llotges de platea.

A la pista de ball, s'hi accedia per la porta central del fons de la platea, però a més, s'instal·laven dues escales —una a cada banda— que comunicaven la pista de ball amb l'amfiteatre o primer pis del teatre. Aquesta mateixa estructura dels balls de màscares del Liceu: una pista central dedicada al ball, envoltada de cadires, i unes llotges lleugerament més elevades per poder seguir els moviments de les persones que ballaven, la tornarem a trobar, a escala diferent, en els tradicionals envelats de les festes majors.

Al sostre de la sala i als ampits s'instal·laven punts de llum addicionals als existents al Teatre. Fins a l'incendi de 1861, durant els balls es tornava a col·locar la làmpada central, la qual, des del 1857, no era present a la sala durant les funcions teatrals o operístiques. Inicialment es combinava la llum de gas amb la de les espelmes, però aquestes embrutaven els vestits dels assistents perquè *"Las arandelas de las arañas pequeñas que cuelgan sobre los palcos son muy pequeñas y cae mucha espelma sobre los asientos de los palcos de 2º piso y sillones de anfiteatro (...)"* (1 de gener de 1864)⁶

Un cop retirades les espelmes es va generalitzar el llum de gas, amb progressives proves amb el llum elèctric. El primer ball il·luminat totalment amb electricitat va tenir lloc l'1 de febrer de 1887, però *"no fue del agrado del público, pues desapareció del todo la brillantez y aspecto de riqueza que ofrecía el Gran Teatro con las luces de gas, presentando en cambio, un aspecto triste, al que contribuía en gran parte la luz*

DILLUNS, 10 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

DVORAK: La bruixa del migdia, poema simfonic. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

VIVALDI: Sonata op. 2 n. 10.

Fabrizio Cipriani, violí. Antonio Fantinuoli, violoncel. Antonio Frigé, clavecí. (9 m).

MESSIAEN: "Joia de la sang de les estrelles" de la simfonia Turangalila.

Jean Yves Thibaudet, piano. Takashi Harada, ones martenot. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Ricardo Chailly. (6 m).

BRAHMS: Quatre cançons, op. 70.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Daniel Barenboim, piano. (13 m).

DALL'ABACO: Concert op. 2 n. 4.

Concerto Köln. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

KABALEVSKI: Concert per a violoncel i orquestra n. 1 op. 49.

Alexander Rudin, violoncel. Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Igor Golovschin. (19 m).

GARRETA: Sonata en do m.

Jordi Masó, piano. (39 m).

SMETANA: Quartet de corda n. 2.

Quartet de Praga. (19 m).

DE MURCIA: Dues danses barroques: Zarambques i Canarios.

Paul O'Dette, guitarra barroca. Andrew Lawrence-King, arpa i salterí. Pedro Estevan, percussió.

Pat O'Brien, Steve Player, guitarres barroques. (11 m).

SCHUBERT: Trocke Blumen, lied extret del recull "La Bella Molinera".

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Gerald Moore, piano. (4 m).

Variacions per a violí i piano sobre el lied "Trocke Blumen" (variacions originals per a flauta i piano).

Gidon Kremer, violí. Oleg Maisenberg, piano. (20 m).

HENZE: Simfonia n. 1.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Hans Werner Henze. (17 m).

OCKEGHEM: Ce n'est pas jeu. The Medieval Ensemble of London. Dir.: Peter Davies i Timothy Davies. (7 m).

BOCCHERINI: Sextet de corda n. 5 en Re M, op. 23.

Ensemble 415 (21 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Ich glaube, lieber Herr, hilf meinem Unglauben" (Cree! Ajuden la meua manca de fe!), cantata BWV 109.

Bogna Bartosz, contralt. Jörg Dürmüller, tenor. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (22 m).

"Unser Mund sei voll Lachens" (La nostra boca s'ompli d'alegria), cantata BWV 110.

Vasiljka Jezovsek, soprano. Sarah Connolly, contralt. Mark Padmore, tenor. Peter Kooy, baix. Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (25 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

GERHARD: Concert per a clavecí, corda i percussió.

Geoffrey Tozer, clavecí. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Mathias Bamert. (22 m).

ROCHBERG: Caprice Variations, per a violí sol.

Michelle Makarski, violí. (20 m).

XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 7, op. 108.

Quartet de corda Borodin. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de Santa Maria de Mataró. Concert enregistrat per Catalunya Música el dia 28 de juliol de 1999 a la Basílica de Santa Maria de Mataró. ELS ORGUES DE CATALUNYA (XIX CICLE). Obres de JOSEP SOLER.

Maria Teresa Martínez, orgue. (41 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

POULENC: Quatre motets per un temps de penitència.

Cor del St. John's College de Cambridge. Dir.: George Guest. (14 m).

SCHÜTZ: "Herr, nun lasset du deinen Diener", SWV 432.

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (7 m).

BERNSTEIN: Salms de Chichester.

Dominic Martelli, nen soprano. Rachel Masters, arpa. Gary Kettel, percussió. Thomas Trotter, orgue. Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (19 m).

FAURE: Cantique de Jean Racine.

Cor del Trinity College of Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (5 m).

BARBER: Agnus Dei.

Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (10 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

ADDINSELL: Concert de Varsòvia.

Jean-Yves Thibaudet, piano. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Hugh Wolff. (9 m).

SCHUBERT: Quartet de corda n. 14, D 810. "La Mort i la Donzella".

Quartet Prazak. (37 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 8 d'abril del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

BARTOK: Concert per a piano i orquestra n. 3. El castell de Babablaya.

Deszö Ránki, piano. Katalin Szendrői, soprano. Csaba Aizer, baix. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 11 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Salve Regina, Hob. XVIIIb:1.

Ann Monoyios, soprano. Cor de nens de Bad Tölz. Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (14 m).

STRAUSS, R.: Macbeth, poema simfonic op. 23.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (20 m).

SOR: L'Encouragement, op. 34.

Duo de Guitarres Joan Ràfols-Miquel Rodríguez. (13 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT/BERIO: Rendering, per a orquestra de corda.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Luciano Berio. (6 m).

MASCIOTTI: Sonata op. 2 n. 1.

Fabrizio Cipriani, violí. Antonio Fantinuoli, violoncel. (11 m).

BELLINI: Tres cançons: "Vaga luna che inargenti", "La Farfallata", "Torna, vezzosa Fillide".

Cecilia Bartoli, mezzo. James Levine, piano. (14 m).

BEETHOVEN: Octet per a instruments de vent, Op. 103.

Conjunt de vent de la Filharmònica Txeca. (25 m).

TURINA: Simfonia Sevillana, op. 23.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antonio de Almeida. (23 m).

SCHNITTKE: Quintet amb piano.

Quartet Tale. Roland Pöntinen, piano. (26 m).

BALAKIREV: Tamara, poema simfonic.

The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (22 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Was mein Gott will, das g'scheh alzeit", (Que la voluntat del meu Déu es compleixi sempre), cantata BWV 111.

Markus Huber, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Rund van der Meer, baix. Cor de nens de Bad Tölz.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (17 m).

"Der Herr ist mein getreuer Hirt" (El Senyor és el meu pastor fidel), cantata BWV 112.

Inga Nielsen, soprano. Gabriele Schreckenbach, contralt. Aldo Baldin, tenor. Walter Heldwein, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (14 m).

"Herr Jesu Christ, du höchstes Gut", (Senyor Jesucrist, bé suprem), cantata BWV 113.

Sebastian Hennig, nen soprano del Cor de nens de Hannover. René Jacobs, contratenor. Detlef Bratschke, nen contralt del Cor de nens de Hannover. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix.

Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale de Gant. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (26 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

MARTIN I SOLER: El tutor burlado o La madreña, sarsuela en dos actes.

Olga Pitarch. Miquel Ramon. Antoni Aragón. Patricia Llorens. Santiago Santana. Ricardo Sanjuan. Capella de Ministrers. Dir.: Josep R. Gil-Tárrega. (52 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MON

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

CANTS I DANSES D'ISRAEL

Ensemble Kol Aviv. (13 m).

FLAMENC: Bulería.

Pepe de la Matrona. El Niño de Almaden. La Joselito. Pedro Soler. (13 m).

JAPO: Gagaku (Bairo. Nasori). (13 m).

MADAGASCAR: Músiques de divertiments de les terres altes.

Citares. (6 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 Joves INTERPRETS

BROTONS: Sonata per a clarinet i piano op. 46.

Joan Pere Gil. Emili Blasco. (14 m).

GRANADOS: Cançons catalanes. Maria Lluïsa Muntada, soprano. Josep Surinyac, piano. (20 m).

HAYDN: Concert per a piano i orquestra en Re M, Hob. XVIII:11.

Alex Ramírez, piano. Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Manuel Valdivieso. (19 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

PROKOFIEV: L'amor de les tres taronges, suite Op. 33a.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (15 m).

DVORAK: Quartet amb piano n. 2, op. 87.

Hiroko Atsumi, piano. Artis Ensemble Stuttgart. (27 m).

21:00 PERFILES

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 12 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
BEETHOVEN: "Zur Namensfeier", obertura op. 115.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (7 m).

BARTOK: 15 cants camperols hongaresos, Sz 71.

Michel Béroff, piano. (12 m).

GEMINIANI: La Follia (transcripció per a concert de la sonata op. 5 n. 12 d'Arcangelo Corelli).

Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (13 m).

LLOBET: El Mestre.

Charles Trepant, guitarra. (3 m).

BRITTEN: Missa Brevis, op. 63.

Cor de la Catedral de Westminster. James O'Donnell, orgue. Dir.: David Hill. (11 m).

SCHUBERT: "An die Musik", lied D. 547 arranjat per a violoncel i piano.

Mischa Maisky, violoncel. Daria Hovora, piano. (3 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HAMMERSCHMIDT: Suite en Do M per a instruments de corda i de vent.

Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (13 m).

ELGAR: Escenes de les terres altes bavareses, op. 27.

Cor de la Catedral de Worcester. Frank Wibaut, piano. Dir.: Christopher Robinson. (26 m).

MOZART: Simfonia n. 39, KV 543.

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (31 m).

BLANCAFORT: Cants íntims (segon recull).

Antoni Besses, piano. (16 m).

BLOW: Anthem "Lord, who shall dwell in thy tabernacle?".

Robin Blaze, contratenor. Joseph Cornwall, tenor. Stephen Varcoe, baríton. The Parley of Instruments.

Cor de la Catedral de Winchester. Dir.: David Hill. (10 m).

BRUCH: Fantasia escocesa per a violí i orquestra, op. 46.

Itzhak Perlman. Judith Liber, arpa. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. (30 m).

MENDELSSOHN: Quintet de corda op. 18.

L'Archibudelli. (32 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Ach, lieben Christen, seid getrost". (Estimats cristians, tingueu confiança), cantata BWV 114.

Sebastian Hennig, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. René Jacobs, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix.

Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale de Gant. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (24 m).

"Mache dich, mein Geist, bereit" (Prepara't, esperit meu), cantata BWV 115.

Barbara Schlick, soprano. Andreas Scholl, contratenor. Christoph Pregardien, tenor. Gotthold Schwarz, baix. Concerto Vocale de Leipzig. Ensemble Baroque de Limoges. Dir.: Christophe Coin. (23 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

GRANADOS: Goyescas.

Hisako Hiseki, piano. (56 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

AMARGÓS: Vacances perdudes (a Jaume Rius).

Música Urbana. (12 m).

MONTSALVATGE: Fantasia per a guitarra i arpa.

Jaume Torrents, guitarra. Magdalena Barrera, arpa. (16 m).

RODRIGUEZ-PICO: Imatges de l'Àfrica.

Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (9 m).

HOMS: Rhumbs. Enregistrament fet per Catalunya Música.

Grupo Círculo. Dir.: José Luis Ternes. (10 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Danses hongareses, (arr. per Joseph Joachim).

Oscar Shumsky, violí. Frank Maus, piano. (52 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOURS, 13 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

DEBUSSY: Iberia (Imatges per a orquestra n. 2).

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Paul Paray. (18 m).

BACH: Sonata BWV 1001 (transcripció de José Miguel Moreno).

José Miguel Moreno, llaut barroc. (20 m).

BORODIN: Scherzo de "Les Vendredis", llibre segon (versió per a orquestra de corda).

Orquestra de Cambra del Sud-est d'Alemanya a Pforzheim. Dir.: Paul Angerer. (11 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

STRAUSS, R.: Deutsche Motette, op. 62.

Jessica Cash, Jean Temperley, Wynford Evans, Stephen Varcoe. Cor Schütz de Londres. Dir.: Roger Norrington. (21 m).

SVENDSEN: Simfonia n. 1 op. 4.

Orquestra de la Radio Noruega. Dir.: Ari Rasilainen. (37 m).

BIBER: Partia I.

The Rare Fruits Council. (16 m).

MILÀ: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 28.

Leonora Milà, piano. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (20 m).

BEETHOVEN: Quartet de corda en Si B m, op. 130.

Quartet Talich. (38 m).

"Stella splendens in monte", del Llibre Vermell de Montserrat.

Alla Francesca. (8 m).

CHAUSSEAU: Poema per a violí i orquestra op. 25.

Vadim Repin, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Kent Nagano. (16 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Du Friede, Herr Jesu Christ" (Príncep de la pau, Senyor Jesucrist), cantata BWV 116.

Arleen Augér, soprano. Helen Watts, contralt. Lutz-Michael Harder, tenor. Philippe Huttenlocher, baix.

Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (18 m).

"Sei Lob und Ehr dem höchsten Gut" (Lloança i glòria al bé suprem), cantata BWV 117.

René Jacobs, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix.

Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale de Gant. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (20 m).

"O Jesu Christ, mein Lebens Licht" (Oh, Jesucrist, llum de la meua vida), cantata BWV 118.

Cor Monteverdi. Solistes Barrocos Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (10 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

Madrigals de Claudio Monteverdi Tirsi e Clori.

Ensemble vocal i instrumental Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (8 m).

Il Combattimento di Tancredi e Clorinda.

Ana Higueras, Zeger Vandersteene, Kurt Spanier, Clemencie Consort. Dir.: René Clemencic. (24 m).

"Hor Ch'el ciel e la terra", del llibre VIII de Madrigals.

La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (9 m).

"Ardo sì, ma non t'amo", madrigal del primer llibre.

The Consort of Musick. Dir.: Anthony Rooley. (4 m).

Madrigal del Cinquè llibre: "Tanto, mia vita".

Concerto Italiano. Dir.: Ronaldo Alessandrini. (5 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTOGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

PIERRE BOULEZ

BOULEZ: Don.

Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Pierre Boulez. (16 m).

MESSIAEN: La Ville d'en haut.

Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (9 m).

STRAVINSKI: Concertino per a 12 instruments.

Orquestra Domaine Musical. Dir.: Pierre Boulez. (6 m).

RAVEL: Alborada del Gracioso.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (8 m).

BERLIOZ: Vals de la simfonia Fantàstica, op. 14.

Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (6 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

EL RETRAT: Victòria dels Àngels.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

CHOPIN: Les Sílides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (28 m).

BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 4 "Fandango".

Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (17 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

PEPE ROMERO

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

Catalunya música

186

revista musical catalana

2

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTÈRPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 14 D'ABRIL
DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
MOZART: Simfonia n. 25, KV 183.

Orquestra Reial del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (27 m).

LOEWE: Cançó extreta de la comèdia musical "Camelot".

Bryn Terfel, baríton. English Northern Philharmonia. Dir.: Paul Daniel. (3 m).

RAVEL: Tzigane, rapsòdia de concert per a violí i orquestra.

Vadim Repin, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Kent Nagano. (10 m).

SERRA: Tríptic de records.

Cobla Sant Jordi - Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (7 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

AULIN: Concert per a violí i orquestra n. 3 op. 14.

Tobias Ringborg, violí. Orquestra de Cambra Sueca. Dir.: Niklas Willén. (31 m).

SCHUMANN: Romances i balades op. 45.

Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (8 m).

MARAI: Suite d'un goût étranger.

Christophe Coin, baix de viola.

Christophe Rousset, clavecí. Vittorio Ghielmi, baix de viola.

Pascal Monteilhet, tiorba, guitarra. (77 m).

MENDELSSOHN: Simfonia per a corda n. 7.

Concerto Köln. (18 m).

BRAMHMS: 8 Klavierstücke, op. 76.

Martin Jones, piano. (26 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Preise, Jerusalem, den Herrn" (Glorifica Jahvé, Jerusalem), cantata BWV 119.

Markus Huber, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Robert Holl, baix.

Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (26 m).

"Gott, man lobet dich in der Stille" (Déu, et lloem en el silenci), cantata BWV 120.

Markus Huber, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Philippe Huttenlocher, baix.

Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (21 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

RUTTER: Magnificat.

Patricia Forbes, soprano. The Cambridge Singers. The City of London Sinfonia. Dir.: John Rutter. (37 m).

FASCH: Missa (brevis) en Re M.

Andrea Ihle, soprano. Elisabeth Wilke, contralt. Reinhart Ginzler, tenor. Olaf Bär, baix. Hallenser Madrigalisten. Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (15 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

SOLER, J.: Concierto de Cámara per a piano i conjunt de cambra (1989).

Lluís Vidal, piano. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (30 m).

TAKEMITSU: Raintree.

Elbtonalsschlagwerk. (13 m).

GORECKI: Amen, op. 35.

Chicago Symphony Chorus. Chicago Lyric Opera Chorus. Dir.: John Nelson. (6 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

FRIEDRICH GULDA

BACH: Preludis i fugues n. 1 a 6 d'El clavecí ben temperat (llibre I).

Friedrich Gulda, piano. (26 m).

MOZART: Concert per a dos pianos i orquestra n. 10, KV 365.

Friedrich Gulda, Chick Corea. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: N. Harnoncourt. (26 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

JANACEK: Missa en Mi b.

Solistes vocals i instrumentals. Cor de Gonville i Caius College, Cambridge. Dir.: Geoffrey Webber. (20 m).

MENDELSSOHN: El somni d'un nanit d'estiu, música d'escena, op. 61, obertura.

Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (13m).

WAGNER: "Höre mit Sinn, was ich dir sage" de "Götterdämmerung" (El crepuscle dels Déus).

Brigitte Fassbender, mezzo. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Hans Graf. (11 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

ELS SETZE JUTGES, 25 ANYS DESPRÉS

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

MAHLER: Simfonia n. 9.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Simon Rattle. (108 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

TAVERNA-BECH: Rondalles, tres moviments per a cobla.

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. (9 m).

ARISA: Princesa Petra. Ball de la Petra.

Cobla Montgrins. Santi Arisa & Lakatans. (10 m).

OLTRA: L'Alimara, poema simfònic.

Santi Molas, percussió. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Salvador Brotons. (9 m).

JUANALS: Recordant Josep Pla.

El petit Ot. L'Ariadana i la Cristina. Les pubilles del Far.

Cobla Costa Brava. (16 m).

CORDERAS: Codinenques, tres petits poemes per a cobla i percussió.

Bernat Salent, percussió. Cobla Selvatana. Dir.: Antoni Mas. (10 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

Mamel de Falla

El amor brujo.

Victòria dels Angels, soprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (29 m).

Noches en los jardines de España.

Alicia de Larrocha. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Sergiu Comissiona. (24 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE...

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED

CHAUSSON: Quatre melodies op. 13.

Christine Schäfer, soprano. Irwin Gage, piano. (11 m).

DEBUSSY: Fêtes galantes (primer recull).

Christine Schäfer, soprano. Irwin Gage, piano. (9 m).

CHAUSSON: Le temps des lilas, op. 19 n. 3.

Christine Schäfer, soprano. Irwin Gage, piano. (5 m).

DEBUSSY: Proses líriques.

Christine Schäfer, soprano. Irwin Gage, piano. (22 m).

CHAUSSON: "Le Colibri", de les set melodies op. 2.

Christine Schäfer, soprano. Irwin Gage, piano. (3 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

MAHLER: Simfonia n. 9.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Simon Rattle. (108 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

BEETHOVEN: Quartet de corda op. 131.

Quartet de Cleveland. (39 m).

BEETHOVEN: Preludi i fuga en Do M, Hess 31.

Mendelssohn-Quartet. (5 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual dels del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

MOZART: Mitridate, Re di Ponto, òpera en tres actes, KV 87/74a.

Cecilia Bartoli. Natalie Dessay.

Giuseppe Sabbatini. Brian Asawa. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (175 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Waltraud Meier, Birgit Nilsson i Galina Gorchakova.

SCHUBERT: "La Mort i la Donzella" D. 531 (lied).

Waltraud Meier, mezzo-soprano.

Gerhard Oppitz, piano. (2 m).

MAHLER: Rückert-Lieder.

Waltraud Meier, mezzo-soprano.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lorin Maazel. (18 m).

WAGNER: "Dichselige Frau (...)", Ària de l'acte I de La Walkíria. Siegfried Jerusalem. Waltraud Meier. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (17 m).

SIBELIUS: Sis cançons. Birgit Nilsson, soprano. János Sól-yom, piano. (14 m).

BEETHOVEN: Egmont, música incidental Op. 84. Birgit Nilsson, soprano. Orquestra Philharmonia. Dir.: Otto Klem-perer. (17 m).

STRAUSS, R.: Tres cançons. Birgit Nilsson, soprano. János Sól-yom, piano. (10 m).

TXAIKOVSKI: "Puskaj pagibnu ja, no prezhde" de l'òpera Eugene Onegin (Txaiovski & Shikovski sobre un text d' A. Pushkin). Galina Gorchakova, soprano. Orquestra de Kirov de Sant Petersburg. Dir.: Valery Gergiev. (13 m).

VERDI: "Mia madre aveva", "Pian-gua cantando", "Ave Maria", de l'òpera Otello. Galina Gorchakova, soprano. Orquestra de Kirov de Sant Petersburg. Dir.: Valery Gergiev. (12 m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 17 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
TXAIKOVSKI: Suite n. 4 en Sol M op. 61, "Mozartiana".

Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica. Dir.: Evgeny Svetlanov. (28 m).

CHOPIN: Balada n. 4 op. 52.

Maurizio Pollini, piano. (10 m).

RODRIGO: Sonet en la Girald.

Catherine Michel, arpa. Orquestra Nacional de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (8 m).

CHAUSSEAU: "Dans la forêt du charme et de l'enchantement", op. 36 n. 2.

Christine Schäfer, soprano. Irwin Gage, piano. (3 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RESPIGHI: Anties aires i danses. CBC Vancouver Orchestra. Dir.: Mario Bernardi. (53 m).

PURCELL: It is a good thing to give thanks, anthem Z 18.

Solistes vocals. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (12 m).

HARTY: A John Field Suite. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (20 m).

FASCH: Quartet en Si b M per a flauta de bec, oboè, violí i baix continu.

Camerata Köln. (9 m).

SCHÖNBERG: Simfonia de cambra n. 1 op. 9. (Adaptació de Webern).

Andras Adorjan, flauta. Eduard Brunner, clarinet. Dmitry Sitkovetzky, violí. David Geringas, vio-

loncel. Gerhard Oppitz, piano. (22 m).

HANDEL: Concert per a orgue i orquestra op. 4 n. 1.

Marie-Claire Alain, orgue. Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried von der Goltz. (15 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Suite per a viola i orquestra.

Frederick Riddle, viola. Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Norman Del Mar. (26 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Christum wir sollen loben schon" (Cal que lloem Jesucrist), cantata BWV 121.

Arleen Auger, soprano. Doris Soffel, contralt. Adalbert Kraus, tenor. Wolfgang Schöne, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart.

Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (21 m).

"Das neugeborne Kindelein" (L'infant nouvat), cantata BWV 122.

Vasiljka Jezovsek, soprano. Sarah Connolly, contralt. Mark Padmore, tenor. Peter Kooy, baix. Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (14 m).

"Liebster Immanuel, Herzog der Frommen" (Estimadíssim Emmanuel, príncep dels creients), cantata BWV 123.

Stefan Rampf, nen contralt del Cor de nens de Bad Tölz. Kurt Equiluz, tenor. Robert Holl, baix.

Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (21 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

BARTOK: Divertimento per a corda.

Ensemble Graz - St. Petersburg. Dir.: René Staar. (27 m).

HINDEMITH: Sonata per a piano n. 1.

Bernard Roberts, piano. (26 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de la Catedral de Castelló d'Empúries

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 d'agost de 1995 a la Catedral de Castelló d'Empúries. CICLE ELS ORGUES DE CATALUNYA. Obres de TE-LEMANN, VIVALDI, CORBETT, GUILAIN, TORELLI i HERTEL.

Jordi Figueres, orgue. Alexandre Baiget, trompeta. Francesc Castillo, oboè. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

ELGAR: The Black Knight, op. 25.

Cor i orquestra simfònica de Londres. Dir.: Richard Hickox. (36 m).

STENHAMMAR: Solstici d'hivern, op. 24.

Cor del Concert Hall. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neme Järvi. (12 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

SIBELIUS: Simfonia n. 1, op. 39. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (39 m).

VIVALDI: Concert de cambra, RV 95 "La pastorella".

Taverner Players. Dir.: Andrew Parrott. (9 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 d'abril del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

BACH: Concert de Brandenburg n. 2, BWV 1047. MONTSALVATGE: Concierto del Albayzín.

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 10, op. 93.

Ursula Dutschler, clavicèmbal. Salvador Martínez, flauta. Dolores Chiral, oboè. Vicent Oliver, trompeta. David Ballesteros, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Dir.: Josep Pons.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 18 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT
SAEVERUD: Peer Gynt, suite op. 28 n. 1.

Orquestra de la Ràdio Noruega. Dir.: Air Asilanen. (20 m).

WOLF: Dos lieder: "Lied der Mignon", "Die Zigeunerin".

Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Gerald Moore, piano. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH: Ricercare a 6 (Ofrena musical), orquestrada per Webern.

Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (8 m).

MONTSALVATGE: Recòndita Harmonia, per a piano, violí, viola i violoncel.

Albert Nieto, piano. Trio Gerhard. (22 m).

BOCCHERINI: Quintet de corda en Re M "L'Uccelleria".

L'Europa Galante. (18 m).

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 6, op. 54.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Leonard Bernstein. (38 m).

MOZART, L.: Concert per a trompeta i orquestra en Re M.

Wynton Marsalis. National Philharmonic Orchestra. Dir.: Raymond Leppard. (8 m).

SCARLATTI, A.: Marcantonio e Cleopatra, cantata.

Conjunt Gradiva. (16 m).

SATIE: Prélude de la porte héroïque du ciel.

Reinbert de Leeuw, piano. (6 m).

DVORAK: Simfonia n. 7, op. 70.

Orquestra de Minnesota. Dir.: Neville Marriner. (36 m).

GINASTERA: La canción del olvido.

Marc Grauvels, flauta. (5 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

JOHANN SEBASTIAN BACH

Oratori de Pasqua BWV 249.

Monika Frimmer, soprano. Ralf Popken, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. David Wilson-Johnson, baix. Cor i Orquestra de l'Època de la Il·lustració. Dir.: Gustav Leonhardt. (44 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

BERNSTEIN: Candide, opereta (extraetes).

Max Adrian. Barbara Cook. Robert Rounseville. Irra Petina. William Olvis. George Blackwell. Cor i Orquestra. (51 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

TUNISIA: Dansa dels Gargoulettes i Festes Saharianes (música dels nòmades del desert).

MEXIC: Sonet Jarocho de Veracruz (El Siquisiri, El butaquito, La hamba).

Graciana Silva García, cant i arpa. (13 m).

BULGARIA: Cançons tradicionals.

(13 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 Joves Intèrprets

REJCHA: Quartet de flautes op. 12.

Flautes d'Adri. (24 m).

BRAHMS: Sonata per a clarinet i piano op. 120 n. 2.

Joan Pere Gil. Emili Blasco. (21 m).

SINGELÉE: Primer Quartet per a saxos, op. 53.

Quartet Sax Collage. (11 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Concert per a oboè i orquestra, KV 314.

John Mack, oboè. Orquestra de Cleveland. Dir.: Christoph von Dohnányi. (22 m).

SCHUBERT: Missa en Sol M, D 167.

Thomas Puchegger, soprano. Jörg Hering, tenor. Harry van der Kamp, baix. Arno Hartmann, orgue. Wiener Sängerknaben. Chorus Viennensis. Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Bruno Weil. (22 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 19 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BERLIOZ: El Rei Lear, obertura op. 4.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (16m).

SCHUBERT: Fantasia per a piano a quatre mans, D 940.

Malcolm Bilson, Robert Levin, fortepiano. (19 m).

BONFA: Manha de Carnaval, tema extret de la pel·lícula "Orfeu Negro".

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: John Williams. (4 m).

VIVALDI: Sonata op. 1, n. 12, en re m, RV 63 "La Follia".

Ensemble 415. (11 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

PIAZZOLA: Tango Ballet.

Gidon Kremer, violí. Per Arne Glorvigen, bandoneó. Alois Posch, contrabaix, Vadim Sakharov, piano.

Kremer Ata Bàltica. Dir.: Rolf Gupta. (13 m).

BACH: "Tönet, ihr Pauken! Erschallet, Trompeten!" Cantata BWV 214. (Per a l'aniversari de la reina Maria Josefa de Polònia).

Els Bongers: soprano. Elisabeth von Magnus: contralt Paul Agnew: tenor. Klaus Mertens: baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopmann. (26 m).

TURINA: Dansa de l'òpera "Jardín de Oriente", op. 25.

Albert Guinovart, piano. (5 m).

HAYDN: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 5, Op. 33.

Barthold Kuijken. Sigiswald Kuijken. Wieland Kuijken. (8 m).

ELGAR: Simfonia n. 2, op. 63.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Bernard Haitink. (59 m).

GEMINIANI: El bosc encantat. Orquestra Barroca Italiana. Dir.: Ryo Terakado. (34 m).

GLINKA: Divertimento sobre temes de La Sonnambula de Bellini.

Quartet de l'Orquestra Filharmònica de Leningrad. V. Shakin, piano. R. Yakovlev, contrabaix. (14 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

JOHANN SEBASTIAN BACH

Primera part de la Passió segons Sant Joan, BWV 245.

Anthony Rolfe Johnson, Evangelista. Stephen Varcoe, Jesús. Cornelius Hauptmann, Pilat i àries de baix. Nancy Argenta, Ruth Holton, sopranos. Michael Chance, contratenor. Neill Archer, Rufus Müller, tenors. Cor Monteverdi.

Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Grdiner. (33 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA DEL MILÀ: Quatre fantasies.

Jordi Savall. Andrew Lawrence-King. Sergi Casademunt. Eunice Brandao. Lorenz Duftschmid. (16 m).

ALIO: Cinc cançons populars catalanes.

Conxita Badia, soprano. Pere Vallribera, piano. (10 m).

PLA, M.: Concert per a flauta i orquestra en Si b M, V 2.

Claudi Arimany. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: José Luis García. (16 m).

MOMPOU: Cinc melodies amb text de Valéry.

Laurence Monteyrol, soprano. Narcís Bonet, piano. (12 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

ELLINGTON/GOL: Duke's blues.

Barcelona Sax Quartet. (11 m).

BENGUEREL: Tempo, per a guitarra i corda.

Wolfgang Weigel. European Masters Orchestra. Dir.: Peter Schmelzer. (16 m).

BORRÀS: Sis estudis, op. 76.

Teresa Borràs, piano. (16 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

LALO: Concert per a violoncel i orquestra en re m.

Pierre Fournier, violoncel. Orquestra Lamoureux de París. Dir.: Jean Martinon. (27 m).

TXAIKOVSKI: Romeu i Julieta. Obertura fantasia.

Orquestra del Conservatori de Música de Quebec. Dir.: Raffi Armenian. (18 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVETATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 20 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BIBER: Battalia.

Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (10 m).

STRAVINSKI: Piano-Rag-Music.

Dezso Ranki, piano. (3 m).

SCHUBERT: "Gebet" (Pregària), D. 815.

Angela Kazimierzczuk, soprano. Lynette Alcantara, contralt. Noel Mann, baix. Cor Monteverdi.

Malcolm Bilson, fortepiano. Dir.: John Eliot Grdiner. (9 m).

MEDELSSOHN: Concert per a violí i orquestra, op. 64.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (27 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

ROSSELL: Lamentació II del Dijous Sant.

Begoña López. Mapa Harmònica. Dir.: Francesc Bonastre. (12 m).

BERLIOZ: Simfonia fantàstica.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (53 m).

PAISIELLO: Divertimento n. 1 per a flauta, violí, viola i violoncel.

Quartetto Flautarte. (9 m).

GRAINGER: Fantasia sobre Porgy and Bess de Geršwin.

Katia i Marielle Labèque, pianos. (22 m).

ENESCU: Suite orquestral n. 1, op. 9.

Orquestra Nacional de la Ràdio Romanesa. Dir.: Horia Andreescu. (26 m).

MOURET: Simfonies de fanfara.

Hannes, Wolfgang i Bernhard Lübin, trompetes. Simon Preston, orgue. Norbert Schmitt, timbales. (6 m).

PROKOFIEV: Sonata per a piano n. 6, op. 82.

Evgeny Kissin, piano. (29 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

JOHANN SEBASTIAN BACH

Segona part de la Passió segons Sant Joan, BWV 245.

Anthony Rolfe Johnson, Evangelista. Stephen Varcoe, Jesús. Cornelius Hauptmann, Pilat i àries de baix. Nancy Argenta, Ruth Holton, sopranos. Michael Chance, contratenor. Neill Archer, Rufus

Müller, tenors. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Grdiner. (74 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

ZELENKA: Lamentacions del Profeta Jeremies: Dijous Sant.

René Jacobs. Kurt Widmer. Instrumentistes de la Schola Cantorum Basiliensis. Dir.: René Jacobs. (20 m).

VICTORIA: Lamentacions del profeta Jeremies: Dijous Sant.

Musica Ficta. Dir.: Raúl Mallavibarrena. (16 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

PIERRE BOULEZ

BERG: Lulú, suite per a soprano i orquestra. (Peces simfòniques de l'òpera. 1934).

Judith Blegen, soprano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (30 m).

BOULEZ: Esclat, per a 15 instruments. (1965).

Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (10 m).

WEBER: Quartet per a violí, clarinet, saxo i piano, op. 22.

Pierre-Laurent Aimard, piano. Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (6 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

TOCAR TOTES LES TECLES:

"Sinfonietta" de Leos Janacek.

EL PODER DEL CANT

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BEETHOVEN: Sis variacions sobre el duet "Nel cor più non mi sento" de l'òpera "La Molinara" de Paisiello, WoO 70.

Rudolf Buchbinder, piano. (6 m).

WALTON: Macbeth, fanfara i marxa.

John Gielgud, recitador. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (6 m).

STRAVINSKI: Apol·lo, ballet.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (33 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

ISTVAN BOGART

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 21 D'ABRIL DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 40. Tamás Vásáry. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Yuri Ahronovitch. (30 m).

COPLAND: Fanfara de l'home corrent.

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (4 m).

REUTTER: La Passió.

Ihsan Turnagoel, guitarra. (16 m).

BRAHMS: Sextet de corda n. 2, op. 36.

Membres de l'Octet de la Filharmonica de Berlín. (33 m).

RAMEAU: Pigmalión (Acte de Ballet).

Solistes vocals. La Petite Bande.

Cors de la Capella Reial de París. Dir.: Gustave Leonhardt. (48 m).

PIAZOLLA: "Verano porteño", "Tzigane tango", "Invierno porteño", "Adiós Nonino", "Primavera porteña", "Otoño porteño".

Daniel Barenboim, piano. Rodolfo Mederos, bandoneón. Héctor Console, contrabaix. (25 m).

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 LA PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

Programació especial de Setmana Santa

BACH: Passió segons Sant Mateu, BWV 244.

Ian Bostridge, Evangelista (tenor).

Franz-Josef Selig, Jesús (baix).

Sibylla Rubens, soprano. Andreas Scholl, contratenor. Werner Güra, tenor. Dietrich Henschel, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (161 m).

15:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 CAPSA DE MÚSICA

PLA, J. J.: Trio-Sonata n. 15, en Sol M.

Barcelona Consort. (13 m).

PURCELL: Edip.

David Thomas, James Bowman, Martyn Hill. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (9 m).

STRAUSS, F.: Concert per a trompa op. 8, en do m.

Barry Tuckwell. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Anthony Collins. (14 m).

BACH, J. Christian: Gran obertura (simfonia) per a doble orquestra, op. 18 n. 1.

Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Pinchas Zukerman. (13 m).

BRUCKNER: Simfonia n. 3.

Orquestra Filharmonica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (59 m).

SCARLATTI/CAMP/MOSCA: Quatre sonates.

Manel Camp i Ludovica Mosca, piano. (18 m).

MENDELSSOHN: Sextet amb piano op. 110.

Quartet Bartholdy, Andra Darzins, viola. Wolfgang Wagner, contrabaix. (31 m).

20:00 AGENDA MUSICAL

20:03 REPERTORI DE CONCERT

GRIEG: Concert per a piano i orquestra en la m, op. 16.

Radu Lupu. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (31 m).

VIVALDI: Nisi Dominus.

Charles Brett, contratenor. Musica Antiqua de Toulon. Dir.: Christian Mendoze. (19 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

"LES PASSIONS" A CATALUNYA

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 22 D'ABRIL DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

VILADESAU: A en Josep Coll, Cors Gironins, Xerínola, sardanes.

Cobla Marinada. Dir.: Francesc Benítez. (15 m).

VICIANA: Mediterrània, fantasia per a cobla i piano.

Paco Viciana, piano. Cobla La Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (23 m).

HAVART: Contrasts, per a tenora i orgue.

Josep Gispert, Lydie Rifa. (9 m).

OLTRA: Variacions característiques.

Cobla Sant Jordi. Dir.: Manel Oltra. (7 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

"Els duets d'amor a l'òpera francesa"

GOUNOD: "Va ! je t'ai pardonné...Nuit d'hyménée/ Roméo ! qu'as-tu donc?", recitatiu i duet de l'òpera en cinc actes "Romeu i Julieta".

Roberto Alagna, Angela Gheorghiu. Orquestra del Capítol de Toulouse. Dir.: Michel Plisson. (12 m).

OFFENBACH: "C'est une chanson d'amour qui s'envole", recitatiu i duet d' "Els Contes de Hoffmann".

Plácido Domingo, Joan Sutherland. Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Richard Bonynge. (9 m).

MASSNET: "Et je sais votre nom/Nous vivrons à Paris! tous les deux", recitatiu i duet de l'òpera en cinc actes "Manon".

Ileana Cotrubas, Alfredo Kraus. Orquestra del Capítol de Tolosa. Dir.: Michel Plisson. (8 m).

BIZET: "Parle-moi de ma mère!...", recitatiu i duet de l'òpera en tres actes "Carmen".

Agnes Baltsa, Josep Carreras. Orquestra Filharmonica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (13 m).

SAINT-SAËNS: "Mon coeur s'ouvre à ta voix", duet de l'òpera en tres actes Samson et Dalila.

Christa Ludwig, James King, Bernd Weigl, Alexander Malta, Richard Kogel. Cors de la Ràdio de Baviera. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Giuseppe Patané. (9 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED

BRITTEN: Les Il·luminacions op. 18.

Adrian Thompson, tenor. Bournemouth Sinfonietta. Dir.: David Lloyd-Jones. (22 m).

XOSTAKOVITX: Poesies populars jueves op. 79b.

Luba Organosova, soprano. Nathalie Stutzmann, contralt. Philip Langridge, tenor. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (26 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

DVORAK: Stabat Mater per a solistes, cor i orquestra, op. 58.

Livia Aghová, soprano. Marga Schiml, contralt. Aldo Baldin, tenor. Ludek Vele, baix. Cor de Nens de Praga. Cor Filharmonica de Praga. Orquestra Filharmonica Txeca. Dir.: Jiri Belohlávek. (86 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 23 D'ABRIL DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

HENZE: Quartet de corda n. 1. Quartet de corda Arditi. (19 m).

PROKOFIEV: Quartet de corda n. 1, op. 50.

Quartet Britten. (25 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

GOUNOD: Romeu i Julieta, òpera en cinc actes.

Roberto Alagna, Angela Gheorghiu, José van Dam, Marie-Ange Todorovitch, Simon Keenlyside.

Cor i Orquestra del Capítol de Toulouse. Dir.: Michel Plisson. (180 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Dietrich Fischer-Dieskau, Kathleen Ferrier i Kurt Equiluz interpreten Bach

BACH: "Ich habe gehug" (No em falta res), cantata BWV 82.

Dietrich Fischer-Dieskau, baix.

Günther Passin, oboè. Hans-Joachim Ehrhard, clavecí. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (24 m).

BACH: "Quia fecit mihi magna", ària de baix del Magnificat, BWV 243.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Cor i Orquestra Bach de Munic. Dir.: Karl Richter. (2 m).

BACH: Recitatiu (baix) i duet (soprano/baix) de la cantata "Wachet auf, ruft uns die Stimme" (Desperteu-vos, ens crida la veu), cantata BWV 140.

Edith Mathis, Dietrich Fischer-Dieskau. Orquestra Bach de Munic. Dir.: Karl Richter. (9 m).

BACH: "Gott, du hast es wohl gefügt" de la cantata "Christen, ätzet diesen Tag" (Cristians, graveu aquest dia), cantata BWV 63.

Edith Mathis, soprano. Dietrich Fischer-Dieskau, baix. Münchener Bach-Chor. Münchener Bach-Orchester. Dir.: Karl Richter. (8 m).

BACH: "Qui sedes" i "Agnus Dei", de la Missa BWV 232.

Kathleen Ferrier, Orquestra Filharmonica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (12 m).

BACH: "Grief for sin" de la Passió segons Sant Mateu, BWV 244. Kathleen Ferrier. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (6 m).

BACH: "All is fulfilled" de la Passió segons Sant Joan, BWV 245. Kathleen Ferrier. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (6 m).

BACH: "Ich armer Mensch ich Sündenknecht", (Pobre de mi, servidor del pecat), cantata BWV 55. Kurt Equiluz, tenor. Cor de nens de Hannover. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (13 m).

BACH J.S.: Cantata per a la Festa de l'Epifania (fragments) de l'Oratori de Nadal, BWV 248.

Barbara Schlick, soprano. Kurt Equiluz, tenor. Ensemble Vocal de Lausanne. Orquestra de Cambra de Lausanne. Dir.: Michel Corboz. (14 m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 24 D'ABRIL DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MASCITTI: Sonata V en Sol M, op. II.

Fabrizio Cipriani, violí. Antonio Fantinuoli, violoncel. (10 m).

HANDEL: Donna, che in ciel di tanta luce splendi, HWV 233.

Anne Sofie von Otter. Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (30 m).

BRUCKNER: Simfonia en fa m, "Doble Zero".

Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: G. Rozhdestvenski. (53 m).

SCHUBERT: Stabat Mater D. 175.

Cor Monteverdi. Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (6 m).

TURINA: Sonata op. 61.

Rafael Andia, guitarra. (10 m).

SAMMARTINI, G.: Concerto grosso n. 6.

Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (8 m).

VIEUXTEMPS: Concert per a violí n. 1, op. 10.

Misha Keylin, violí. Orquestra Filharmònica Janacek. Dir.: Dennis Burk. (40 m).

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 CAPSA DE MÚSICA

RODRIGO: Fantasia para un genitilhombre.

Ernesto Bitetti, guitarra. Philharmonia Orchestra. Dir.: Antoni Ros Marbà. (21 m).

MUFFAT: Sonata V a 5.

London Baroque. Dir.: Charles Medlam. (21 m).

BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 83.

Emil Gilels. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Eugen Jochum. (52 m).

PURCELL: Celestial music did the gods inspire, oda per a Mr Maidwell's School, Z 322.

Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Jonathan Kenny. Rogers Covey-Crump. Charles Daniels. Michael George. Charles Pott. The King's Consort. Dir.: Robert King. (18 m).

HONEGGER: Largo. Interludi. Vivace.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Televisió de Luxemburg. Dir.: Leopold Hager. (12 m).

TXAIKOVSKI: 50 cants populars russos (arranjament de l'autor per a piano a quatre mans).

Guennadi Rozhdestvenski. Viktoria Postnikova. (33 m).

20:00 AGENDA MUSICAL

20:03 REPERTORI DE CONCERT

XOSTAKOVITX: Concert per a piano i orquestra n. 2, op. 102.

Vladimir Kráiev, piano. Orquestra Simfònica de la Filharmònica de Leningrad. Dir.: Alexandre Dmitriev. (18 m).

HAYDN: Simfonia n. 30 "Alleluia".

Philharmonia Hungarica. Dir.: Antal Dorati. (12 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OB

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 25 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BOCCHERINI/BERIO: Quatre versions originals de "La Ritirata notturna di Madrid".

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Luciano Berio. (6 m).

BERLIOZ: Cor de pastors extret de la segona part de l'oratori "La Infantesa de Crist".

Cor Monteverdi. Orquestra de l'òpera de Lió. Dir.: John Eliot Gardiner. (6 m).

MARAI: Suite en la m.

Juan Manuel Quintana, viola de gamba. Dolores Costoyas, tiorba. Attilio Cremonesi, clavecí. (16 m).

GLAZUNOV: Poema líric, op. 12.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (11 m).

GRIEG: Escenes de la vida popular, op. 19.

Gerhard Oppitz, piano. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: La Tempesta, fantasia simfònica op. 18.

Orquestra Simfònica de Rússia. Dir.: Veronika Dudarova. (24 m).

RAMEAU: Tercer Concert (Peces de clavecí en concert).

Robert Kohnen, clavecí. Barthold Kuijken, flauta travessera. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, viola de gamba. (11 m).

CASTELNUOVO-TEDESCO: Quintet per a guitarra i corda, op. 143.

Quartet Travnick. José Luis Lopategu, guitarra. (25 m).

BRIXI: Opus Patheticum, Nov. IX/11.

Ibolya Verebics. Christel Borchers. Seot Weir. Joachim Gebhardt. Cor mixt Kühn. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Helmuth Rilling. (29 m).

COPLAND: Four piano blues. Jordi Vilaplány, piano. (9 m).

GLUCK: Alessandro, balletto. Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24 m).

WALTON: Concert per a violoncel i orquestra.

Julian Lloyd Webber. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (30 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Meinen Jesum lass ich nicht" (No abandonaré el meu Jesús), cantata BWV 124.

Arleen Auger, soprano. Helen Watts, contralt. Aldo Baldin, tenor. Wolfgang Schöne, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (14 m).

"Mit Fried und Freud ich fahr dahin" (Amb pau i alegria hi vaig), cantata BWV 125.

Deborah York, soprano. Ingeborg Danz, contralt. Mark Padmore, tenor. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (23 m).

"Erhalt uns, Herr, bei deinem Wort" (Senyor, mantén-nos fidels a la teva paraula), cantata BWV 126.

Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Thomas Thomashke, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (17 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

FERNANDEZ CABALLERO:

El cabo primero. Gerardo Monreal. Toñy Rosado. Gregorio Gil. Ana María Fernández. Carlos S. Luque. Cor Cantors de Madrid. Dir.: Ataulfo Argenta. (26 m).

FERNANDEZ CABALLERO: Gigantes y Cabezudos.

Ana María Iriarte. María Teresa Erdosain. Carlos Munguía. Nicolás Aldanondo. Cor de Cambra de l'Orfèo Donostiarra. Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argenta. (32 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

BALI: Gamelan gong kebyar. (13 m).

CENTRE-AFRICA: Música dels pigmens. (17 m).

EGIPTE: La Simsimiyya de Port-Saïd.

Ensemble Al-Tanbûrah. (16 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir dels peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTERPRETS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 25 de febrer de 1998 a la Casa Elizalde de Barcelona.

UNA HORA AMB ELS NOSTRES JOVES INTERPRETS.

Recital de flauta i piano. Obres de OLTRA, MOMPOU, HOMES, CASABLANCAS, RUERA i MONT-SALVATGE.

Elena Sentís, flauta. Maria Lluïsa Reñaga, piano. (50 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

WEBERN: Passacaglia per a orquestra, Op. 1.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (12 m).

GERSHWIN: Concert per a piano en Fa.

Janis Vakarelis, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Henry Lewis. (31 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 26 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Simfonia n. 26 "Lamentation".

Orquestra de l'Època de la Il·lustració. Dir.: Frans Brüggen. (16 m).

LAVILLA: Cuatro canciones vascas.

Teresa Berganza, mezzo-soprano. Felix Lavilla, piano. (6 m).

GADE: Quartet de corda en mi m.

Quartet Kontra. (26 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COUPERIN, E.: Concert n. 14 (Les Goutis-Réunis).

Thomas Brandis, violí. Josef Ulsamer, viola de gamba. Christiane Jacquot, clavicèmbal. (9 m).

RIMSKI-KORSAKOV: Variacions sobre una melodia de Glinka, per a oboè i orquestra de vent.

E. Lakhovietzki. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. (9 m).

MEDIEVAL: Verses Paschales de III Mariis.

Capella de Música de Santa Maria del Mar. Dir.: Lluís Vilamajó. (16 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

BALADA: Steel Symphony.

Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: Lorin Maazel. (20 m).

BONET: Cançons de bressol populars.

Laurence Monteyrol, soprano. Narcís Bonet, piano. (8 m).

BALSACH: Visions grotesques.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Isaac Karabtschky. (20 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Serenata, KV 361 "Gran Partita".

Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (51 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVELTATS

Presentació de les últimes novel·tats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

Espai patrocinat per Discos Castells.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 27 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

FALLA: El Sombrero de Tres Picos.

Jennifer Larmore, mezzo. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (24 m).

Wieniawski: Scherzo tarantelle op. 16.

Ida Haendel, violí. Adela Kotowska, piano. (4 m).

VIVALDI: Concert op. 11 n. 1, RV 207.

Stanley Ritchie, violí. The Academy of Ancient Music. Christopher Hogwood. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TARTINI: Concert per a violí i orquestra en Sol M.

Ensemble 415. Solista i directora: Chiara Banchini. (17 m).

BALAKIREV: Simfonia n. 1.

The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (44 m).

D'INDY: Souvenirs, op. 62.

Orquestra Filharmònica d'Estrasbourg. Dir.: Theodor Guschlbauer. (20 m).

HOTTETERRE: Preludi en sol m.

(13 m).

STRAVINSKI: Simfonies d'instruments de vent.

Orquestra Domaine Musical. Dir.: Pierre Boulez. (9 m).

CHOPIN - CORTOT: Concert per a piano i orquestra, Op. 21 n. 2.

Frankuski Setrak. Orquestra de Cambra de la Filharmònica de Polònia. Dir.: Wojciech Rajski. (34 m).

13:00 LA SALVE DES DE MONT-SERRAT

Retransmissió de la Salve des del Monestir de Montserrat.

13:15 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Herr Gott, dich loben alle wir" (Tots nosaltres i loem, Senyor), cantata BWV 130.

Alan Bergius, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Stefan Rampf, nen contralt del Cor de nens de Bad Tölz. Kurt Equiluz, tenor.

Walter Heldwein, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16 m).

"Aus der Tiefen rufe ich, Herr, zu dir" (Des del fons de l'abisme et crido, Senyor), cantata BWV 131.

Ann Monoyios, soprano. Steven Rickards, contratenor. Edmund Brownless, tenor. Jan Opalach, baix. The Bach Ensemble. Dir.: Joshua Rifkin. (20 m).

"Bereitet die Wege, bereitet die Bahn" (Preparen els camins, prepareu la via), cantata BWV 132.

Barbara Schlick, soprano. Kai Wessel, contralt. Christoph Prégardien, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (16 m).

14:15 MÚSICA ANTIGA

Els "intermezzi"

CAVALIERI/MALVEZZI: "L'Armonia delle sfere", intermèdi I de "La Pellegrina"

Katelijne van Laethem. Pascal Bertin. Huelgas Ensemble. Dir.: Paul van Nevel. (21 m).

BANCHIERI: Festino nella sera del Giovedì Grasso avanti Cena, comèdia madrigalesca.

Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (35 m).

15:15 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:22 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

PIERRE BOULEZ

STRAUSS, R.: Així va parlar Zarathustra.

Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Pierre Boulez. (33 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

EL RETRAT: El Llibre Vermell de Montserrat.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

DEBUSSY: El mar.

Orquestra Simfònica SDR, Stuttgart. Dir.: Sergiu Celibidache. (25 m).

SCHUMANN: Album per a la joventut, op. 68 (1 a 15).

Karl Engel, piano. (20 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

LEO MASSO

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 28 D'ABRIL DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Concert per a piano n. 25, KV 503.

Malcolm Bilson, fortepiano. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (30 m).

SCHÜTZ: Warum toben die Heiden.

Gabrieli Consort and Players. Dir.: Paul McCreesh. (4 m).

GRANADOS: Danza gallega per a violoncel i piano (de la "Suite sobre cantos gallegos", original per a orquestra).

François Monciero, violoncel. Albert Nieto, piano. (5 m).

GEMINIANI: Concerto grosso en Re M op. 3 n.1.

Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

GERSHWIN: Un americà a París.

Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (18m).

KUHNAU: "Gott, sei mir gnädig nach deiner Güte". Cantus Cölln. Dir.: Konrad Jung-hamel. (10 m).
TELEMANN: Sonata Metòdica en si m. op. 13. Frans Brüggen, flauta. Anner Bylsma, violoncel. Gustav Leonhard, clavicèmbal. (8 m).
BRITTEN: Quartet de corda n. 1 op. 25. Quartet Maggini. (27 m).
GLINKA: Simfonia sobre temes russos. Orquestra Simfònica de l'URSS. (15 m).
LOEILLET: Sonata en Sol M. Frans Brüggen, flauta de bec. Anner Bylsma, violoncel. Gustav Leonhard, clavecíDir.: Fans Brüggen, Nikolaus Harnoncourt. (11 m).
VERDI: Quatre peces sacres. Cor Ernst-Senff. Sharon Sweet, soprano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Carlo Maria Giulini. (48 m).
STRAUSS, J(II): Tresor, vals, op. 418. Arranjament d'Anton Webern. Quartet Alban Berg (7 m).
RAVEL: "Une barque sur l'océan" i fanfària de "l'Éventail de Jeanne". Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (10 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH
"Ich freue mich in dir" (M'alegro en tu), cantata BWV 133. Arleen Auger, soprano. Doris Soffel, contralt. Aldo Baldin, tenor. Philippe Huttenlocher, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (20 m).
"Ein Herz, das seinen Jesus lebend weis" (Un cor que sap que el seu Jesús viu), cantata BWV 134. Helen Watts, contralt. Adalbert Kraus, tenor. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (31 m).
14:00 MÚSICA RELIGIOSA
MARTINU: Field Mass (Missa a l'aire lliure). Václav Zitek, baríton. Cor Filharmònic Txec. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Charles Mackerras. (25 m).
HÄNDEL: "O come, let us sing unto the Lord", anthem n. 8. (Saltn 95). Patrizia Kwella, soprano. James Bowman, contratenor. Ian Partridge, tenor. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (30 m).
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI
Les últimes tendències de la música contemporània.
DHOMONT: Chiaroscuro. (18 m).
SMALLEY: Darkness after time's colours. (14 m).
HARRISON: ...et ainsi de suite... (19 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.
19:00 BLANC I NEGRE
La música per a piano.
FRIEDRICH GULDA

CHOPIN: Concert per a piano n. 1, op. 11 (arr. per Mily Balakirev). Friedrich Gulda. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (37 m).
RAVEL: Gaspard de la nuit. Friedrich Gulda. (20 m).
20:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
DVORAK: Serenata per a corda op. 22. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (28 m).
FALLA: Siete canciones populares españolas. María Orán, soprano. Miguel Zanetti, piano. (14 m).
21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.
LA TENORA: 150 ANYS
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 CICLE DE LIED
Emès dissabte passat.
2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX
Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DISSABTE, 29 D'ABRIL DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA PER A COBLA
MORALEDA: Homenatge a Manuel de Falla, Brut de bruts, Als tres amics absents, sardanes. Coblà Sant Jordi. Coblà Meditèrrània. Dir.: Joan LLuís Moraleda. (14 m).
BOLIART: Concertino da camera per a tenora i coblà. Jaume Vilà, tenora. Santi Molas, percussió. Coblà Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Salvador Brotons. (10 m).
GIL: "El meu carrer", "La cova gran", sardanes. Coblà Montgrins. (9 m).
DANSES DE LA GARROTXA: Ball de l'esparver, Ball dels pa-bordes, Ball de gegants. Coblà la Principal de la Bisbal. (13 m).
SADERRA, J./CRISTAU: La jo-ve, sardana.

Montserrat Cristau, soprano. Coblà la Principal de la Bisbal. Coblà Sant Jordi. Coblà Selvata-na. Dir.: Jaume Cristau. (6 m).
11:00 DISCOTECA UNIVERSAL
El col·leccionable de la música indispensable.
"El Grup dels Sis"
POULENC: Glòria, per a soprano, cor i orquestra. Kathleen Battle. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (24 m).
HONEGGER: Pacífic 231, movi-ment simfònic n. 1. Orquestra Filharmònica de Nova York. Leonard Bernstein. (6 m).
MILHAUD: Scaramouche, per a saxo i piano. Pekka Savijoki. Margit Rahkonen. (9 m).
AURIC: "Moulin des amours", vals del film "Moulin Rouge" Janini Micheau. Cor Raymond Saint-Paul. Orquestra Simfònica. Dir.: Paul Bonneau. (4 m).
DUREY: Neuf. Philippe Corre i Edouard Exer-jean, piano a quatre mans. (6 m).
TAILLEFERRE: Valse des Dépê-ches i Quadrille del Ballet Les Mariés de la Tour Eiffel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (5 m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del pro-grama emès dijous passat.
13:00 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregis-traments de concert.
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregis-traments de concert.
17:00 A LA MANERA DE...
Repetició del programa emès el dijous al vespre.
19:00 CICLE DE LIED
SIBELIUS: Dos lieder: "Murmureu, jones, murmureu" op. 36 n. 4. "El diamant sobre la neu de març" op. 36 n. 6. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (5 m).
GRIEG: Sis lieder op. 48. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (14 m).
ALFVEN: Dos lieder: "Aquí tens el meu cor", "El bosc dorm" op. 28 n. 6. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (6 m).
SIBELIUS: Tres lieder: "Perduts" op. 17 n. 4. "Ha estat un somni?" op. 37 n. 4. "La noia que havia trobat l'amor" op. 37 n. 5. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (5 m).
STENHAMMAR: Dos lieder: "La noia que havia trobat l'amant" op. 4b n. 1. "Adagio" op. 20 n. 5. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (8 m).
SJOBERG: "Música", lied. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (3 m).
STENHAMMAR: Tres lieder: "Suècia" op. 22 n. 2. "Fulgia" op. 16 n. 4. "Al bosc". Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (7 m).
20:03 SELECCIÓ DE JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.
22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES
SUBIRACHS: Verdagner 2000. Cançó de la terra. Enric Majó, narrador. Teresa Rebull, primera dona. Gisela Bell-solà, segona dona. Rafael Subirachs, primer home. Pere Figueres, segon home. Orfeó Manresà. Cor Infants Escola Vértelia de la Institució Cultural CIC. Orquestra BCN Sinfonietta. Grup Instrumental de Música Popular "Musicals de Maig" de Perpinyà. Mireia Padern, arpa. Grup de percussió de l'Aula Superior del Conservatori de Música de Barcelona. Jop Nuix, música electroacústica. Dir.: Francesc Llongueres. (99 m).
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.
DIUMENGE, 30 D'ABRIL DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA DE CAMBRA
SCHUBERT: Quartet de corda n. 8, D 112. Quartet Melos. (27 m).
DVORAK: Sonatina per a violí i piano op. 100, B 183. Gil Shaham, violí. Orli Shaham, piano. (18 m).
11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.
12:17 DIVERTIMENT
Un espai presentat per Pilar Subirà.
13:00 AGENDA MUSICAL
13:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregis-traments de concert.
15:00 BUTLLETI DE NOTÍCIES
15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregis-traments de concert.
17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
VERDI: Un ballo in Maschera. Plácido Domingo. Renato Bruson. Katia Ricciarelli. Elena Obraztsova. Edita Gruberova. Ruggero Raimondo. Cor i Orquestra del Teatro alla Scala. Dir.: Claudio Abbado. (127 m).
20:03 L'AUDIOVISUAL
Integral Miklós Rózsa.
22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.
KORNGOLD: Dos lieder op. 38. Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Bengt Forsberg, piano. (4 m).
BRAHMS: Neue Liebeslieder-Walzer, op. 65. Barbara Bonney, soprano. Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Kurt Streit, tenor. Olaf Bär, baríton. Helmut Deutsch i Bengt Forsberg, piano a quatre mans. (21 m).
BACH: Ària "Erbarne dich, mein Gott" extreta de "La Passió segons St. Mateu" BWV 244.

Anne Sofie von Otter, soprano. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (7 m).
MOZART: "Voi che sapete", de "Les Noces de Figaro" i "Batti, batti, o bel Masetto" de "Don Giovanni".
 Anne Sofie von Otter, mezzo. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnok. (7 m).
BIZET: "L'amour est un oiseau rebelle", de l'òpera Carmen.
 Anne Sofie von Otter, mezzo. Orfeó Donostiarr. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (5 m).
STRAUSS, R.: Befreit, op. 39 n. 4.
 Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano. Bengt Forsberg, piano. (6 m).
VERDI: "Quando le sere al placido..." de Luisa Miller.
 Carlo Bergonzi, Orquestra dirigida per Michelangelo Veltri. (10 m).
TOSTI: 2 lieder per a tenor.
 Carlo Bergonzi, tenor. Orquestra de Cambra de Roma. Dir.: Edoardo Mueller. (7 m).
PONCHIELLI: La Gioconda. ("Enzo Grimaldo, Principe di Santafior", duet de l'òpera).
 Carlo Bergonzi, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Jesus López Cobos. (6 m).
CATALANI: "Wally! Wally... M'hai salvato" de La Wally.
 Renata Tebaldi, Carlo Bergonzi. Orquestra dirigida per Fausto Cleva. (7 m).
PUCCINI: La Bohème, duet "Che pena infame".
 Carlo Bergonzi, Dietrich Fischer-Dieskau. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Jesús López Cobos. (4 m).
VERDI: "Quando o'leggo in Plutarco", "Come splendido e grande", àrias de I Masnadieri.
 Carlo Bergonzi, tenor. Ambrosian Singers. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Lamberto Gardelli. (15 m).
0:00 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
 Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 1 DE MAIG DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
 Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
XOSTAKOVITX: Simfonia per a cor i orquestra n. 3, op. 20, "Primer de Maig".
 Cor de la República Russa. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Kirill Kondrashin. (26 m).
BRAHMS: Souvenir de Rússia, op. 151, per a piano a quatre mans.
 Duo Crommelynek, piano a quatre mans. (14 m).
HAYDN: La tria d'un director d'orquestra, Cantata Hob. XXIVa: 11.
 Katalin Szökefalvi-Nagy, soprano. Klara Takács, mezzo-soprano. Atilla Fülöp, tenor. János Sebestyén,

clavecí. Cor Madrigal de Budapest. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Ferenc Szekeres. (28 m).
VILLA-LOBOS: Fantasia.
 John Harle, saxo. Academy of Saint Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (11 m).
MARAI: Suite per a dues violes de gamba i b.c., en la m. (Llibre 5è).
 Wieland Kuijken i Kaori Uemura, violes de gamba. Robert Kohnen, clavecí. (21 m).
SAINT-SAËNS: Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 44.
 Pascal Rogé. Orquestra Philharmonia. Dir.: C. Dutoit. (26 m).
MOZART: Quintet amb clarinet, KV 581.
 David Shifrin, clarinet. Quartet de corda Emerson. (32 m).
13:00 AGENDA MUSICAL
13:03 SALA DE CONCERT
 Una selecció dels millors enregistraments de concert.
15:00 SALA DE CONCERT
 Una selecció dels millors enregistraments de concert.
17:00 CAPSA DE MÚSICA
GLINKA: Sextet.
 Quintet del Conservatori de Moscou. Yuri Golubev, contrabaix. (25 m).
BEETHOVEN: La Victòria de Wellington, op. 91.
 Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Lorin Maazel. (16 m).
DVORAK: Obertura "Otello". op. 93.
 Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (14 m).
BACH, J. Christoph: Ich lasse dich nicht, motet.
 Collegium Vocale de Gant. Ricercar Consort. Dir.: Philippe Herreweghe. (4 m).
LLANAS: Concert per a guitarra i corda.
 Carles Trepant. Orquestra de Cambra Anton Webern. Dir.: José Luis Temes. (20 m).
HANDEL: Sonata per a oboè HWV 357.
 Paul Goodwin, oboè. Membres de St James's Baroque Players. (7 m).
GLAZUNOV: El Rei dels Jueus, op. 95.
 Capella i Orquestra Simfònica de l'Estat Rus. Dir.: Gennady Rozhdestvensky. (52 m).
CANÇONER DEL DUC DE CALÀBRIA: Ah, Pelayo que me desmayo. Ay luna que reluxes. Dizen a mi que los amores he. Gozate Virgen.
 La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Jordi Savall. (19 m).
20:00 AGENDA MUSICAL
20:03 REPERTORI DE CONCERT
VIVALDI: Concert RV 253, "La tempesta di mare".
 Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (9 m).
SCHUBERT: Simfonia n. 8, D 759 "Inacabada".
 Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (27 m).
MENDELSSOHN: Romance sense paraules, llibre IV op. 53.
 Luba Edlina, piano. (18 m).
21:00 TEMPORADA DE L'OBC
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 28 d'abril del 2000, a l'Auditori de Barcelona.
D'OLLONE: Menetrière, per a

violí i orquestra. **POULENC:** Concert per a dos pianos en re m. **BEETHOVEN:** Simfonia n. 8, op. 93.
 Katia i Marielle Labèque, piano. Angel Jesús García, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
 Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.
23:45 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
 Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
2:30 BLANC I NEGRE
 Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
 Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
 Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 2 DE MAIG DEL 2000
7:00 PRIMER TEMPS
 Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletí informatiu i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
ROSSINI: La Gazza Ladra, obertura.
 Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (10 m).
MOZART: "Marten aller Arten", ària de l'òpera "El Rapte en el Serral".
 Sylvia McNair, soprano. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (9 m).
MORERA: Tres danses.
 Jordi Masó, piano. (10 m).
AULIN: Dues romances sentimentals op. 28.
 Tobias Ringborg, violí. Orquestra de Cambra Sueca. Dir.: Niklas Willen. (13 m).
XOSTAKOVITX: Dues peces per a quartet de corda.
 Quartet Xostakovitx. (7 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
SUK: Un conte d'estiu, poema simfonic, op. 29.
 Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Libor Pesek. (52 m).
PALESTRINA: Stabat Mater Dolorosa.
 The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (9 m).
AMARGÓS: Sonata de Primavera.
 Quartet de bec "Frullato". (12 m).
BACH, J.Ch.: Simfonia concertant per a violí, violoncel i orquestra en La M.
 Yo-Yo Ma, violoncel. Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Pinchas Zukerman (violí). (16 m).

SATIE: Cinéma.
 Jean-Pierre Armengaud, piano. (16 m).
SIBELIUS: El Festí de Baltasar, suite op. 51.
 Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (14 m).
RAKHMANINOV: Les Campanes, op. 35.
 Sergei Larin, tenor. Natalia Mikhailova, soprano. Yuri Mazurok, bariton. Cors del Teatre Bolxoi. Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Dmitri Kitaenko. (38 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH
 "Ach Herr, mich armen Sünder" (Oh, Senyor, jo, pobre pecador), cantata BWV 135.
 René Jacobs, contratenor. Marius van Altena, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale, Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (14 m).
 "Erforsche mich, Gott, und erfahre mein Herz" (Déu meu, penetra els meus secrets, per conèixer el meu cor), cantata BWV 136.
 Bogna Bartosz, contralt. Gerd Türk, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (15 m).
 "Lobe den Herren, den mächtigen König der Ehren" (Lloeu el Senyor, el poderós rei de la glòria), cantata BWV 137.
 Alan Bergius, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Paul Eswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Albert Hartinger, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concertus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).
14:00 MOMENTS LÍRICS
FAURE: Primer acte de Pénélope, poema líric en tres actes.
 Jessye Norman. Alain Vanzo. Jocelyne Taillon. José Van Dam. Philippe Huttenlocher. Ensemble Vocal Jean Lafarge. Orquestra Filharmònica de Monte-Carlo. Dir.: Charles Dutoit. (55 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSIQUES DEL MÓN
 Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.
BALI: Gending Tejanata. (19 m).
MÚSICA DE BOLÍVIA. (17 m).
IRAN: Bardes de Khorassan. (9 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
 Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.
 Presentació a càrrec de Carmina Malagarra.
19:00 Joves Intèrprets
MENDELSSOHN: Concert per a piano i orquestra n. 2 op. 40.
 Laia Masramon. OBC. Dir.: Jean Bernard Pommier. (23 m).
BEETHOVEN: Simfonia n. 2 op. 36.
 Jove Orquestra Simfònica de Catalunya. Dir.: Josep Pons.
 Enregistrat per Catalunya Música a la Sala Simfònica de l'Auditori el dia 26 de setembre de 1999 en el concert de presentació de la JONC. (31 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
HANDEL: Música per als Reials Focs Artificials.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (20 m).

BRAHMS: Trio amb clarinet, op. 114.

George Pieterse. Membres del Trio Beaux Arts. (25 m).

21:00 PERFILES

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes 0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 3 DE MAIG DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

BACH, C.P.E.: Concert per a clavecí i cordes, Wq 29. Ton Koopman, clavecí. Orquestra Amsterdam Baroque. (20 m).

SMETANA: Del meu país, dos duos per a violí i piano.

Vaclav Remes, violí. Sachiki Kayahara, piano. (12 m).

MOZART: "Duet: Cinque...dieci...venti...trenta...", de les Noces de Figaro.

Cecilia Bartoli, mezzo. Bryn Terfel, baix-baríton. Orquestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dir.: Myung-Whun Chung. (3 m).

VAUGHAN-WILLIAMS: Fantasia sobre un tema de Thomas Tallis. The New Queen's Hall Orchestra. Dir.: Barry Wordsworth. (16 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

ARAMBARRI: Aiko-Maiko (ballet), suite simfònica.

Orquestra Nacional Basca. Dir.: Cristian Mandeal. (17 m).

ALBENIZ: L'Autonne, vals.

Albert Guinovart, piano. (13 m).

SAMMARTINI, G.: Concert per a flauta de bec, corda i continu en Fa M.

Michala Petri, flauta de bec. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (12 m).

ROSSINI: "Pecats de vellesa" (Fragments reservats).

Maryse Castets, soprano. Mechtild Georg, mezzo-soprano. Jean-Luc Maurette, tenor. Michel Bro-

dard, baríton. Raimund Nolte, baix. Elzbieta Kalyvelage, piano.

Marcel Jorand, percussió. Christoph Spering, harmònim i orgue.

Chorus Musicus. Dir.: Christoph Spering. (20 m).

SCHUBERT: Simfonia n. 6, D 589 "Petita".

Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (32 m).

SCHÖNBERG: Concert per a piano i orquestra op. 42.

Alfred Brendel. Orquestra Simfònica BBC. Dir.: Bruno Maderna. (21 m).

ZELENKA: "Preguem a Déu tot poderós", motet per a baix i orquestra (Salm 150); Z 105.

Karel Prusa. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Lubomir Matl. (13 m).

MOZART: Simfonia n. 29, KV 201.

Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (30 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Warum betrübst du dich, mein Herz" (Per què t'entristeixes, cor meu?), cantata BWV 138.

Deborah York, soprano. Ingeborg Danz, contralt. Mark Padmore, tenor. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (17 m).

"Wohl dem, der sich auf seinen Gott" (Felic aquell que s'en va amb el seu Déu), cantata BWV 139.

Alan Bergius, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Robert Holl, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

GERHARD: Simfonia "Homenatge a Pedrell".

Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Matthias Bamert. (35 m).

ANDREU: Obres per a orgue.

Francis Chapelet, orgue històric de St. Agustí de Mallorca. (Final s.XVII). (7 m).

SORS: Fantasia elegíaca op. 59.

Tania Chagnot, guitarra. (14 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

BROTOS: Concert per a trombó i orquestra, op. 70.

Ricardo Casero, trombó. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (24 m).

MONTSALVATGE: Concerto Capriccio, per a arpa i orquestra.

Magdalena Barrera, arpa. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster. (25 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagariga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

DEBUSSY: La caixa de joguines, música de ballet (orquestració de Caplet).

Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (32 m).

MOZART: Litaniae de BMV (Lauritanac), KV 109.

Mitsuko Shirai. Heidi Riess. Eberhard Büchner. Hermann Christian Polster. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig.

Dir.: Herbert Kegel. (13 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVELTATS

Presentació de les últimes novel·tats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya.

Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes 0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 4 DE MAIG DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SPOHR: Der Alchymist, obertura.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Christian Fröhlich. (8 m).

BRAHMS: 13 Cànon per a cor de dones, op. 113.

Cor de la NDR, Hamburg. Dir.: Günter Jena. (18 m).

SCHEIDT: Pavana.

Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (6m).

LISZT: Sant Francesc d'Assís: la predicació als ocells.

Wilhelm Kempff, piano. (10 m).

DE MURCIA: La Jota.

Paul O'Dette, guitarra barroca. Andrew Lawrence-King, arpa i salterí. Pedro Esteve, percussió.

Pat O'Brien, Steve Player, guitarras barroques. (6 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

COPLAND: Billy The Kid, extractes.

Orquestra de Cambra Saint Paul. Dir.: Hugh Wolff. (11 m).

BACH, C.P.E.: Simfonia n. 2.

Ars Rediviva Ensemble. Dir.: Milan Munchlinger. (12 m).

DEBUSSY: Danses per a arpa i corda.

Irina Karpous, Ensemble Graz - St. Petersburg. Dir.: René Staar. (12 m).

ROSSINI: Stabat Mater.

Krassimira Stoyanova, soprano.

Petra Lang, mezzo. Bruce Fowler, tenor. Daniel Borowski, baix.

Cor de cambra de la RIAS de Berlín. Dir.: Marcus Creed. (57 m).

O'CAROLAN: Carolan's concerto Farewell to Music / Carolan's concerto (flauta i guitarra) / Carolan's dream / Mary O'Neill / Carolan's Ramble to Cashel / Lament for Owen Roe O'Neill.

Pascal Bournet, guitarra. Benoît Sauvé, flauta. (15 m).

FIBICH: Comenius, obertura op. 34.

Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Vladimír Valek. (11 m).

ELGAR: The Sanguine Fan, música de ballet Op. 81.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (19 m).

BIZET: Jeux d'enfants (Jocs d'infants), op. 22.

Katia i Marielle Labèque, duet de piano. (23 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Wachet auf, ruft uns die Stimme" (Desperteu-vos, ens crida la veu), BWV 140.

Ruth Holton, soprano. Michael Chance, contratenor. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Stephen Varcoe, baix. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (25 m).

"Lobe den Herrn, meine Seele" (Lloa el Senyor, ànima meua), cantata BWV 143.

Roger Cernius, nen soprano del Cor de nens de Hannover. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (14 m).

"Nimm, was dein ist, und gehe hin" (Prend el que és teu i vés-te'n), cantata BWV 144.

Lisa Larson, soprano. Bogna Bartosz, contralt. Gerd Türk, tenor. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (12 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

CACCINI, G.: Amarilli, mia bella. Sfogava con le stelle. Fortunato Angellino.

Maurizia Barazzoni, soprano. Sandro Volta, llautí. (9 m).

GALILEI: Duo tutti di fantasia. Ricercare.

Jakob Lindberg, llautí. (4 m).

CAVALIERI: Escenescèptima, octava i novena de l'acte II de l'òratori "Rappresentatione di Anima, et di Corpo".

Tatiana Troyanos. Hermann Frey. Capella Academica de Viena. Conjoint Wolfgang von Karajan. Dir.: Charles Mackerras. (5 m).

PERI: "Hor che gli angelli", "Tu dormi, e l' dolce sonno", "Bellissima regina", "Uccidimi, dolore". Ellen Hargis. Paul O'Dette. Andrew Lawrence-King. Hille Perl. (26 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTOGRAP

Les versions firmades per les grans batutes.

PIERRE BOULEZ

MAHLER: Simfonia n. 4.

Juliane Banse, soprano. William Preucil, violí. Orquestra de Cle-

veland. Dir.: Pierre Boulez. (52 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

TOCAR TOTES LES TECLES:
Ballet de gegants. La gralla.

AVUI SONA: La guitarra.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BACH: Missa BWV 233.

Ann Monoyios. Angus Davidson. Charles Daniels. Peter Harvey. Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCreesh. (25 m).

PIAZZOLLA: Història del Tango. Patrick Gallois, flauta. Goran Sölscher, guitarra. (20 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

PIERRE CAO

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Intèrprets

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 5 DE MAIG DEL 2000

7:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

STRAVINSKI: Concert per a orquestra de corda "Dumbarton Oaks".

Sinfonietta de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (15 m).

BRAHMS: Trio per a violoncel, clarinet i piano op. 114.

Michael Collins, clarinet. Steven Isserlis, violoncel. Stephen Hough, piano. (26 m).

CARISSIMI: Dos Duets: "Peregrin d'ignoto sponde", "Vaghi rai, pupille ardenti".

Concerto Vocale. Dir.: René Jacobs. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

LOCKE: Música per a "La Tempesta".

Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (21 m).

POULENC: Sextet per a piano, flauta, oboè, clarinet, fagot i trompa.

The Nash Ensemble. (18 m).

BIBER: Ballet a 6 en Do M.

Collegium Aureum. (12 m).

BRUCKNER: Missa n. 2, en mi m.

WAB 27 (versió de 1982).

Gächinger Kantorei Stuttgart.

Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (41 m).

GLINKA: El príncep Kholmski.

Orquestra Simfònica de l'URSS.

Dir.: E. Svetlanov. (21 m).

ZEMLINSKY: Simfonia en Si b M.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (44 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Ich lebe, mein Herze, zu deinem Ergötzen" (Visc, cor men, en el teu delit), cantata BWV 145.

Costanza Cuccaro, soprano.

Adalbert Kraus, tenor. Andreas Schmidt, baix.

Gächinger Kantorei de Stuttgart.

Orquestra de cambra Württemberg-Heilbronn. Dir.: Helmut Rilling. (10 m).

"Wir müssen durch viel Trübsal in das Reich Gottes eingehen" (Per moltes tribulacions hem d'entrar al Regne de Déu), cantata BWV 146.

Helen Donath, soprano. Marga Hoeffgen, contralt.

Kurt Equiluz, tenor. Hanns-Friedrich Kunz, baix.

Gächinger Kantorei de Stuttgart.

Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmut Rilling. (40 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

Giuseppe Gazzaniga

Stabat Mater per a solistes, cor mixt, orquestra i orgue.

Cappella Musicale de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (32 m).

Te Deum.

Conjunt vocal i instrumental Capella Musical de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (13 m).

Salve Regina.

Conjunt vocal i instrumental Capella Musical de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (10 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

SARDA: Xaloc.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Josep Pons. (13 m).

BERENGUER: T'ai Chi Time.

Ordinador, mostrejador i procesador. (11 m).

BALADA: Torquemada.

Carnegie Mellon Contemporary Ensemble. Carnegie Mellon Concert Choir. Stephen Totter, baríton.

Quartet solista: Camille Kowash, soprano. Dominic Rossi, contratenor. Dillon McCartney, tenor. Robert Fire, baix. Dir.: Robert Page. (24 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

FRIEDRICH GULDA

WEBER: Konzertstück per a piano i orquestra op. 79, J282.

Friedrich Gulda. Filharmònica de Viena. Dir.: Volkmar Andreae. (16 m).

DEBUSSY: Preludis (primer Llibre).

Friedrich Gulda, piano. (35 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

HANDEL: "Da tempeste", "Vadador, pupille", simfonia i ària. "Che sento?", "Se pietà", quatre àries de Cleopatra de l'òpera Giulio Cesare.

Maria Bayo. Capriccio Stravagante. Dir.: Skip Sempé. (23 m).

XOSTAKOVITX: Extractes de la pel·lícula "Alone".

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (20 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 6 DE MAIG DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

CARRETERO: La flor de Catalunya. Que bonica ets Pineda, sardanes.

Cobla La Selvatana. (6 m).

CASELLAS: Rapsòdia per a tres quartans i cobla (estrena).

Professors i Alumnes de l'Aula de Música Tradicional i Popular. (19 m).

FORT: Lluna d'amor, sardana.

La Principal de la Bisbal. (3 m).

POPULAR/OLTRA: Recull de danses de l'Arboç, Ribera de Cardós, Castelló d'Empúries, Castellarçol, Pobellà.

Santi Molas, percussió. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jesús Ventura. (24 m).

TRAGAN: Catalunya plora, sardana.

La Principal de la Bisbal. (3 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

"Els clàssics al cinema"

BARBER: Adagio per a corda.

(Banda sonora de la pel·lícula "L'home elefant").

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Leonard Bernstein. (10 m).

HANDEL: Al·leluia de El Messies.

(Banda sonora de la pel·lícula "Viridiana").

Cor i Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (4 m).

PUCCINI: "O mio babbino caro", de l'òpera Gianni Schicchi.

(Banda sonora de la pel·lícula "Una habitació amb vistes").

Renata Tebaldi. Cor i Orquestra del Maggio Musicale Fiorentino. Dir.: Lamberto Gardelli. (2 m).

GERSHWIN: Rhapsody in blue.

(Banda sonora de la pel·lícula "Mantahan").

Misha Dichter, piano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Neville Marriner. (16 m).

MARCELLO: Adagio del concert per a oboè, corda i continu en re m.

(Banda sonora de la pel·lícula "Anónimo Veneciano").

Bruce Haynes. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (3 m).

SCHUBERT: Segon moviment del Trio amb piano op. 100, D 929.

(Banda sonora de la pel·lícula "Barry Lindon").

Trio Borodin. (10 m).

MOMPOU: Cançons i Danses (VI).

(Banda sonora de la pel·lícula "Cria Cuervos").

F. Mompou, piano. (4 m).

BEETHOVEN: Segon moviment de la Simfonia n. 9, op. 125.

(Banda sonora "La naranja mecànica").

Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (12 m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical.

Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE.....

Repetició del programa emès dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED

SCHUBERT: Primera part del recull "El viatge d'hivern".

Johannes Schmidt, baríton. Wolfram Rieger, piano.

Enregistrament fet per Catalunya

Música el dia 13 de desembre de 1999 a l'Auditori Winterthur

de la Filla Diagonal dins del marc de la Schubertiada 1999/2000. (43 m).

BRAHMS: "Bei dir sind meine Gedanken", "Wie Melodien", "Sommerabend", tres lieder.

Juliane Banse, soprano. Wolfram Rieger, piano.

Enregistrament fet el dia 11 de setembre de 1995 a l'Església de Sta. Maria de Vilabertran dins del marc de la Schubertiada. (7 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

TELEMANN: "Damon", singspiel còmic en tres actes.

Metelkühn Georg, mezzo. Ann Monoyios, Camille van Lunen, Stefanie Smits, sopranos. Gotthold Schwarz, Carl-Christoph Gebhardt, baixos. Erik Biegel, tenor. Conjunt Vocal La Stagione de Frankfurt. La Stagione de Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (189 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes 0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 7 DE MAIG DEL 2000

8:00 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

HAYDN: Quartet de corda op. 76 n. 2 (Hob. III: 76) "De les quintes". Quartet de Praga. (20 m).

MENDELSSOHN: Quintet de corda op. 87.

L'Archibudelli. (28 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE LA FARANDULA DE SABADELL

Temporada dels Amics de l'Òpera de Sabadell

DONIZETTI: Don Pasquale, òpera en tres actes.

Enric Serra, Assumpta Mateu, Carles Cosías, Jun Park, Miquel A. Gelabert. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo.

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Nancy Argenta, Alfred Deller i Ruggero Raimondi.

PURCELL: From rosy bow'rs.

Nancy Argenta, soprano. Nigel North, guitarra barroca. Richard Boothby, viola de gamba. Paul Nicholson, clavicèmbal. (6 m).

BACH: "Ich habe genug" (No em falta res), cantata BWV 82a.

Nancy Argenta, soprano. Ensemble Sonnerie. Dir.: Monica Huggett. (22 m).

ANONIM: 3 cançons populars angleses (XIII-XVII).

Alfred Deller, contratenor. Desmond Dupré, llaut. (6 m).

PURCELL: The Plaint.

Alfred Deller, contratenor. Roderick Skeaping, violí barroc. Wic-

land Kuijken, baix de viola. William Christie, clavicèmbal. (7 m).

HANDEL: Extractes de l'acte II, de l'òpera en tres actes "Sosarme".

Alfred Deller, Nancy Evans. Orquestra Santa Cecilia. Dir.: Anthony Lewis. (18 m).

DOWLAND: "Can she excuse my wrongs?" i "Come, heavy Sleep", dues cançons per a veu i llaut.

Alfred Deller, contratenor. Robert Spencer, llaut. (9 m).

CHERUBINI: "Pronube Dive", "Qui tremar devi tu", dues àries de l'acte primer de l'òpera en tres actes Medea.

Ruggero Raimondi, Aldo Bottoni, Daniela Mazzucato. Cor i Orquestra del Teatre La Fenice. Dir.: Carlo Franci. (11 m).

PUCCINI: Dues àries de Timur, de l'òpera Turandot.

Ruggero Raimondi. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan. (6 m).

ROSSINI: "Pro peccatis suae gentis", de l'òpera Stabat Mater.

Ruggero Raimondi, baix. Cor i Orquestra Philharmonia. Dir.: Carlo Maria Giulini. (5 m).

VERDI: "Elle ne m'aime pas", ària de l'òpera Don Carlos.

Ruggero Raimondi. Orquestra del Teatre alla Scala. Dir.: Claudio Abbado. (9 m).

MOZART: "Hai già vinta la causa", "Vedrò mentr'io sospiro", ària del Conte di Almaviva, de Les Noces de Figaro.

Ruggero Raimondi, Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (5 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes 0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 8 DE MAIG DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

RAVEL: La Valse.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Pierre Monteux. (12 m).

BARBER: Excursions op. 20.

Jordi Vilaprinyó, piano. (16 m).

MONTEVERDI: "Ardo sì, ma non t'amo", madrigal del primer llibre.

The Consort of Musick. Dir.: Anthony Rooley. (4 m).

GOTTSCALK: Noche en los trópicos.

Hot Springs Music Festival. Dir.: Richard Rosenberg. (10 m).

MONTSALVATGE: L'arca de Noè.

Montserrat Gascón, flauta. Xavier Coll, guitarra. (9 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

CHAUSSON: Dos duos op. 11: "La Nuit" (Théodore de Banville), "Réveil" (Honoré de Balzac).

Christine Schäfer, soprano. Stella Doufexis, mezzo. Irwin Gage, piano. (8 m).

BEETHOVEN: Simfonia n. 2, op. 36.

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (34 m).

ANONIM: Belicha.

Pierre Hamon, flauta de bec. (7 m).

MARTINU: Les paraboles per a orquestra.

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Jiri Belohlávek. (21 m).

JADIN, H: Quartet de corda op. 3 n. 1 en Do M.

Quartet Mosaiques. (25 m).

SCHUMANN: Fantasia op. 17.

Evgeny Kissin, piano. (33 m).

RAVEL: Dafnis i Cloe. (Segona suite).

Philharmonia Orchestra. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (18 m).

VIVALDI: Concert en Re M RV 93 (transcripció per a dues guitarres).

Duo de guitarres Joan Rafols-Miquel Rodríguez. (11 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Herz und Mund und Tat und Leben" (El cor, la boca, l'acció i la vida), cantata BWV 147.

Ruth Holton, soprano. Michael Chance, contratenor. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Stephen Varcoe, baix. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (28 m).

"Bringet dem Herrn Ehre seines Namens" (Porteu al senyor la glòria del seu nom), cantata BWV 148.

Bogdan Bartosz, contralt. Gerd Türk, tenor. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (15 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

TXEREPNIN: Concert per a piano i orquestra n. 5, op. 96.

Murray McLachlan, piano. Orquestra Simfònica de Chetnam. Dir.: Julian Clayton. (22 m).

VARESE: Ionisation.

Les Percussions de Strasbourg. (6 m).

HINDEMITH: Simfonia Pittsburgh.

Orquestra Filharmònica BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (24 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de l'església parroquial de Torredembarra

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de juliol de 1997 a l'església parroquial de Torredembarra.

ELS ORGUES DE CATALUNYA (XVII CICLE).

Obres de CABEZÓN, CORREA, FRESCOBALDI, CABANILLES, XIMÉNEZ I ANONIM.

Neil Cowley, orgue. (42 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

BRAHMS: Fest - und Gedankensprüche, per a cor a sis veus a cappella, op. 109.

La Chapelle Royale. Collegium Vocale de Gand. Dir.: Philippe Herreweghe. (10 m).

HOWELLS: The Summer is Coming.

The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (8 m).

HOLST: Dos motets op. 43.

Cor CBSO. Dir.: Simon Halsey. (10 m).

MENDELSSOHN: Dos Motets, op. 78 n. 1 i 3.

La Chapelle Royale de Paris. Dir.: Philippe Herreweghe. (14 m).

BRAHMS: "Warum ist das Licht gegeben dem Mühseligen."

Cor de la NDR, Hamburg. Dir.: Günter Jena. (11 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

HANDEL: Música aquàtica.

La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (45 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OBG

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de maig del 2000, a l'Auditori de Barcelona.

BEETHOVEN: Fidelio, op. 72.

Òpera en dos actes en versió de concert.

Evelyn Herltzius, soprano. Anna Cors, soprano lírica. Valeriano Ganghelli, tenor. Philippe Fourcade, baríton. Michael Volle, baix.

Stefano Palatchi, baix. Joan Cabero, tenor. Coral Carmina. Polifònica de Puig-reig. Cor de Cambra del Palau. Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes 0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 9 DE MAIG DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

DALL'ABACO: Concert op. 5 n. 5.

Concerto Köln. (12 m).

BEETHOVEN: Set Bagatelles op. 33.

Esteban Sánchez, piano. (20 m).

BROTONS: Terres Llemosines, op. 57 (Rapsòdia Catalana per a Orquestra).

Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons. (14 m).

BRAHMS: Salm 13, op. 27.

Cor de la NDR, Hamburg. Gerhard Dickel. Dir.: Günter Jena. (4 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCRIBIN: Concert per a piano op. 20.

Anatol Ugorski, piano. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (27 m).

MARTIN: Missa.

Cor Madrigal. Cor Lieder Camera. Dir.: Josep Vila.

Enregistrament en directe fet per Catalunya Música l'u d'agost de 1998 a l'església de Sant Genís, dins del marc del XVIII Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí. (26 m).

HAYDN: Simfonia n. 12.

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (17 m).

SCHUBERT: "Der neugierige", "Lied der Mignon", "Täuschung" tres llieders arranats per a violoncel i piano.

Mischka Maisky, violoncel. Daria Hovora, piano. (9 m).

GERHARD: Soirées de Barcelona, suite.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (17 m).

ELGAR: Cançó de matí i cançó de nit op. 15 n. 1, 2.

Nigel Kennedy, violí. Peter Pettinger, piano. (3 m).

BIBER: Partia VII en do m per a dos violons d'amor i baix continu.

Solistes de "Il Giardino Armonico". Dir.: Giovanni Antonini. (17 m).

GOLDMARK: Simfonia per a un casament rústic, op. 26.

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Jesús López Cobos. (42 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Man singet mit Freuden vom Sieg" (Cantem amb la joia del triomf), cantata BWV 149.

Sebastian Hennig, nen soprano del Cor de nens de Hannover. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (19 m).

"Nach dir, Herr, verlanget mich" (A vos eleva la meua ànima, Jahvé), cantata BWV 150.

Barbara Schlick, soprano. Kai Wessel, contralt. Guy de Mey, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (15 m).

"Süsser Trost, mein Jesus kommt" (Dolç consol, el meu Jesús arriba), cantata BWV 151.

Sebastian Hennig, nen soprano del Cor de nens de Hannover. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (16 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

MORENO TORROBA: Luisa Fernanda

Teresa Berganza. María Rosa del Campo. Julián Molina. Antonio Blancas. Cor Cantors de Madrid. Orquestra Filharmònica d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (58 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

TURQUIA: "L'Amoureux", poema de Yunus Emrè, amb música de Kudsi Erguner (sufi). (17 m).

FESTES TRADICIONALS AMERICANES

"Nobody knows the trouble I've seen", "God bless the child", "He'll be there".

Cor de nens de Harlem. (13 m).

CANTS MARINERS: Cants d'alta mar, de corsaris i de vaixells de vela.

Cor i Orquestra Borda. Dir.: Raymond Guiraud / Cor "LesXXX" de Lille. Dir.: Raymond Robillard. (13 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTERPRETS

GARCIA MORANTE: Quatre cançons populars catalanes. Josep Ferrer, baix. Manel Cabe-ro, piano. (8 m).

KODALY: Sonata per a violoncel sol, op. 8.

Arnan Tomàs. (31 m).

MOZART: Simfonia concertant per a violí i orquestra KV. 364.

Joan Espina, violí. Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Manuel Valdivieso. (19 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

FAURE: Quintet n. 1, op. 89. Quatuor Via Nova. Jean Hubeau, piano. (28 m).

TELEMANN: Concert per a flauta de bec, en Fa M.

Peter Holtslag. The Parley of Instruments. Dir.: Peter Holman. (14 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 10 DE MAIG DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlle-

tins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SCHUBERT: Simfonia n. 3, D 200.

Staatskapelle Dresden. Dir.: Colin Davis. (22 m).

JANACEK: Tema amb variacions per a piano.

Roland Pöntinen. (10 m).

BACH: Concert de Brandenburg n. 1, BWV 1046.

Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (18 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

LISZT: Els ideals, poema simfònic, S 106.

Orquestra Simfònica de Nova Zelanda. Dir.: Michael Halász. (25 m).

SPOHR: Sextet de corda, op. 140.

L'Archibudelli & Smithsonian Chamber Players. (23 m).

DE CASTRO: Tres cançons sobre poemes de Pierre Ronsard: "Je suis tellement languoureux", "Quand tu tournes tes yeux", "De peu de bien".

Ensemble Clément Janequin. Dir.: Dominique Visse. (11 m).

MOZART: Trio per a piano, clarinet i violoncel, KV 498 "Kegelstatt".

Emanuel Ax, piano. Richard Soltzman, clarinet. Yo-Yo Ma, violoncel. (21 m).

BARTOK: Concert per a violí i orquestra n. 2 Sz. 112.

Gil Shaham, violí. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (41 m).

MENDELSSOHN: Dos proverbis de l'any litúrgic op. 79.

Cor de Cambra Accentus. Dir.: Laurence Equilbey. (5 m).

SIBELIUS: Simfonia n. 5, op. 82. Versió 1919.

Lahti Symphony Orchestra. Dir.: Osmo Vänskä. (32 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Tritt auf die Glaubensbahn" (Avança pel camí de la fe), cantata BWV 152.

Greta De Reyghere, soprano. Max van Egmond, baix. Ricercar Consort. (19 m).

"Schau, lieber Gott, wie meine Feind" (Mira, Déu estimat, com el meu enemic...), cantata BWV 153.

Stefan Rampf, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Thomas Hampson, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16 m).

"Mein liebster Jesus ist verloren" (El meu Jesús estimat està perdut), cantata BWV 154.

Ann Murray, contralt. Aldo Baldin, tenor. Walter Heldwein, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (16 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

PEDRELL: Exaltación

Fernando Puchol i Ana Bogani, piano a quatre mans. (42 m).

GERHARD: Sardana I i Sardana II.

Orquestra Simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

NIN-CULMELL: Quatre cançons populars de Salamanca. Quatre cançons populars de Catalunya. Quatre cançons populars d'Andalusia.

Elena Gragera, mezzo. Anton Cardó, piano. (16 m).

BENGUEREL: Siella Splendens. Duo Tedesco, guitarres. (11 m).

LLANAS: Spazio/Tempo. Grup instrumental del Conservatori de Badalona. Dir.: José Luis Temes. (16 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Simfonia n. 41, KV 551 "Júpiter".

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood i Jaap Schröder. (39 m).

RAVEL: Pavane per a una infanta difunta.

Philippe Entremont, piano. (6 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVELTATS

Presentació de les últimes novel·tats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya. Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 11 DE MAIG DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlle-

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

LISZT: La batalla dels Huns, poema simfònic.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Zubin Mehta. (14 m).

FAURÉ: Quartet amb piano n. 2 op. 45.

Pascal Rogé, piano. Quartet Ysaÿe. (33 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA
BARTOK: El príncep de fusta, suite op. 13. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Adam Fischer. (26 m).
SCHUMANN: Liederkreis op. 24. Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (21 m).
SCHEIDT: Quatre danses extretes del recull "Ludi Musici". Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (14 m).
HUSS: Concert per a piano i orquestra op. 10. Ian Robson, piano. Orquestra Simfònica de la BBC Escocesa. Dir.: Martyn Brabbins. (31 m).
HARTKE: Cáoine, per a violí sol. Michelle Makarski, violí. (8 m).
MONTEVERDI: Tirsi e Clori, del setè llibre de Madrigals. The Consort of Musicke. (8 m).
HAYDN: Simfonia n. 41. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (24 m).
GRANADOS: Trio amb piano op. 50. Trio Gerhard. (25 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH
"Mein Gott, wie lang, ach lange?" (Déu meu, quant de temps, ai las, quant de temps?), cantata BWV 155.
Ruth Holton, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt. Paul Agnew, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (13 m).
"Ich steh mit einem Fuss im Grabe" (Estic amb un peu dins la tomba), cantata BWV 156.
Christoph Wegmann, nen soprano del Cor de nens de Bad Tölz. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Thomas Hampson, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16 m).
"Ich lasse dich nicht, du segnest mich denn" (No et deixaré, que no em beneïxis), cantata BWV 157.
Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (20 m).
14:00 MÚSICA ANTIGA
PERI: Euridice, fragments. Gloria Banditelli. Gian Paolo Fagotto. Mario Cecchetti. Giuseppe Zambon. Sergio Foresti. Rossana Bertini. Ensemble Arpeggio. Dir.: Roberto de Caro. (15 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 AUTÒGRAF
Les versions firmades per les grans batutes.
PIERRE BOULEZ
STRAVINSKI: Simfonia dels Salmes. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (20 m).
MAHLER: Totenfeier (ritual fúnebre). (Posterior primer moviment de la segona simfonia "Resurrecció"). Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Pierre Boulez. (25 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.
EL RETRAT: Les Caramelles.
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
SCHUBERT: Sonata per piano, D 894. Claudio Arrau. (45 m).
21:00 A LA MANERA DE.....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.
JOSEPH RUMBAU
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.
2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DIVENDRES, 12 DE MAIG DEL 2000
7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 REPERTORI DE CONCERT
JARZESKI: Sonata cromàtica. In Stil Moderno. (4 m).
SCHUBERT/ERNST: Gran Capricci op. 26 (transcripció per a violí sol de H. W. Ernst del lied "Erkölning" D. 328 de Schubert). Gidon Kremer, violí. (4 m).
PALESTRINA: Motet "Benedicta est". The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips. (7 m).
BORODIN: Simfonia n. 3 (inacabada). Orquestra Simfònica de l'Acadèmia d'Estat de l'URSS. Dir.: Evgeny Svetlanov. (20 m).
MARAI: Les Folies d'Espagne. The Purcell Quartet. (14 m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
STRAUSS: "Morgen" op. 27 n. 4, "Das Rosenband", op. 36 n. 1, "Liebeshymnus", op. 32 n. 3, tres lieder. Christine Schäfer, soprano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (10 m).
MOZART: Quartet KV 575 (dels quartets prussians). Quartet Mosaiques. (25 m).
KASILAG: Concert per a violí i orquestra, LK 241.

Carmencita Lozada, violí. Orquestra Filharmònica Filipina. Dir.: Francisco Feliciano. (19 m).
CHOPIN: Fantasia op. 49. Maurizio Pollini, piano. (12 m).
SCHÜTZ: O bone Jesu, fili Mariae (SWV 471). Gabrieli Consort and Players. Dir.: Paul McCreesh. (7 m).
REGER: Una suite somàntica, op. 125 (arranjament de Schönberg). Solistes de L'Opera Nacional de Lió. (27 m).
VIVALDI: Sonata op. 2 n. 12. Fabrizio Cipriani, violí. Antonio Fantinuoli, violoncel. Antonio Frigé, clavecí. Ugo Nastrucci, tiorba. (12 m).
SCHUMANN: Simfonia n. 4, op. 120. Staatskapelle Dresden. Dir.: Herbert von Karajan. (30 m).
TURINA: Cinco danzas gitanas. Rafael Andia, guitarra. (15 m).
13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH
"Der Friede seit mit dir" (Que la pau sigui amb tu), cantata BWV 158.
Mathias Goerne, bariton. Cor Bach de Salzburg. Camerata Academica de Salzburg. Dir.: Roger Norrington. (10 m).
"Sehet, wir gehn hinauf gen Jerusalem" (Mireu, ara pugem a Jerusalem), cantata BWV 159.
Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (15 m).
"Jauchzet dem Herrn, alle Welt" (Aclameu al Senyor arreu del món), cantata BWV 160.
Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (9 m).
"Komm, du süsse Todesstunde" (Vine, dolça hora de la mort), cantata BWV 161.
Elisabeth von Magnus, contralt. Paul Agnew, tenor. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (19 m).
14:00 MÚSICA RELIGIOSA
MONTEVERDI: Selva Morale (Dixit Dominus). A Sei Voci. Conjunt instrumental. Dir.: Bernard Fabre-Garrus. (10 m).
JOMMELLI: Vesperae in Sancto Petro Romano (Magnificat). A Sei Voci. Conjunt instrumental. Dir.: Bernard Fabre-Garrus. (16 m).
MOZART: Vesperae solennes de confessore, KV 339. Kiri Te Kanawa. Elizabeth Bainbridge. Ryland Davies. Gwynne Howell. Cor i Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (29 m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI
Les últimes tendències de la música contemporània.
GLASS: Deu peces interpretades pel grup brasiler UAKTI. (55 m).
16:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.
19:00 BLANC I NEGRE
La música per a piano.
FRIEDRICH GULDA

BEETHOVEN: 33 Variacions sobre un vals d'Anton Diabelli, op. 120. "Variacions Diabelli". Friedrich Gulda, piano. (44 m).
GULDA: Ping pong, per a dos pianos. F. Gulda i Chick Corea, pianos. (10 m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT
WEILL: Suite de l'Òpera de Tres Rals". Orchestra of St. Luke's. Dir.: Julius Rudel. (20 m).
HANDEL: Sonata op. 1 n. 4. F. Brüggem, flauta de bec. A. Bylsma, violoncel. G. Leonhardt, clavecí. (11 m).
LISZT: La batalla dels huns, poema simfònic. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Jókai. (14 m).
21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.
23:00 AGENDA MUSICAL
23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).
1:30 CICLE DE LIED
Emès dissabte passat.
2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX
Emès divendres passat.
3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).
4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).
DISSABTE, 13 DE MAIG DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA PER A COBLA
BROTONS: Terres Llemosines, rapsòdia catalana. Santi Molas, percussió. Cobla Sant Jordi-Cintat de Barcelona. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Salvador Brotons. (12 m).
MANEN: Camprodon, sardana. La Principal de la Bisbal. (3 m).
SERRA: Dansa de fadrins. Cobla Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. (6 m).
JOUBERT: La Mare de Déu, sardana. Cobla Els Montgrins. (5 m).
COMA-ALABERT: Tres Girones Enyorades, sardana. Cobla Ciutat de Girona. (6 m).
MORALED: Retaule Mallorquí, glosa per a cobla i timbals. Cobla Els Montgrins. (11 m).

VILAREM: Bosquet fluïr, masureca.
La Coblà de Joglars. Dir.: Carles Mas. (4 m).
TOLDRA: L'hostal de la Peira, sardana.
Coblà Principal de la Bisbal. Dir.: Ricard Viladesau. (5 m).
11:00 DISCOTECA UNIVERSAL
El col·leccionable de la música indispensable.
La Sarsuela
SERRANO: "Canto a la espada", ària de la sarsuela El huésped del sevillano.
Plácido Domingo. Orquestra Simfònica de Barcelona. Dir.: L. A. García Navarro. (3 m).
SOROZABAL: "En un país de fábula" i "Marola, yo deseo...", dues romances de la sarsuela La tavernera del Puerto.
Plácido Domingo. María Bayo. Orquestra Simfònica de Galícia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (10 m).
BRETON: Jota, de la sarsuela "La Dolores".
Pedro Lavirgen. Coro Cantores de Madrid. Orquestra de Conciertos de Madrid. Dir.: Pablo Sorozabal. (7 m).
SERRANO: "Jota", de la sarsuela El trust de los tenorios.
Plácido Domingo. Orquestra Simfònica de Barcelona. Dir.: L. A. García Navarro. (3 m).
SOROZABAL: "No corté más que una rosa" i "Hace tiempo que vengo al taller", fragments de la sarsuela La del manojito de rosas.
Pilar Lorengar. Renato Cesari. Coro Cantores de Madrid. Orquestra de Conciertos de Madrid. Dir.: Pablo Sorozabal. (7 m).
CHUECA: "Pobre chica la que tiene que servir", de la sarsuela La Gran Vía.
Nati Mistral. Orquestra Filharmonia d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (4 m).
BRETON: "Coplas de Don Hilarión" i "Habanera concertant" de la sarsuela La verbena de la paloma.
Plácido Domingo. María Bayo. Raquel Pierotti. Rafael Castejon. Silvia Tro. Cor de la Comunitat de Madrid. Orquestra Simfònica de Madrid. Dir.: Antoni Ros Marbà. (8 m).
GUERRERO: "Amigos, siempre amigos", de la sarsuela Los Gavilanes.
Toñy Rosado. Solistes vocals. Gran Orquestra Simfònica. Dir.: Ataulfo Argeneta. (2 m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.
13:00 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
17:00 A LA MANERA DE....
Repetició del programa emès el dijous a la vespre.
19:00 CICLE DE LIED
SCHUBERT: Segona part del recull "El viatge d'hivern".
Johannes Schmidt, bariton. Wolfram Rieger, piano.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 13 de desembre de 1999 a l'Auditori Winterthur de l'illa Diagonal dins del marc de la Schubertiada 1999/2000. (33 m).
DEBUSSY: "Beau soir", "Romance", "Voici que le printemps", tres cançons sobre poemes de Paul Bourget.
Juliane Banse, soprano. Wolfram Rieger, piano. (7 m).
DEBUSSY: "Gree", "Spleen", "Chevaux de bois", tres cançons sobre poemes de Paul Verlaine.
Juliane Banse, soprano. Wolfram Rieger, piano. (8 m).
DEBUSSY: "Clair de lune", cançó sobre un poema de Paul Verlaine.
Juliane Banse, soprano. Wolfram Rieger, piano. (4 m).
Enregistraments fets el dia 11 de setembre de 1995 a l'Església de Sta. Maria de Vilabertran dins del marc de la Schubertiada.
20:03 SELECCIÓ DE JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.
22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 GRANS OBRES
HAYDN: "La Creació", oratori.
Edita Gruberova, soprano. Andreas Scheidegger, tenor. Alfred Reiter, baix. Cor de Nens de Zuric. Orquestra de Cambra de Zuric. Dir.: Howard Griffiths. (103 m).
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.
DIUMENGE, 14 DE MAIG DEL 2000
8:00 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull

d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 MÚSICA DE CAMBRA
Xavier Montsalvatge
Paràfrasi concertant per a violí i piano.
Solistes de l'Orquestra de Cadaqués: Santiago Juan, violí. Albert Guinovart, piano. (15 m).
Cuarteto indiano.
Solistes de l'Orquestra de Cadaqués: Ludwig Müller, Barna Kobori, violins. Max Roosenstein, viola. Sebastian Koloski, violoncel. (21 m).
Variacions sobre la "Spagnoletta" de Gilles Farnaby, per a violí i piano.
Solistes de l'Orquestra de Cadaqués: Santiago Juan, violí. Albert Guinovart, piano. (11 m).
11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.
12:17 DIVERTIMENT
Un espai presentat per Pilar Subirà.
13:00 AGENDA MUSICAL
13:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.
16:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
MOZART: Les noces de Figaro, òpera en quatre actes.
Regina Schöng. María Bayo. Petia Petrova. Manuel Lanza. Gilles Cachemaille i Anne Howells, entre d'altres. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bertrand de Billy.
20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Alex Gorina.
Integral Miklós Rózsa.
22:00 AGENDA MUSICAL
22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb el millors cantants del nostre temps.
Cheryl Studer, Tito Gobbi i Jaume Aragall.
BARBER: Hermit songs, op. 29.
Cheryl Studer, soprano. John Browning, piano. (19 m).
MASSNET: "Hérode, à toi ces palmes, à toi ces fleurs!" / "Je souffre..." / "Que m'oses-tu dire?", escenes 9 i 10 de l'òpera en quatre actes Hérodiade.
Cheryl Studer. Thomas Hampson. Cors i Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (10 m).

MOZART: "E Susanna non vien", "Dove sono i bei momenti", recitatiu i ària de l'òpera bufa en quatre actes Le nozze di Figaro, KV 492.
Cheryl Studer. Orquestra Filharmonica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (170 m).
WAGNER: "In ferner Einsamkeit des Waldes (...)" / Ària de l'acte II de Lohengrin.
Cheryl Studer. Waltraud Meier. Orquestra Filharmonica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (14 m).
VERDI: "Tremi gl'insani del mio furore!" / "O vinti, il capo a terra" / "Mio furore, non più costretto", tres àries de l'òpera Nabucco.
Tito Gobbi. Orquestra de l'Òpera de Viena. Dir.: Lamberto Gardelli. (8 m).
VERDI: "Era la notte..." / "Si per ciel marmoreo giuro", de l'òpera Otello.
Tito Gobbi. Mario del Monaco. Orquestra Simfònica de la Ràdio Japonesa. Dir.: Alberto Erede. (7 m).
VERDI: "Alzati! là tuo figlio" / "E ri tu che macchiavi quell'anima" / "O dolcezze perdute! O memorie" / "Ahimè!" / "S'appressa", àries de l'acte Ier i IIon de l'òpera Un ballo in maschera.
Tito Gobbi. Maria Callas. Giuseppe di Stefano. Orquestra del Teatre de l'Scala de Milà. Dir.: Antonino Votto. (8 m).
CANÇONS NAPOLITANES: Core'ngrato. Dieciencello vuie. Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Javier Pérez Batista. (8 m).
VERDI: "La vita è inferno", ària de La forza del destino. Jaume Aragall, tenor. English Chamber Orchestra. Dir.: Javier Pérez Batista. (11 m).
SERRANO: "Canción húngara", de la sarsuela Alma de Dios. Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica de Barcelona. Dir.: A. Ros Marbà. (5 m).
DONIZETTI: Inosservato. Angelo casto e bel. Ària d'"Il Duca d'Alba". Jaume Aragall, tenor. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Lamberto Gardelli. (6 m).
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

PETICIONS DE LA TARDA DE L'OIENT: Telèfon: 93-202-35-35 Fax: 93-306-92-01
E-Mail: tardadeloient.emusica@catradio.com

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.



Cartell de ball de disfresses de Pasqual Capuz (1928). Col·lecció particular

cindir dels elements escenogràfics i es posà l'èmfasi en l'estructura de la mateixa sala. Durant aquests anys la decoració es va basar en aplics florals als ampits dels pisos, l'ús de cintes, teixits i banderoles i en un increment i millora de la il·luminació. A partir de 1919, coincidint amb la revifalla dels balls de màscares, es va tornar a guarnir la sala i l'escenari del teatre. Les decoracions d'aquest període se centren en temes monogràfics, com un serrall, una estació d'esquí, la festa de Bacus, etc. A l'escenari es creen punts de venda de productes diversos, sovint pintorescos, que s'anuncien amb grans plafons corporis. Fins i tot algunes botigues prestigioses de la ciutat instal·len una parada amb els seus productes. Dos exemples il·lustren aquests fets amb eloqüència: "Se ha adornado el escenario con un grande y magnífico panorama del escenógrafo Sr. Junyent (D. Olegario) imitando una fiesta pueblerina, instalándose una rueda de caballitos y unos columpios que funcionaron durante toda la noche. Además había en el escenario un organillo y barracones para la venta de chucherías y golosinas y una tienda de fotógrafo. (...)" (20 de febrer de 1928)⁶

excesivamente blanca de las lámparas voltaicas."⁵

Malgrat les reticències, la Societat de propietaris va continuar invertint en la millora de la il·luminació de la sala i aquestes millores passaven decididament pel llum elèctric: "Grandes preparativos y trabajos que duran desde el lunes para colocar 2 grandiosas arañas eléctricas, construidas expofeso, para los bailes de máscaras, habiéndose trabajado algunos días toda la noche." (14 de gener de 1902)⁶

Però el procés fou lent, i el Liceu no va estar totalment electrificat fins a l'any 1918.

La descripció de la variada decoració dels balls de màscares i la seva evolució en el decurs dels anys és molt interessant, però inabastable en aquest article. Tot i així, a grans trets s'observen diversos períodes. Fins a l'incendi de 1861 es va utilitzar bàsicament una escenografia de Pourchet i Cagé que representava un saló amb àmplies arcades que donaven a un jardí i que es pot veure reproduït en les conegudes litografies d'Aquiles Batistuzzi i de Carlets i Felipó.

Després de l'incendi s'estrenaren noves decoracions, però ràpidament, a partir del 1870, es va pres-

"En el escenario aparecía una vista de la Exposición Internacional con el Palacio Nacional, con sus reflectores, L'hostal del porró, el patio del caracolillo, el carro del caricaturista Bon, un bar castizo, un puesto de muñecas, un pequeño escenario donde actuaban atracciones, una tienda de la Industrial Bolsera, una galería de fotógrafo. (...)" (3 de març de 1930)⁶

Durant la seva història, la decoració dels balls de màscares del Liceu s'ha encarregat als escenògrafs més reconeguts de cada moment, com ara Cagé, Vinyals, Castells, Junyent o Grau Sala, entre d'altres.

Des d'un inici, els organitzadors dels balls de màscares van utilitzar el recurs del sorteig o la rifa d'objectes diversos per atraure més nombre de públic. Així, durant el darrer ball de 1848, a partir d'un número lliurat juntament amb l'entrada, els assistents podien optar als premis següents: el primer "un excelente reloj de oro", el segon "un rico brazalete de lo mismo", i el tercer "un gran ramillete de dulces", a més d'un dels sis rams ornamentats corresponents als sis números anteriors i posteriors als premiats.⁵

Aquesta pràctica fou habitual en la història dels balls de màscares al Liceu, tot i que el tipus de premi va anar variant: des de les joies, cinturons, bosses, estoigs de plata, ventalls, joc d'ungles, rellotges, miralls, àlbums, para-sols, bastons, mocadors i agulla d'or, que eren els premis per als balls de 1908 –valorats en 1.093,25 pessetes– fins al cotxe Ford 8HP sortejat el 1936, passant pel concurs per a "elegir «Mae West barcelonesa» (Miss línea curva), presentant-se una cinquantena de màscares que desfilaren pel tablado dels músics. Després el jurat reuní a les més notables en un dels proscenis del quart pis (Rambla) i després d'una detinguda deliberació acordà concedir els premis següents: Del Circol Artístic, 500 pessetes i dret a prendre part en la primera pel·lícula d'Orphea Films a la senyoreta Pepita Blanco; segon premi de la Generalitat de Catalunya a Maruja Uceda; tercer premi del Excm. Ajuntament de Barcelona a Mercè Fàbregas i quart premi a la senyoreta Dorothy Costa." (12 de febrer de 1934)⁶

A part de la sala, els balls de màscares ocupaven també altres espais del Teatre, com els passadissos, habilitats per al descans dels assistents o guarda-roba; el vestíbul principal, per a la venda de flors, begudes o dolços; o el Saló dels Miralls que, comunicat amb el cafè, acollia el restaurant o una segona pista de ball amb una petita orquestra o banda de jazz.

Els treballs de muntatge i decoració dels balls de màscares representaven un esforç material i humà considerable, ja que en poques hores tot havia d'estar enllestit. Les tasques de muntatge s'iniciaven un cop finalitzada la funció del dia anterior: "Terminada la representación se procedió acto continuo al enfundado de butacas y palcos y por el personal de maquinaria y extras al montaje del tablado para el Baile de Máscaras que el Real Círculo Artístico debe celebrar el lunes 11 del actual." (9 de febrer de 1929)⁶

Quan acabava el ball, normalment als voltants de les quatre o cinc de la matinada, s'iniciaven les tasques per poder deixar el Teatre en condicions per a la propera funció: "Com s'ha ja consignat, el ball de disfresses organitzat per la Asociación de la Prensa Diaria de Barcelona ha acabat a les cinc de la matinada d'avui, començant tot seguit a desarmar instal·lacions i a retirar efectes. Al mig dia quedaven desarmats els caballitos i a la una eran ja fora de l'escenari i del teatre." (1 de març de 1935)⁶

Porters, modistes, músics i dissenyadors

Per organitzar uns balls de màscares calia comptar amb una quantitat important de personal. Per un general, cada ball necessitava la participació entre 140 i 160 persones –incloent-hi els components de l'orquestra–, però no és estrany superar aquestes xifres. A més, es tractava de personal especialitzat en un o més dels oficis i les professions, que abastaven un ampli ventall de tasques.

En un primer terme intervenien en el muntatge i organització dels balls el personal dependent de la So-

cietat del Gran Teatre del Liceu. Els empleats permanents o mossos, juntament amb l'anomenada brigada de maquinària s'encarregaven de l'entramat de la sala, la instal·lació dels aplics de llum, la neteja prèvia i posterior i moltes altres tasques menors de condicionament de l'espai.

Dependents en gran mesura de l'empresa de funcions, els porters que s'encarregaven de controlar els accessos al teatre i als diversos pisos, eren presents durant la celebració del ball, igual que el personal dels tocadors, dels serveis sanitaris, les modistes i el personal d'infermeria –amb un metge de guàrdia.

Un tercer grup estaria integrat per aquelles persones que, d'una manera específica, intervenien en els balls de màscares, com ara el personal encarregat per a la decoració –Casa Malatesta, Viñals, etc.–, el del mobiliari, el de les catifes, els sastres que confeccionaven els uniformes dels porters, etc. Inclourem també aquell personal encarregat dels serveis oferts durant els balls, com els de bomboneria, floristeria, lloguer de disfresses, fotògrafs, responsables del bar i del restaurant –cambrers, cuiners, rentadors...– o encarregats del guarda-roba.

El bastoner és una figura exclusiva dels balls de màscares. Aquest tasca, encomanada a un o dos homes, tenia la responsabilitat de dirigir i organitzar l'activitat del ball: donava l'entrada a l'orquestra, organitzava els balladors i si convenia els aparellava: vetllava per la decència i la moralitat.... El bastoner era, en definitiva, el mestre de cerimònies que tenia al seu càrrec el bon funcionament del ball.

Com en tota representació al Liceu, hi eren presents també els bombers i els agents de l'autoritat encarregats de mantenir l'ordre tant dins com fora del Teatre.

Un altre col·lectiu que no intervé el mateix dia del ball, però sí anteriorment, és el que formen dibuixants –com Labarta o Mestres–, tipògrafs i impressors. Tots ells són responsables de l'edició de cartells, convocatòries, bases o reglaments, programes de ballables, entrades i invitacions.

L'orquestra és, per descomptat, un dels col·lectius més directament implicats en els balls de màscares. Normalment els músics que intervenien eren els de l'orquestra del Liceu, i de la direcció –que a més triava el repertori i organitzava el programa–, podia fer-se'n càrrec el director titular del mateix Teatre o el seu ajudant. Caldria afegir-hi, a més, el personal encarregat de copiar les noves composicions i de totes aquelles tasques relacionades amb la part musical. Es tracta, per tant, d'una formació musical molt àmplia, que té generalment entre 60 i 90 músics. L'any 1908 l'orquestra és formada pel director, 16 violins primers, 8 violins segons, 5 violes, 5 violoncel·ls, 7 contrabaixos, 1 flauta, 2 flautins, 3 oboès, 4 clarinets, 2 fagots, 4 trompes, 5 cornetins, 1 *timpani*, 3 trombons, 2 fiscorns, 1 bombo i platerets i 1 caixa.

Però aquesta orquestra tipus pot ésser modificada en ocasions especials, com per exemple en un dels balls de 1848, en què fou ampliada amb 30 clarins de guerra i 20 tambors. En d'altres balls destaca la parti-



**Sopar de gala
a la sala del Liceu
amb motiu del centenari
del Gran Teatre del Liceu
(1948, col·lecció particular)**

cipació afegida d'una banda i a partir dels anys vint sovint l'orquestra apareix dividida en dues formacions, generalment amb dos repertoris diferents i que s'alternaven durant el ball.

La compatibilitat de molts músics, que a més de treballar al Liceu tocaven en altres formacions musicals, feia que l'absentisme als assajos i fins i tot als balls fos una pràctica força habitual, fins al punt que la Junta de govern va dictar, al llarg dels anys, diverses directrius en què forçaven els músics a "formar un compromiso mediante el cual se obligan a asistir a los ensayos bajo la multa de una peseta, (...) no permitiendo la entrada a los que se presentan más tarde y en consecuencia perdiendo el importe del baile; y a no poder salir del teatro hasta concluido el baile, (...)".¹¹

Originàriament l'orquestra se situava al fons de l'escenari, davant dels telons del decorat. Amb el pas dels anys s'observen diverses alternatives, com situar-la a l'amfiteatre o al quart pis.

En el camp musical, els balls de màscares del Liceu van servir també per a la introducció dels nous instruments i de les noves formes musicals. Així, i a tall d'exemple, en un dels balls de 1852 l'orquestra mostrà, per primer cop a Barcelona, el so del saxo, instrument creat sis anys abans a París; a partir de 1930 s'introdueix l'ús d'amplificadors i de la música gravada, i el 1934 hi participa una formació jazzística de moda: l'Orquestra Demond-Jazz.

Músics de reconegut prestigi han estat els encarregats de donar suport musical als balladors: directors com ara Marià Obiols, Joan Baptista Dalmau, Josep Jurch, Michel-Ange Rachelle, Joaquim Maria Vehils, Francesc Pérez Cabrero, etc., i intèrprets i compositors com Cotó, Goula, Llubes o Negrevernís, entre d'altres. Tots ells han estat responsables d'una interpretació de qualitat, unes belles i originals harmonitzacions —amb acompanyaments de focs d'artifici, de trets de pistola, de fuetades, etc.— i una força creativa que ha deixat una gran producció de peces ballables.

Pel que fa a la procedència del repertori, s'hi observa una evolució modal. En un primer moment el programa dels balls es compon de nombroses peces d'autors estrangers, com Musset o Strauss, entre d'altres. A partir, però, de 1870 el repertori es nodreix bàsicament de peces compostes per músics locals, entre els quals cal fer un esment especial dels músics compo-

sors de l'orquestra del Liceu. Així podem veure les americanes i valsos d'Albert Cotó, les polques de Joan Goula o els tangos escrits per Antoni Llubes, per esmentar-ne uns quants. Malgrat aquesta intensa producció, al Liceu es continuaren programant moltes peces d'Strauss i proveint el fons musical amb l'encàrrec de peces d'èxit a França i Alemanya.

Què es ballava

La programació de ballables d'un ball de màscares s'organitza en dues parts; cadascuna amb un seguit d'uns vuit balls. Aquesta xifra es manté molt estable entre els inicis dels balls al Liceu i principi del segle XX. A partir d'aquest moment els repertoris de ballables s'amplien i ja abans de l'any vint consten de trenta o més peces, tot mantenint l'estructura, això sí, de dues parts. S'acostumen a obrir amb una simfonia o obertura, en general una peça de concert, i es clouen amb un galop, cotilló o altra peça alegre i animada.

Des del primer ball de màscares i en més de cinquanta anys, els repertoris estan formats per una base amb els mateixos gèneres ballables: valsos, rigodons i polques. Aquests tres gèneres perllongaran la seva aparició fins a la Primera Guerra Mundial. Tot i que són admesos per la bona societat barcelonina, la introducció i acceptació comprèn un període amb dures crítiques i comentaris aferrissats. La proximitat de la parella ballant, el contacte entre home i dona, i certs moviments provoquen sorpresa i indignació. Entre tots els balls, la polca és un dels que més comentaris suscita: "Si tal abuso se generalizaba, ¿qué personas morigeradas consentirían que sus esposas e hijas asistiesen a un baile de máscaras? Afortunadamente, el mal está aún en su origen y a la Autoridad toca el procurar que tan funesto germen no obtenga un progresivo desarrollo en nuestra culta y morigerada capital. Dejemos a algunas capitales extranjeras el triste privilegio de tolerar estos adelantos de la civilización."¹²

"Observamos con placer que se tenía especial vigilancia sobre los movimientos de ciertas parejas de danzantes, vigilancia que debe ser mayor, si cabe, en los bailes sucesivos y que no puede ejercer completamente un solo bastonero y uno o dos dependientes de la Autoridad encargada de la Presidencia. En cuanto



Repertoris de 1878 i 1900 (col·lecció Bartolomé-Garrich)

sea mayor el decoro en los bailes de máscaras, mayor será también el concepto que adquieran entre la buena sociedad, que no los mirará como de algún tiempo a esta parte con marcada prevención. En el último reinó el más completo orden, en el que no se olvidaron las exigencias a las leyes del decoro.¹⁵

L'any 1858 s'incorpora un nou ball als repertoris: la quadrilla de llancers o *lanceros*. Aquests es programaran en tota la segona meitat del segle XIX, però no aconsegueixen superar el tombant del segle XX, ja que l'últim any de què tenim referència en els repertoris és el 1901. La quadrilla de llancers juntament amb els rigodons són els darrers balls col·lectius de parelles. A la dècada dels anys cinquanta del segle XIX també s'incorporen el xotís i la masurca, que es programen fins ben entrat el segle XX. A partir del 1860 s'introdueix un altre dels balls que va agradar amb delit als barcelonins. Es tracta de l'americana, ball de parella procedent del Carib que va arrelar amb molta força a Catalunya.

Així doncs, entre 1848 i 1920 els repertoris estan formats bàsicament per: valsos, rigodons, polques, xotís, llancers, masurques i americanes. Es manté el costum d'iniciar els balls amb una peça d'introducció i acabar-los amb un galop. El 1887 apareix als repertoris dels balls del Liceu un nou ballable, el tango, i quatre anys més tard, el 1891, es programa un ball amb el nom de *danza*. La denominació *danza* fa referència al pasdoble, nom que s'adopta a partir dels anys deu. A

partir de 1915 s'observa la introducció de nous gèneres, la majoria procedents d'Amèrica: el *fox-trot*, el *one step* i el *two step*, i el 1919 fa la seva aparició el *ragtime*. Aquests nous gèneres es programen barrejats amb valsos, polques, masurques i xotís, tot i que aquests cada cop es toquen menys i són abocats a la lenta desaparició, a excepció del vals.

En definitiva, l'evolució de les peces ballables respon a les modes canviants, com podem veure en els repertoris següents, de 1878 el primer i de 1919 el segon:

"1ª parte: Introducción, Walz, Rigodón. Americana, Lanceros, Schottisch, Americana, Rigodón. 2ª parte: Walz, Rigodón, Americana, Polka-Mazurka, Rigodón, Americana, Galop."¹²

"Programa: Obertura, marcha, 1 Vals, 2 One step, 3 Schottisch, 4 Two step, 5 Tango, 6 Pasodoble, 7 Fox-trot, 8 One step, 9 Schottisch, 10 Mazurka, 11 Tango, 12 Fox-trot, 13 One step, 14 Schottisch, 15 Two step, 16 Tango, 17 Pasodoble, 18 Schottisch, 19 Rag-Time, 20 One step, 21 Schottisch, 22 Pasodoble, 23 Vals, 24 Tango, 25 Fox-trot, 26 One step, 27 Schottisch, 28 Tango, 29 Polca, 30 Two step, 31 Schottisch, 32 Tango, 33 Fox-trot, 34 Pasodoble, 35 Galop."¹³

Entrades i altres documents

Els balls de màscares han deixat nombrosa documentació impresa que hi fa referència. Tots els docu-

ments són pensats, dissenyats i impresos exclusivament per als balls del Gran Teatre del Liceu. En primer lloc, podem esmentar els anuncis que la Societat publicava a diversos diaris d'abast barceloní o català: *"Habiéndose dispuesto, con anuencia de la Autoridad, dar grandes bailes en el salón y palco escénico de dicho Teatro, tendrá lugar el primero en la noche del 26 de los corrientes. Se empezará a las diez y concluirá a las tres. Entrada a 14 rs. los hombres y a 8 rs. las señoras. Los señores propietarios y abonados tendrán franca la entrada..."*¹⁵

Per a cada temporada s'editaven diversos impresos. Els primers que podem esmentar són les anomenades bases o reglaments. Són textos editats en forma de cartell, full o fullet on s'exposen públicament els dies de ball, els preus i la normativa referent a màscares, disfresses, restriccions sobre el vestuari, cotxes, ús de confeti i altres. Així mateix, anualment s'expedeixen els títols de soci per als abonats a cada temporada. Hi consta la fórmula "ball de màscara" o similar, l'any o temporada, el nom i cognoms del titular i el número correlatiu que l'administració del Liceu li ha atorgat. Al revers del títol de soci es pot trobar un text que detalla les condicions que accepta el posseïdor del títol.

"Base 3ª Los títulos serán nominativos, y las tarjetas de Señora correspondientes al mismo llevarán el número correlativo de orden con prohibición absoluta de poder ser objeto de venta.

10ª Por el mero hecho de suscribirse el socio, se sujeta á las bases precedentes, y la infracción de cualquiera de ellas importará la caducidad del título y la pérdida de lo que por razón del mismo hubiese desembolsado."¹⁴

A més, cada ball comporta l'edició d'entrades i de repertoris de ballables. Tots són impresos en cartró prim, acolorits i amb el text en castellà, de manera generalitzada. D'entrades, n'hi ha de diversos tipus: les entrades de soci, les d'ús exclusiu per al titular i les transmissibles. Totes són identificades com a entrades de Señora o entrades de Caballero. Les entrades porten al revers les disposicions que el posseïdor ha d'acomplir.

"El solo hecho de adquirir este billete, implica en su poseedor la conformidad absoluta con las siguientes disposiciones de la Junta Directiva de la Sociedad.— 1ª Los billetes no podrán revenderse, pública ni privadamente, y en caso de que así se verificase, podrá cualquier individuo de la Comisión recogerlos ó inutilizarlos, sin que la persona en cuyo poder se encuentren tenga derecho á reclamación alguna.— 2ª Siendo los bailes de esta Sociedad puramente privados, la Dirección se reserva el derecho de no permitir la entrada á las personas que por su traje, modales ó antecedentes, no sean, á su juicio, dignas de asistir á los mismos, como igualmente, expulsar del local al que de cualquier manera faltare al decoro que debe guardarse en reuniones de carácter verdaderamente particular."¹⁵

Totes són il·lustrades amb dibuixos segons el gust artístic del moment. En general mostren homes i do-

nes vestits amb disfresses força imaginatives. És curiós veure una sèrie d'entrades d'una mateixa temporada per poder constatar que responen a una mateixa idea i concepte estètic.

És remarcable l'habilitat dels dibuixants en presentar de forma integrada el dibuix i la informació referida als balls ja sigui en les entrades com en els repertoris de ballables. D'aquesta manera podem veure com la temporada de balls, el número del ball -1, 2, 3...- i a vegades la data, les podem trobar al damunt de la roba, a la faldilla, al davantal, al barret, als botons, etc. Altres dades, com el nom del Gran Teatre del Liceu, o el de les empreses que tenen la concessió dels balls, es troben integrats perfectament a la imatge. Si es tracta de repertoris de ballables, podem trobar els balls programats impresos damunt banderoles, elements arquitectònics, cintes o qualsevol altre element.

Els repertoris de ballables es repartien entre els assistents per tal que aquests coneguessin els balls que s'havien programat. Són els que ens ajuden a documentar la presència dels gèneres ballables, la seva arribada a Barcelona, els seus moments de màxim esplendor i, també, la seva decadència i final desaparició dels repertoris.

NOTES:

1. Elias, Norbert: *Sobre el tiempo*. Madrid: Fondo de Cultura Económica, 1989 (pàg. 66).
2. En alguns documents del Liceu apareix especificat com a 8è batalló de la milícia nacional. Per a més informació vegeu Radigales, Jaume: *Els orígens del Gran Teatre del Liceu*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1998.
3. *Reglamento de la Sociedad Dramática de Aficionados*. 1837.
4. *Descripción Razonada*. 1844.
5. Capmany, Aureli. *El café del Liceo*. Barcelona: Librería Dalmau, 1943.
6. Iborra, Joaquim: *La mirada del conserje*. *Dietari del Gran Teatre del Liceu 1862-1981*. Barcelona: Institut del Teatre, 1999.
7. *Reglamento para el régimen y gobierno de la Sociedad del Gran Teatro del Liceo*. 31 desembre 1854. Aprovat el 30 de març de 1855.
8. *Memoria que la Junta de Gobierno de la Sociedad de Accionistas del Gran Teatro del Liceo de Isabel II dirige a los mismos en Sesión Ordinaria de Marzo del año de 1875*. Barcelona: Tipografía de N. Ramírez y C^a, 1875.
9. *Memoria de la Junta de Gobierno para la general ordinaria de 1884*. Barcelona: Tipografía de los Sucesores de N. Ramírez y C^a, 1884.
10. *Memorias de la Junta de Gobierno, y de esta y de la Comisión para la General Ordinaria del año 1873*. Barcelona: Tipografía Narciso Ramírez y Comp, 1873.
11. *Memoria dels balls de màscares de 1891*. Arxiu de la Societat del Gran Teatre del Liceu.
12. Repertori de ballables del Carnaval de 1878. *Gran Teatro del Liceo*.
13. Repertori de ballables del Baile de Màscares organitzat per el Real Círculo Artístico. Carnaval de 1919, 1º març 1919, al Gran Teatre del Liceu.
14. Text del revers del Títol de Sócio. *Bailes Particulares de Máscara*. Sociedad del Gran Teatro del Liceo. Carnaval de 1882.
15. Text que consta al revers de diverses entrades per als balls màscares del Liceu en el decurs dels anys 1870-1890.

BRIGITTE ENGERER

Minúscula davant el piano

Brigitte Engerer, la gran pianista francesa més coneguda, estimada i aclamada internacionalment –cosa que, cal dir-ho, no passa sempre amb els grans intèrprets del nostre país veí, per raons que potser un dia provarem d'analitzar– va ser, el passat mes de gener, una de les protagonistes dels dos concerts que el Festival Pau Casals de Prada va organitzar a París en coproducció amb el Théâtre des Champs Élysées, al costat d'altres grans intèrprets: els violinistes Pierre Amoyal i Gérard Poulet, el viola Gérard Caussé –que em va captivar, un cop més, amb la seva calorosa personalitat i amb un so i una musicali-

tat de primer ordre; potser un dia podrem trobar-li lloc en aquesta secció de la nostra revista–, els violoncel·listes Arto Noras i François Salque, el contrabaixista Wolfgang Güttler, el clarinetista Michel Lethiec (director del Festival de Prada), el ja esmentat Jean-François Heisser i el Quartet Amati. Aquesta entrevista va tenir lloc a París la vigília del primer concert –trobaran més informació sobre aquests concerts, i també un avanç de la programació del Festival en l'article que apareixerà en les nostres pàgines el proper mes de maig–, gràcies a l'amable intermediació del Festival de Prada.

Per CARME MARTÍNEZ

Si m'ho permet, jo diria que el primer gran èxit de la seva carrera va ser saber fer dels concursos internacionals un mitjà i no pas un fi. Un mitjà per tenir més concerts, per ser escoltada per grans músics...

–Sí, sí. Jo detestava presentar-me a concursos. A més, estic completament en contra de la idea que, musicalment, un pianista hagi de tenir el primer premi, un altre el segon i un altre el tercer, etc. Jo no crec en aquestes coses. Crec que hi ha interpretacions i personalitats diferents. Però és veritat que, com que la meua família no tenia una fortuna com la que cal per llogar sales de concerts on jo pogués fer-me escoltar, com que no tenia altres mitjans de fer-me conèixer, de trobar-me amb empresaris o directors d'orquestra... Va ser gràcies al Concurs de Brussel·les que vaig poder fer un disc que vaig enviar a Karajan, i arran d'això vaig obtenir una audició amb ell. El mateix va passar amb Barenboim. Gràcies al Concurs de Brussel·les, doncs, vaig obtenir audicions amb dos dels

més grans directors d'orquestra vius en aquell moment, i això em va obrir tantes portes...

–Què va suposar en la seva vida cada un dels concursos importants en els quals va ser premiada: Marguerite Long, Txaikovski...? ¿Una etapa vers una vida musical nova, potser?

–El Concurs Marguerite Long va ser enormement important, perquè en aquell moment jo només tenia setze anys, i al jurat hi havia Evgeni Malinin, que em va convidar a anar a Moscou. En aquest sentit, el Concurs Long va ser extraordinari. A part d'això, el meu tercer premi no em va suposar cap concert, res de res. Una mica de diners, això sí, per fer regals a tota la gent que jo m'estimava. Això va ser meravellós: tenia, tot d'una, una bona suma de diners... No sé si eren set o vuit mil francs... Als setze anys era una quantitat prou gran! (Riu.) M'ho vaig gastar tot en una tarda, en regals, per als meus professors, per a la meua família... Però, sobretot, vaig poder marxar a Moscou i realitzar així el meu somni d'infant: des dels dotze anys jo somiava d'anar a Moscou, i, tot d'una, Malinin diu: "Ah, aquesta pe-

tita, està tan dotada, m'agradaria tenir-la en la meua classe!" Aquesta va ser, doncs, una etapa important en la meua vida. El Concurs Txaikovski, cinc anys més tard, també va ser important, perquè el tercer premi que hi vaig guanyar va començar a proporcionar-me concerts. Vaig començar a tocar a Romania, a Txecoslovàquia, a la Unió Soviètica, que era aleshores un immens país, i així vaig començar a aprendre la meua professió: tocar amb orquestra, assajar amb orquestra, fer recitals en llocs de vegades difícils, amb pianos no sempre extraordinaris (riu), en condicions que no eren sempre condicions ideals. I això t'ensenyava la professió. Karajan sempre deia que ell havia après aquesta professió dirigint les petites orquestres dels petits teatres d'òpera de províncies a Alemanya. Jo crec que els joves que avui dia volen immediatament la gran carrera s'equivoquen, perquè hi ha etapes, hi ha una mena de grans pels quals cal absolutament passar.

–Tornant a Rússia, crec que finalment no va estudiar amb Malinin...

–No, perquè en arribar a Rússia,



sia..., jo coneixia alguns pianistes, algunes persones, i tothom em va dir: "Ah, cal que treballis amb Neuhaus, és un professor extraordinari, aniria tan bé amb la teva personalitat..." Així que vaig anar a veure Malinin, que era un gran amic de Neuhaus, i li vaig dir, plorant: "Perdoni'm, gràcies a vostè sóc aquí, però no vaig a la seva classe, vaig a la classe de Neuhaus." Era formidable, aquell home. Després, naturalment, l'he retrobat diverses vegades, perquè formava part dels jurats, dintre del Conservatori, o bé en el Concurs Txaiovski, i ell sempre ha estat molt noble, sempre em va defensar, mai no em va retreure aquella decisió. I això és rar, humanament.

-Molt. Molt rar... Els professors senten molta gelosia dels seus

alumnes, són molt possessius...

-Sí, és veritat. Era un gran senyor i jo li dec tot el meu agraïment fins a la fi de la meua vida.

-La seva trajectòria posterior demostra que la seva actitud davant els concursos és la correcta. Hi ha tants guanyadors de primers premis internacionals que "gestionen" malament aquests guardons! I és que el fet de tocar prou per guanyar un primer premi no vol pas dir que un pianista estigui preparat per a aquesta professió tan complexa...

-Sí, és cert. Un primer premi no vol dir res. Quan em presentava als concursos, jo sempre pensava: "Déu meu, tant de bo que no guanyi el primer premi!" (Riu.) Perquè trobava terrible tenir, tot d'una, aquella responsabilitat, tots aquells concerts... i després

tothom t'oblida durant sis mesos! Jo preferia fer les coses, com li deia, per etapes. Però, per contra, estava ben contenta si trobava empresaris de concerts. Fins i tot m'he presentat a concursos que no he guanyat, per exemple el de Texas, on vaig ser eliminada, però on vaig aconseguir un agent als EUA, malgrat tot. Això era veritablement important...

-Què cal tenir, segons vostè, per tal d'obrir-se camí com a intèrpret, quines qualitats, físiques, psíquiques, musicals?...

-Cal tenir, crec jo, un cert carisma, cal tenir molta voluntat, cal, quan es treballa, en tot cas, tancar-se en una bombolla, en el sentit que cal no ocupar-se d'allò que es diu al teu voltant, tant si són coses molt bones com si són molt dolentes. Penso en les crítiques, per exemple. Si, per exemple, tinc quatre concerts amb la mateixa orquestra, mai no lleixo la crítica, fins i tot si sé que és formidable. Perquè el fet de saber com em veuen els altres transformaria d'alguna manera la meua naturalitat, la meua sinceritat. Si un crític diu: "Ah, que bonic va ser el segon tema, que tendre...", l'endemà, quan el tocaré, hi pensaré, i no vull que això em passi. Cal fer una total abstracció d'absolutament tot, en relació amb la música. I tenir el cap fred; vull dir que ni un gran èxit ni un fracàs signifiquen res de definitiu, perquè n'hi ha de tots dos... (Riu.) I crec que cal tenir un amor enorme a la música i un amor enorme al fet de tocar, és això el que ens fa avançar. Perquè és veritat que és una professió molt difícil: viatjar és molt difícil, trobar directors d'orquestra amb els quals de vegades t'entens i de vegades no, estar sempre al màxim de la teua forma psicològica, emocional, física, és molt difícil... L'estrès és enorme. En tot cas, jo sóc una persona molt estressada (riu)...

-Em sembla que això és general...

-Jo tinc el trac, per a mi cada concert és un esforç psicològic enorme. Jo crec que, en el meu cas, allò que m'empeny és l'amor a la música. Jo adoro la música, però no m'agrada la carrera. No



Caminem plegats amb el Palau



Membre d'Honor de la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música

m'agrada..., no m'agradaria fer una mena de carrera espantosa, tocant només a Madrid, París, Londres, Nova York... M'agrada tocar a les ciutats petites, m'agrada tocar al davant de públics petits, de petites audiències. M'agrada el veritable contacte que s'hi té amb el públic, i m'agrada que de vegades el públic vingui a escoltar-me sense dir-se que va a escoltar un nom, o una star; si vénen és perquè els agrada el programa, perquè tenen ganes d'escoltar música.

—Crec que quan vostè va interpretar el Concert de Schumann, en la final del Concurs Marguerite Long, era pràcticament la primera vegada que tocava amb una orquestra... ¿Aquesta és una mostra més del fet que els conservatoris no preparen l'alumne per a la vida de concertista? ¿S'està més aviat "verd", quan se surt del conservatori?

—En aquella època sí, però aquest ja no és el cas, ara. Jo sóc professora al Conservatori de La Villette, a París, i hi tenim una orquestra, i hi ha cada any un concurs, i els millors poden tocar amb l'orquestra. Però sí..., trobar-se d'aquella manera, al Théâtre des Champs Élysées, amb el meu Concert de Schumann, al davant d'una gran orquestra...

—Què és el que manca a l'ensenyament musical a França, avui dia? Si és que hi manca quelcom...

—Jo no trobo que hi manqui res, ara. Els joves tenen la sort de tenir tota una jove generació de grans pianistes extraordinaris a França, com ara Jean-François Heisser, Bruno Rigutto, Pludermacher, Rouvier, Béroff, Planès..., tots amb estils diferents, cada un amb una escola una mica diferent... Tenen la sort de tenir un gran conservatori amb una gran quantitat de possibilitats de treballar... Tenen la sort de tenir a l'abast grans mestres estrangers que convidem regularment, que vénen a impartir masterclasses: Dimitri Bashkirov, Leon Fleisher, Maria Curcio... És extraordinari, tot això. Tenen la sort de poder fer un troisième cycle, és a dir, dos

anys de més per perfeccionar-se... i tenen la sort, avui dia, de poder anar a l'estranger fàcilment. Tot això també pot ser un perill, perquè trobo que els joves tenen ara una mica la tendència de "picar" massa d'aquí i d'allà, és a dir, es pensen que prenen una mica de Fleisher, una mica d'Engerer, una mica de Bashkirov, i fent-ne una amanida russa, esdevindran pianistes extraordinaris... Jo crec que en un o altre moment de la teva vida d'estudiant cal creure en una sola persona. Després, quan ja estàs fet, quan la teva personalitat és feta, sí, pots anar a tocar per a Barenboim, per a Fleisher, naturalment.

—¿Vostè comprèn la figura del pedagog que no és concertista? ¿La troba acceptable?

—Sí, també, naturalment. És una altra cosa... Ell té potser més temps per donar als seus alumnes, no sé... Jo, personalment, els dono tot el temps que els puc donar, tota l'energia que els puc donar, això és molt important... I treballo amb ells amb tot el meu cor i amb tota la meua sinceritat. Però és veritat que no tinc obli-

gatòriament el temps per anar-los a escoltar quan fan tres concerts per setmana, és veritat... I això que vaig amb molt de compte, perquè tinc pocs alumnes, tinc una classe petita. Heinrich Neuhaus deia sempre..., i era a l'època en què ell tenia una classe de quaranta o cinquanta alumnes, "l'ensenyament és extraordinari, però cal fer-lo a dosis homeopàtiques; si no, et pot matar, és un verí" (riu). Així que jo he seguit aquest consell. Tinc set alumnes, i és meravellós, perquè puc ocupar-me d'ells veritablement bé. Prefereixo ocupar-me bé de set més que no tenir-ne vint-i-cinc i no poder... A part d'això, hi ha alguns joves que vénen a veure'm un cop al mes, que vénen de Barcelona, de Madrid, de Londres...

—Però hi ha coses que només passen a l'escenari, i un professor que no viu aquesta experiència en carn pròpia no pot ajudar els seus alumnes en aquests temes. Coses com la necessitat d'adaptar-se a pianos i acústiques diferents, la projecció del so, la necessitat d'utilitzar una digitació diferent en



harmonia
mundi
FRANCE
901600

SCHUMANN
Carnaval
Kinderszenen
Scènes d'enfants

BRIGITTE
ENGERER

algun passatge per imposicions del moment...

—Sí, són problemes importants, com també dominar el trac... És per això que jo penso que no és greu que un alumne, fins a setze o disset anys, tingui un professor que no puja mai a l'escenari, perquè hi ha altres coses a treballar; però després, a partir d'un cert moment, els alumnes que tenim al Conservatori, per exemple, que tenen divuit anys, dinou..., que comencen a ser veritablement adults..., en fi, no sempre, però... (riu) jo crec que ells ja necessiten que se'ls obri una altra porta, que és la porta de la sala de concerts, sí; no solament coses com saber-se escoltar. Cal saber explicar-los la diferència..., per exemple, com hem de fer sonar el p d'un tema d'un Nocturn de Chopin segons si es toca en un saló, si es toca en una sala petita, o en una sala gran. Saber, en tot cas, tocar p, però... la manera de fer-ho és diferent en cada cas.

—De vegades, els alumnes que funcionen bé en les "distàncies curtes", a la classe o en sales petites, quan han de tocar en una sala més gran es mostren incapaços de projectar el so més enllà de la tercera fila...

—O ho toquen tot fort, i no és veritat, perquè en una gran sala es pot tocar pianissimo, però cal timbrar el so de tal manera que aquest pianissimo vagi fins a la persona 2.500 del fons de la sala. Jo he tocat en sales que, veritablement, no són en absolut fetes per al recital; per exemple, enormes sales de Toronto, o dels EUA. Són sales enormes, modernes, i hi tens la impressió que acabes d'entrar al ventre de la balena... Llavors, què fas perquè el so passi? (Riu.) Haig de dir, de totes maneres, que jo prefereixo les sales del segle XIX...

—Com organitza la seva vida d'interpret? ¿No té períodes de sobrecàrrega, d'acumulació, en què els compromisos s'encavallen els uns amb els altres?

—Sí, sí, és terrible. Però jo vaig

molt amb compte amb això. Sóc una persona molt prudent, com ja li he dit quan parlàvem dels començaments de la meua carrera. Si sento que una cosa no puc ac-

Fa deu, quinze anys, la premsa internacional ja havia convertit la jove Engerer en la més mediatitzada dels joves pianistes del seu país. Tot escollint-la com a representant mundial del charme pianístic, li dedicaven continuament expressions del tipus: "Brigitte Engerer, un toc de seducció", "...souriante com una portada de «Jours de France», lluminosa com una Vida d'estrella a «Paris-Match»...", "la més seductora de les pianistes franceses, adorada pel gran públic"... Però sort que, al costat d'aquestes afirmacions, afalagadores però perilloses (algú que mai no hagués escoltat Engerer ni conegués la seva trajectòria hauria pogut preguntar amb ingenuïtat: "Ah, però... «a més a més» sap tocar el piano?"), la premsa especialitzada no deixava de precisar: "Engerer és una artista que triomfa i que sap triomfar, una artista que coneix perfectament el seu métier i la veritable força de la celebritat", o "...una pianista completa, eclèctica, capaç de tocar amb la mateixa intensitat el Primer concert de Txaikovski i la Hammeclavier...". Recordo que un amic em deia, fa anys —quan jo li explicava que el fet de ser una dona jove no sempre era precisament una ajuda, en certs aspectes d'aquesta professió—, que "tranquil·la: la joventut és una malaltia que es guareix amb el temps". I tenia raó. El temps ha passat, i ha alliberat Brigitte Engerer del pes de la corona de "Miss Piano", i ha consolidat i modelat tant les seves immenses qualitats d'interpret (són tantes!: honestat, intel·ligència, paciència, temperament, gust, professionalitat, equilibri, sentit comú...) com la seva esplèndida bellesa, ara ja més madura, més serena, més "viscuda".

ceptar-la perquè serà massa, la refuso. Jo sé dir "no", això és molt important en aquesta professió. En la carrera, la primera cosa és saber dir no. Perquè és veritat que

et poden proposar avui el Concert de Ravel, en dos dies el Concert de Beethoven... Jo faig coses com aquestes, complicades, en què haig de saltar d'un programa a l'altre, però sé que això puc fer-ho, fins i tot si és difícil. Per exemple, aquesta setmana hi ha aquests dos concerts; la setmana que ve, dimarts toca el Concert de Txaikovski, dissabte faig el Doble concert de Mozart, el dimarts de després faig el Cinquè de Beethoven i la setmana de després tinc el de La major de Mozart. Bé, és difícil, però sé que puc. Però si em proposessin un altre concert diferent entre dos dels que he esmentat, diria que no, perquè aquest és el límit en el qual jo puc treballar. Un és sovint al caire del precipici, però cal anar amb compte de no avançar massa, voilà.

—¿Vostè pot treballar diverses obres alhora o es concentra sobre allò que és més immediat? Vull dir... Jo trobo difícil treballar quelcom de diferent a allò que un ha de tocar al cap d'un parell de dies...

—Sí, té raó... El dia del concert i la vigília, detesto fer una altra cosa que no sigui allò que haig de tocar. Jo trobo que som una mica com actors: hem d'entrar dins la pell del personatge. Ens hem de posar el vestit d'aquest personatge. Fins i tot si és una obra de deu minuts, com aquesta sonata d'avui, de quinze, un concert de Mozart que dura vint, vint-i-cinc minuts; jo no puc treballar una altra cosa.

—Llavors, suposo que avui i demà no pensa estudiar ni el Concert de Txaikovski ni el de Mozart...

—Ah, no, ni tan sols hi penso! Avui i demà és la Sonata de Mozart i el Quintet de Schubert. Llavors, diumenge, dilluns i dimarts treballaré Txaikovski. Dimecres, dijous i divendres, Mozart. Per contra, ahir vaig treballar una mica el Doble de Mozart i vaig mirar-me una mica també Txaikovski. Però dos dies abans ja treballo solament el programa.



-Vostè fa de tot: recitals, concerts amb orquestra, música de cambra...

-Adoro la música de cambra! És la felicitat absoluta, la música de cambra. Quan vaig començar la meua carrera només tocava en recital i amb orquestra, era veritablement molt solista, i en patia molt. Perquè trobava que no tenia prou contacte amb els altres músics. No hi havia prou intercanvis, i jo els necessitava. A més, és veritat que la música de cambra és probablement l'únic moment en una vida humana on ets en total harmonia amb algú altre (riem). Llavors, jo tinc necessitat de moments així..., a part dels moments en què sóc amb els meus fills, naturalment..., i encara no és sempre la total harmonia, no... (Riu.) Quan toques amb persones amb les quals t'entens bé, i sents que la frase respon exactament com la frase que tu acabes de tocar..., és

la felicitat absoluta. És un paradís sobre la terra, la música de cambra...

-Totes les coses que envolten la música en aquesta professió..., els viatges, tantes ciutats, tanta gent diferent... ¿Li agraden o les accepta com un preu que s'ha de pagar pel fet de ser músic?

-A mi m'agrada més conèixer gent que no conèixer ciutats. Els contactes humans són, per a mi, més importants: les amistats que puc fer en llocs diferents, les psicologia diferents, les llengües diferents... Parlo una mica d'espanyol, una mica d'italià, una mica d'alemany, una mica de rus..., així que puc espavilar-me una mica per tot arreu. M'agrada això, m'agrada el contacte humà. I és veritat que tinc por de l'escenari, que tinc por del concert, però també espero amb impaciència el moment de gràcia en el qual, tot d'una, durant el concert, se sent

que les mans realitzen exactament allò que es vol. No és sempre així, no sempre trobes aquesta llibertat absoluta on el cap diu ara prova un pianissimo i funciona, i el fraseig és com realment vols... Això és meravellós.

-I com cohabita amb l'angoixa inherent a aquesta professió?

-L'angoixa, d'entrada, és diferent si toques amb orquestra, si toques sola, o si toques fent música de cambra. Potser l'angoixa més important la vius quan toques com a solista, perquè és veritat que estar sola durant dues hores a l'escenari, ocupant totalment l'esperit i el cor de mil, mil cinc-cents persones que són allà, és una responsabilitat enorme. Jo ho trobo terrible, perquè d'alguna manera tinc la sensació que estic robant dues hores de la vida d'aquelles persones. Jo els prenc dues hores. Llavors, si no els dono res, és una responsabilitat horrorosa. Jo sento molt el pes d'aquesta responsabilitat i de vegades (respira profundament) és molt, molt angoixant. De vegades, tinc por que no trobaré prou energia dins meu. Perquè en mi el trac es manifesta sempre de la mateixa manera: una hora abans del concert tinc la impressió que vull una sola cosa: dormir. Jo voldria quedar-me en un racó del camerino i adormir-me. La meua nerviositat s'expressa sempre així. Així que l'angoixa és: on trobaré l'energia, on és? No la tinc! I després, ve. Ve en el darrer segon... (Riu.)

-Quin és el seu piano ideal?

-Un Bechstein de 1920. Jo en tenia un a Moscou... El meu professor en tenia un, i és extraordinari, perquè... Ell va morir ara farà vint anys, el 24 de gener. I fa un mes que he tornat a Moscou i he tocat de nou en aquell mateix piano, en el qual jo prenia les meves lliçons. Aquest piano és com un amic, per a mi. Ha estat com si algú em parlés, he retrobat les mateixes sensacions, els mateixos colors, la mateixa tendresa d'aquest instrument... Aquest Bechstein té una tal infinitat de colors... El problema dels nostres pianos actuals és que són sovint magnífics, molt brillants, però que tenen, evidentment, menys carn, menys colors, menys...

—I on és, ara, aquest instrument?

—El meu professor havia estat educat per Borís Pasternak i jo anava a prendre les meves classes a la casa on Pasternak havia escrit *Doktor Zivago*, i tot això... I aquesta casa, que és una datxa, una casa de camp, a vint quilòmetres de Moscou, ara és el Museu Pasternak. I res no s'ha mogut. Jo hi he tornat, vint anys després, i tot és allà: la tassa en la qual bevia, el piano, el cobrellit vell, la gorra de Pasternak, penjada d'un clau a la paret... Res no ha canviat.

—Quins són els seus pianistes favorits?

—El meu professor, Neuhaus. Adoro Leon Fleisher, i tinc una gran passió per Daniel Barenboim, que considero un artista enorme. D'una sinceritat, d'una imaginació..., tant en el pla emocional com en el dels colors. I una altra gran, gran passió és Radu Lupu, que em trasbalsa cada vegada. Des del moment en què col·loca les seves mans sobre el teclat... jo ja estic completament trasbalsada, com travessada per un raig.

—¿I del passat? A part de Neuhaus, que ja ha esmentat...

—M'agradaven Samson François, Sofronitzki..., m'agraden els pianistes fràgils... El que m'agrada d'un artista, sigui un actor, un violinista... La tècnica, m'importa ben poc... M'agraden les persones que expressen, que són artistes i que a l'escenari donen, d'alguna manera, la sensació que estan improvisant, que això que hi ha avui no serà igual demà. Cosa que no vol dir que no han treballat, que no han construït; però la música és un llenguatge i el llenguatge és diferent segons el to, el lloc, la gent que tens davant. I jo crec que davant de cada públic, de cada ésser humà, som tots una mica diferents, fins i tot si no canviem de veritable personalitat. S'és un mateix, però s'és una mica diferent. Crec que l'artista és una mica com un mitjà, capta això, les energies...

—És exactament allò que Sebók em va dir aquest estiu... Jo li vaig preguntar si no trobava que l'interpret és com un filtre, i ell va



preferir el qualificatiu de "mèdiu"...

—Sí, perquè primer es pren, es capta quelcom. I és veritat que quan dono un molt, molt bon concert, sento, sobretot, un gran agraïment envers el públic. Perquè si el meu concert ha estat bo és gràcies a ells: són ells els qui m'han donat aquella energia increïble que fa que aquell dia el concert hagi estat magnífic.

—Què és per a vostè la tècnica?

—És la possibilitat d'expressar exactament allò que vull en el moment que vull. És a dir, els meus deu dits són com una orquestra, i si jo els dic "atenció, un accent", ells ho fan, o "allà prestíssimo", i funciona... Aquesta és la tècnica "real", això...

—No passa sempre!... (Riem les dues.)

—Sí, quan cada dit respon exactament a allò que li demanes... És genial!

—Un arriba a la tècnica partint de la idea musical, però... ¿no hi ha idees musicals que, de vegades, vénen donades pels apriorismes tècnics, és a dir, per una certa "manera de fer" general i pròpia de cada un de nosaltres? ¿Per una certa manera d'articular, de transmetre el pes al teclat?...

—No, jo no estic d'acord amb això; no crec en això. Jo crec que el pianista mai no ha d'adaptar el compositor a la seva tècnica, sinó que ha d'adaptar la tècnica al compositor. D'entrada, perquè la tècnica necessària per tocar Chopin és molt diferent de la que s'ha de tenir per tocar Prokófiev, o Mozart. He agafat tres exemples límit... Però fins i tot

Rahkmàninov i Prokófiev són dues coses completament diferents. Ara bé, jo sempre escolliré obres o compositors que són més propers a la meua tècnica. La meua tècnica no és especialment bona, crec jo, per tocar Bartók o Prokófiev, que demanen una tècnica de vegades seca i violenta. Així que toco menys aquest tipus d'obres, o no les toco en absolut. Bartók no el toco, Prokófiev una mica, perquè m'interessa... Però, en canvi, m'interessa molt tocar Ravel, Debussy, etc. I m'encanta tocar Chopin. Allò que m'interessa enormement en el piano és el legato. Què es pot trobar com legato en aquest instrument que no ha estat pas fet per al legato? Com fer-hi un fraseig, com fer-lo cantar, com fer oblidar que es tracta d'un instrument de percussió? És això el que m'interessa en el meu instrument. Així que trio els compositors que busquen també el legato, el cant: Chopin, Schubert, Mozart...

—Quina ha estat la seva evolució, pel que fa al repertori?

—Amb el temps, he fet entrades en mons que no m'atreien massa, a priori. Per exemple, jo sempre havia dit que Gershwin no m'agradava, que no el comprenia i que no el tocava mai. I he tocat Gershwin. El mateix havia dit de Hindemith, i he tocat Hindemith. De la música contemporània, vaig dir: "No he après això, i no ho tocaré", i toco música contemporània... Per exemple, aquest any estrenaré, amb la meua amiga Elena Bashkistrova, un Concert per a dos pianos de Heller, que és el més gran compositor alemany actual. Elena i jo li vam estrenar la seva Suite per dos pianos, i va quedar tan content que ara ens escriu aquest concert. M'interessa provar coses diferents.

—I quines obres noves li agrada treballar properament?

—Aquest any he fet quatre obres noves amb orquestra: el Cinquè concert de Saint-Saëns i tres noves obres de Chopin, Fantasia, Krakowiak i el La ci darem la mano. Així que ara voldria tenir temps per treballar noves obres per a piano sol: hi ha moltes obres que encara no he tocat i que m'agradaria fer, com la Ter-

cera sonata de Brahms, la Gran sonata en Re major de Schubert, Liszt..., m'agradaria tenir temps de tocar molt més Liszt... Com més temps passa, més m'agrada Liszt. El considero un ésser d'una generositat..., és l'únic compositor que s'ha estimat tant i que ha servit tant els altres compositors. Wagner, és clar, però també tots els altres a qui va ajudar, tot allò que va transcriure, tres-cents lieder de Schubert..., és l'únic compositor que ha donat, donat, donat... sense parar. I m'agrada el costat místic de la seva obra, m'agrada aquesta recerca de santedat que se sent sempre en la seva música, sempre en contrast amb l'altre costat diabòlic, que també l'atreu..., m'agrada aquest combat. I trobo que és un compositor desconegut, un compositor considerat sovint com fàcil des del punt de vista de la profunditat, cosa que no és veritat en absolut. L'adoro, voldria tenir temps per treballar més obres d'ell.

—Si hagués de triar vostè mateixa la seva principal qualitat i el seu principal defecte com a pianista...

—Qualitat, potser que és això el que busco sense descans, una sonoritat lluminosa. I el defecte és sempre..., potser manca de tècnica, perquè es parla sempre de la meua tècnica, però jo trobo sempre que em falta tècnica... (Riu.) És horrible! Voldria tenir dits que em permetessin anar encara més lluny.

—¿Pensa que la seva manera de tocar reflecteix la seva personalitat? És a dir, ¿vostè toca com vostè és?

—Sap, un dia, a classe, el meu professor m'havia demanat de fer una frase de manera molt tendra. I jo li vaig dir: "No puc, no hi arribo." "Per què?", em va preguntar ell. "Perquè em fa vergonya." I em va contestar: "No has de tenir vergonya, perquè sigui el que sigui allò que facis, quan seus al davant del piano, aquest esdevé el mirall de la teua ànima. Així que de tota manera es veu allò que ets. No tinguís vergonya, accepta el fet que ets nua al davant de qui t'escolta."

Festival de XVIII Música de Vila-Seca (2000)



Divendres, 28 d'abril a les 21,30 h.

• Concert de Joves Intèrprets

Sala Pare Antoni Soler del Conservatori de Música

Divendres, 5 de maig a les 21,30 h.

• Música per a Cobla

Cobla Mediterrània

Església de Sant Esteve de Vilaseca

Dissabte, 6 de maig a les 21,30 h.

• Música del Renaixement i de Bach per a llaut

Rolf Lislevand, llaut

Sala Pare Antoni Soler del Conservatori de Música

Diumenge, 14 de maig a les 21,30 h.

• Haydn, Beethoven i Wieniawski

Orquestra de Vila-seca

La Lira Ampostina

Evelio Tíeles, violí

Miguel del Castillo, director

Església de Sant Esteve de Vilaseca

Divendres, 26 de maig a les 21,30 h.

• Música de Cambra

Quartet Artemis

Sala Pare Antoni Soler del Conservatori de Música

Dissabte, 3 de juny a les 21,30 h.

• Magníficat de Bach

Orquestra Barroca de Catalunya

Cor de Cambra del Palau

Jordi Casas, director

Església de Sant Esteve de Vilaseca

Divendres, 9 de juny a les 21,30 h.

• Música coral del Renaixement al segle XX

Cor Scherzo

Oscar Boada, director

Sala Pare Antoni Soler del Conservatori de Música

Dissabte, 10 de juny a les 21,30 h.

• Música de Morales i Bach

Cor Ars Animae

Orquestra de Cambra de Vila-seca

Eugenio Malm, director

Església de Sant Esteve de Vilaseca

Patronat Municipal de Música

Av. Generalitat, 27 - 43480 Vila-seca

Tels. 977 392368 - 977 392484

Fax 977 393767

El gran simfonisme nord-americà

Palau 100. Orquestra Simfònica de Chicago. Dir.: Daniel Barenboim. *Simfonia núm. 5* de Mahler. Palau de la Música Catalana. 30 d'abril de 2000 (21 h).

Considerada com una de les orquestres més rellevants dels Estats Units i de les més brillants d'arreu del món, l'Orquestra Simfònica de Chicago actuarà al Palau sota la direcció del seu titular, Daniel Barenboim, que novament torna a Barcelona en aquesta temporada de concerts. No hi ha dubte que aquest és un dels concerts més esperats de tota la temporada i un esdeveniment musical de primera dimensió.

La història de la Simfònica de Chicago s'inicia l'any 1891 quan Norman Fay, un home de negocis americà, va cridar el director d'orquestra Theodore Thomas per crear una formació simfònica. El mateix any 1891 va produir-se el debut de l'orquestra, que va estar vinculada a Thomas durant tretze anys. Després Frederich Stock va estar al capdavant de la formació durant un llarg període, de 1905 fins a l'any 1942, i les figures de Désiré Defauw, Arthur Rodzinski i Rafael Kubelik van ocupar-ne successivament la titularitat fins a l'any 1950. Amb la batuta de Fritz Reiner l'orquestra va començar a assolir la popularitat en el camp discogràfic, que l'ha convertida, amb més de 900 enregistraments realitzats fins a l'actualitat, en una de les formacions capdavanteres en el món de la fonografia. Després que el director Jean Martinon es fes càrrec de la formació entre 1962 i 1968, la batuta de Carlo Maria Giulini es convertí en principal director invitat de l'orquestra entre els anys 1969 i 1972. Però coincidint amb aquest període, la Simfònica de Chicago va tenir al seu davant una de les llegendes del món de la direcció: Sir Georg Solti. Entre 1969 i 1991 aquesta orquestra americana passa a convertir-se en una de les orquestres més brillants del panorama concertístic. Les seves

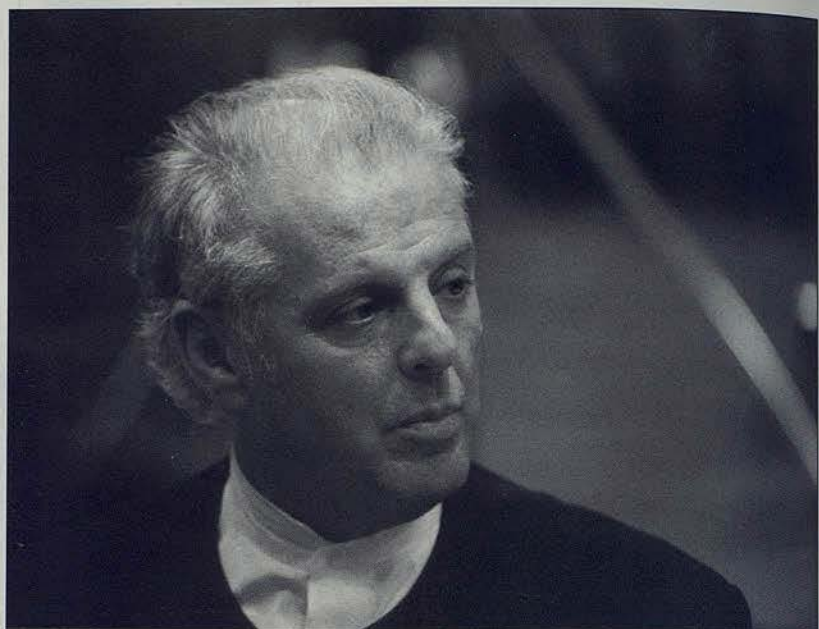


FOTO: G. POCH



interpretacions, que abasten un programa simfònic amplíssim, amb especial predilecció per les obres de Mahler i del gran simfonisme romàntic, converteixen les seves recreacions en referència obligada. Durant aquest llarg període, a més, l'orquestra va començar a realitzar les primeres gires internacionals de concerts.

Posteriorment a aquesta brillant etapa marcada per la figura de Solti, l'any 1991 Daniel Barenboim va convertir-se en el director titular de la formació.

Aquest període ha tingut uns esdeveniments importants, com noves gires europees, la inauguració del Symphony Center of Chicago i el nomenament l'any 1995 de Pierre Boulez com a principal director invitat. Els seus 54 Grammy, els seus innombrables premis internacionals, les seves recreacions antològiques de les obres del període simfònic romàntic i d'un ampli ventall de pàgines del segle XX han catapultat l'orquestra a un dels llocs de primacia del panorama orquestral mundial. ● Lluís Trullén

La visió de Kuijken de Mozart i Haydn

Palau 100. La Petite Bande. Collegium Vocale de Gante. Dir.: Sigiswald Kuijken. Mozart, Haydn. Palau de la Música Catalana. 14 d'abril de 2000 (21 h).

Les interpretacions de música barroca i del període clàssic amb criteris anomenats històrics tenen en La Petite Bande una de les formacions capdavanteres. Ara La Petite Bande torna a Barcelona acompanyada del Collegium Vocale de Gant i els solistes vocals Anne Cambier, Petra Noskajova, Yves Saelens i Jan van der Crabben, tots dirigits pel titular de la formació, Sigiswald Kuijken.

La fundació de La Petite Bande va esdevenir-se l'any 1972 quan una companyia discogràfica va voler enregistrar *Le bourgeois gentilhomme* de Lully i va demanar a Sigiswald Kuijken la creació d'una orquestra per a l'ocasió. Amb direcció de Gustav Leonhardt, aquesta orquestra que pren el seu nom de l'orquestra que Lully tenia a la cort de Lluís XIV va iniciar aquest primer enregistrament discogràfic. Però si bé l'orquestra havia de realitzar una tasca gairebé exclusiva de gravació de música inèdita recuperada de fons musicològics, la seva vàlua la va convertir en una de les formacions habituals en les temporades de concerts dedicats a la música antiga. Primer van ser els autors francesos, després la música de Bach, Haydn i Mozart, i sempre tenint Leonhardt i Kuijken com a directors, si bé aquest darrer sempre ha ocupat el lloc de director permanent.

Les seves interpretacions de música instrumental i vocal, operística i d'oratoris barrocs, des de la *Passió segons sant Mateu* de Bach fins al *Così fan tutte* de Mozart, des d'òperes de Rameau fins a les simfonies de Haydn o de l'*Orfeo* de Gluck al *Requiem* de Mozart han aconseguit un èxit unànime entre els amants de les recreacions de la música amb criteris històrics. Ara al Palau, La Petite Bande i el Collegium Vocale de Gant interpretaran el *Kyrie K. 314* i l'*Ave Verum* de Mozart i *Les set últimes paraules de Crist* de Haydn.

● LL.T.

El retorn sempre atractiu de Pogorelich



FOTO: S.R.

ProMúsica. Ivo Pogorelich, piano. Beethoven, Rakhmàninov. L'Auditori. 26 d'abril de 2000 (21 h).

Després de la seva última actuació a Barcelona el passat mes de maig, el pianista Ivo Pogorelich torna a l'Auditori en un recital com a substitució del concert programat per ProMúsica en el qual el mateix pianista havia d'actuar com a solista al costat de l'Orquestra Simfònica de Munic.

La fama d'Ivo Pogorelich, nascut a Belgrad l'any 1958, va arribar l'any 1980 i no precisament per haver-se proclamat vencedor d'un dels concursos més prestigiosos de piano, sinó per tot el contrari. La seva eliminació en el Concurs Internacional Chopin de Varsòvia va provocar un seguit de protestes encapçalades per Martha Argerich —guanyadora de l'esmentat concurs l'any 1965—, que considerava Pogorelich com un veritable geni del piano. A partir d'aquell any la fama de Pogorelich va ser reconeguda unànimement.

Format a l'Escola Central de Música i al Conservatori de Moscou, posteriorment seguí els seus estudis amb Aliza Kezeradze, pianista amb qui va estar casat

des de 1980 fins que ella va morir l'any 1996. Després que Pogorelich s'hagués proclamat guanyador dels concursos Alessandro Casagrande de Terni (Itàlia, 1978) i Internacional de Música de Montreal (1980), va iniciar la seva trajectòria concertística. I després del seu debut al Carnegie Hall, van venir una infinitat de recitals i concerts al costat de les orquestres més rellevants del món, amb actuacions per Àsia, Europa, Amèrica, Àfrica, Austràlia, i recreant de manera meravellosa els autors del romanticisme i, molt especialment, el *Concert per a piano* de Txai-kovski.

L'any 1986 va establir una fundació a Croàcia per oferir beques per ajudar joves artistes del país. Així mateix, des de l'any 1989 se celebra el Festival Ivo Pogorelich a Bad Wörishofen (Alemanya), destinat a potenciar els joves artistes, i des de l'any 1993 es realitza el Concurs de Piano Ivo Pogorelich, celebrat en aquella ocasió a Califòrnia. Els seus concerts benèfics en pro de la reconstrucció de Sarajevo, les seves col·laboracions amb entitats com Creu Roja o la UNESCO van fer que aquest pianista fos proclamat "ambaixador de bona voluntat" de la UNESCO com a reconeixement a la seva tasca. ● LL.T.



Espectacle pianístic a quatre mans

Temporada OBC. Katia i Marielle Labèque, piano. Dir.: Lawrence Foster. L'Auditori. 28, 29 i 30 d'abril de 2000 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

Les germanes Katia i Marielle Labèque han esdevingut un fenomen musical en la interpretació de la música per a dos pianos o piano a quatre mans. En aquesta avinentesa el seu retorn a Barcelona és possible per un programa en el qual interpretaran el *Concert per a dos pianos* de Poulenc i en el qual el violinista i concertino de l'OBC Àngel Jesús García oferirà l'obra *Menetrière per a violí i orquestra* de D'Ollone, deixeble de Massenet.

Després de rebre les primeres classes de piano a l'edat de tres i cinc anys, les germanes Labèque van estudiar al Conservatori de París, on van obtenir els primers premis en diverses especialitats. Actuacions al costat de Mehta, Ozawa, Sinopoli, Rattle, d'orquestrats com les filharmòniques de Berlín, Viena, Los Angeles, Filadèlfia o les simfòniques de Boston, Chicago i Londres, formen part del recorregut artístic d'aquestes pianistes que si bé tenen un amplíssim ventall de repertori, amb obres de Bach fins als autors del nostre segle, és amb la música americana de Bernstein i Gershwin que han obtingut un reconeixement unànime. Les seves actuacions al costat de Chick Corea, Tina Turner, Sting o Elton John han ajudat a difondre la popularitat d'aquestes dues pianistes. Durant aquest any oferiran una gira per la Xina, i a més han encarregat la construcció de dos instruments Silbermann de Sansoucci (1746) per actuar en aquest Any Bach 2000 al costat dels conjunts Musica Antiqua Köln i Il Giardino Armonico. ● LL.T.

Una Passió poc coneguda de Bach



Fundació "la Caixa". The Amsterdam Baroque Orchestra and Choir. Dir.: Ton Koopman. *Passió segons sant Marc* de Bach. Palau de la Música Catalana. 5 d'abril de 2000 (20,30 h).

Ton Koopman torna a Barcelona per interpretar la *Passió segons sant Marc* de Bach en un concert que se celebrarà al Palau i que tindrà com a protagonistes el prestigiós conjunt The Amsterdam Baroque Orchestra and Choir dirigits per aquest prestigiós clavicembalista, organista i director d'orquestra holandès.

Format a la Universitat d'Amsterdam, on estudia musicologia, i al Conservatori de la mateixa ciutat holandesa, on estudia orgue i clavicèmbal—aquesta última disciplina amb Gustav Leonhardt—, Koopman ja des de mitjan anys seixanta, en què funda el conjunt Musica da Camera, va sentir-se atret per les interpretacions regides per criteris històrics. L'any 1970 va fundar un nou conjunt, el Musica Antiqua Amsterdam, paral·lelament a l'inici de la seva carrera com a organista i clavicembalista, tot ac-

tuant tant com a solista i com a integrant de conjunts orquestrals. Així mateix comença una tasca pedagògica que té lloc al Conservatori d'Amsterdam. La seva vinculació amb figures de la música antiga, com René Jacobs, Jordi Savall, Hopkinson Smith..., amb qui realitza nombrosos enregistraments discogràfics l'eleva fins a situar-se com una de les personalitats més destacades en la interpretació de la música del període barroc.

L'any 1979 va fundar l'Amsterdam Baroque Orchestra amb un conjunt d'instrumentistes procedents d'Holanda, Anglaterra i França, al mateix temps que inicia una brillant carrera com a director invitat per altres formacions dedicades a aquesta gènere interpretatiu. L'any 1992 va fundar l'Amsterdam Baroque Choir i dos anys després va ser nomenat cap de l'Orquestra de Cambra de la Ràdio Holandesa.

Ara, en el seu retorn al Palau, ens oferirà la *Passió segons sant Marc* de Bach, un nou esdeveniment dedicat enguany a la figura del compositor de Leipzig. ● LL.T.



Lazar Berman, la veritat del pianisme rus

Auditori XXI. Lazar Berman, piano. Liszt, Mussorgski. L'Auditori. 6 d'abril de 2000 (20,30 h).

Nascut l'any 1930, Lazar Berman va oferir el seu primer concert als quatre anys d'edat. Amb deu anys va oferir concerts de Mozart amb la Filharmònica de Moscou i després de graduar-se al Conservatori de Moscou va realitzar una sèrie de gires per l'antiga URSS i l'Europa de l'Est, a més de guanyar gran quantitat de premis en concursos de l'antiga Unió Soviètica, als quals cal afegir el Franz Liszt de Budapest i el Reina Elisabeth de Brussel·les. Però el cert és que la carrera internacional de Berman no va poder produir-se fins als anys setanta, en obtenir el permís oficial per poder actuar als Estats Units.

Emil Gilels pensava que l'únic pianista capaç de superar-lo en destresa tècnica era Sviatoslav Richter, però el mateix Richter considerava que Berman era el millor. Les seves gires pels Estats Units i els seus triomfs a Europa el van catapultar a un reconeixement definitiu, i els seus nombrosos enregistraments —entre els quals *Els anys de pelegrinatge* de Liszt o el *Concert* de Txai-kovski amb direcció de Karajan— el van convertir en una de les figures del món pianístic més rellevants del nostre segle.

L'any 1990 Berman es va traslladar a Itàlia i des de l'any 1994 és ciutadà d'aquest país. Professor al Conservatori d'Imola, Berman també forma part de nombrosos tribunals de concursos internacionals. Ara a l'Auditori ens oferirà un programa d'altíssima qualitat musical, integrat per obres de Liszt i pels *Quadres d'una exposició* de Mussorgski. ● LL.T.

Pinnock dirigeix la Passió segons sant Mateu



Fundació "la Caixa". The English Concert, orquestra i cor. Dir.: Trevor Pinnock. *Passió segons sant Mateu* de Bach. Palau de la Música Catalana. 11 d'abril de 2000 (20 h).

El tradicional Concert de Setmana Santa que temporada rere temporada organitza la Fundació "la Caixa", pren enguany una significació especial amb la commemoració del 250 aniversari de la mort de Bach. La interpretació de la *Passió segons sant Mateu* de Bach portarà al Palau un dels conjunts més preuats en el camp de la música antiga, com és The English Concert, dirigit per Trevor Pinnock i reforçat per al cas amb la Coral Cantiga, la Polifònica de Puig-reig i els Petits Cantaires de l'Escola de Música la Guineu.

L'any 1973 Trevor Pinnock va fundar The English Concert. En un primer moment el conjunt estava integrat per set instrumentistes —cinc de corda, una flauta i un clavicembal·lista—, fins que va arribar a constituir una orquestra de cambra especialitzada en la música dels segles XVII i XVIII interpretada amb els anomenats criteris històrics. Però va ser la música de Bach i la de Händel allò que va donar un impuls decisiu a aquest conjunt. Entre els anys 1978 i 1985 va enregistrar la integral de l'obra per a orquestra d'ambdós autors en commemoració del tricentenari del naixement dels compositors. La formació, ja amb una dimensió

de gran orquestra de cambra, es va veure complementada l'any 1983 amb el Cor The English Concert, un conjunt creat per oferir la primera interpretació moderna de l'obra *Acnate et Céphise* de Rameau i que a partir d'aquell moment ha ofert nombrosos concerts i enregistraments amb el grup instrumental. Entre els quals cal destacar *King Arthur* de Purcell, *El Messies* i *Bels-hazzar* de Händel, i la *Missa Nelson* i l'*Stabat Mater* de Haydn.

El conjunt instrumental The English Concert, que la passada temporada va ser invitat per a la temporada de concerts Palau 100, va ser la primera orquestra barroca britànica que va oferir una gira al Japó (1985); així mateix, aquesta orquestra va ser invitada a Buenos Aires l'any 1990 pels actes de restabliment de relacions diplomàtiques entre l'Argentina i la Gran Bretanya després de la Guerra de les Malvines. The English Concert ha enregistrat més de 70 discs, i entre les seves fites i enregistraments que han obtingut grans premis de la crítica destaquen la gravació de les *Simfonies* de Haydn i de Mozart, les *Suites orquestrals* de Bach, l'*Stabat Mater* de Haydn o els *Set concerts per a corda i vent* de Vivaldi.

Ara, orquestra i cor, dirigits per Pinnock, ens oferiran al Palau una de les obres més emblemàtiques de la història de la música, com és la *Passió segons sant Mateu* en aquest tradicional Concert de Setmana Santa. ● LL.T.

Bach, protagonista del Festival de Música Antiga

XXIII Festival de Música Antiga de Barcelona. Del 2 al 18 de maig de 2000. Centre Cultural Fundació "la Caixa".

La música de Bach ocuparà bona part del protagonisme d'aquesta nova edició del Festival de Música Antiga que un any més du a Barcelona conjunts i artistes destacats en la interpretació de la música històrica. Pràcticament tots els noms ja han participat en edicions anteriors del Festival, i des del conjunt Il Triomfo del Suono —que obrirà el Festival el dia 2 de maig— fins al llaütista Hopkinson Smith —que el clourà el dia 18—, novament el públic podrà assistir a concerts oferts per veritables estrelles en el camp de la música antiga. Entre aquests solistes instrumentals invitats pel Festival, destaca la presència de Thomas Zehetmair, el famós violinista austríac nascut l'any 1961, format al Mozarteum de Salzburg, i que va iniciar el seu recorregut interpretatiu oferint concerts com a nen prodigi. Deixeble de Harnoncourt, guanyador del Concurs Internacional Mozart i un habitual dels Festivals de Salzburg, Zehetmair és considerat un dels millors violinistes del món, i amb el seu violí Guadagnini de 1751 no només s'ha dedicat a la interpretació de la música barroca i clàssica, sinó que ha estrenat nombroses obres contemporànies pertanyents a autors com Hartmann, Holliger o Silvestrov.

Un dia després actuarà en el Festival el viola de gamba Pere Ros, acompanyat al clavecí per Jan Willem Jansen. El violista barceloní, format a l'Escolania de Montserrat i posteriorment al Conservatori Municipal i a l'Schola Cantorum Basiliensis, és reconegut internacionalment com una de les grans eminències en la interpretació de la viola de gamba. Concerts per les principals ciutats europees (des de la Gran Bretanya fins a Estònia), gires per Amèrica Llatina, nombrosos enregistraments discogràfics, i



Pere Ros

cursos impartits a Espanya, Itàlia i França avalen la carrera d'aquest violista.

Després de l'actuació el dia 5 de maig de Nachtmusique, arribarà al Festival el prestigiós conjunt Musica Antiqua Köln, que amb direcció de Reinhard Goebel s'ha convertit en un dels grups cabdals en el camp de la interpretació de la música antiga gràcies a les seves inconfusibles recreacions brillants i vibrants de la música del barroc. Fundat l'any 1973 per Goebel, des d'un primer moment va dedicar la seva tasca a la restitució del repertori barroc i clàssic interpretat amb instruments originals. Si bé als inicis el conjunt estava integrat per un quartet de cordes, un clavecí i una flauta travessera, a poc a poc el conjunt va augmentar de dimensió fins que a partir de 1983 queda constituït com una orquestra de cambra. Les seves interpretacions de la música instrumental de Bach esdevenen un punt i a part en el panorama interpretatiu de l'actualitat.

Els quatre darrers solistes invitats pel Festival són sumament coneguts del públic barceloní. El violoncel·lista Christoph Coin oferirà dues actuacions, els dies 8 i 9 de maig. Deixeble de Harnoncourt i de Jordi Savall, entre els anys 1977 i 1983 participa com a instrumentista de destacats conjunts dedicats a la música antiga: Concentus Musicus

de Viena, Hespèrion XX i Academy of Ancient Music. Un any després Coin inicia la seva trajectòria com a solista i esdevé un dels principals artífexs en la renovació de la interpretació del violoncel barroc francès. Amb la seva residència establerta a París fundarà l'any 1984 l'Ensemble Mosaïques i aquest mateix any començarà a impartir classes de violoncel barroc al Conservatori de París. L'any 1991 va ser nomenat director musical de l'Ensemble Baroque de Llemotges.

A l'actuació de Coin seguirà el concert a càrrec del prestigiós clavicembalista Rinaldo Alessandrini, i el dia 16 tornarà a Barcelona un dels altres intèrprets ja habituals del Festival, Andreas Staier, el clavicembalista i intèrpret de *pianoforte* alemany format amb Gustav Leonhardt i Ton Koopman, sumament conegut tant per les seves participacions al costat del conjunt Musica Antiqua Köln, pels seus acompanyaments a diferents solistes vocals i instrumentals, per la seva tasca com a solista, i per les seves classes impartides a l'Schola Cantorum Basiliensis.

Els darrers concerts del Festival se celebraran els dies 17 i 18 de maig, amb la participació d'un dels artistes de més renom en el camp de la interpretació de la música per a llaüt. La presència de Hopkinson Smith suposa un dels altres punts àlgids del Festival. Nascut a Nova York, Smith ha esdevingut una figura cabdal en la renovació interpretativa del llaüt. Especialista en la interpretació de diversos instruments de corda, amb una gran tasca pedagògica a l'Schola Cantorum de Bâle —impartint-hi classes de llaüt, improvisació, baix continu i interpretació—, els seus concerts per tot Amèrica i Europa, i els seus enregistraments especialment dedicats als llaütistes francesos i a l'obra de Bach l'erigeixen en una de les personalitats més destacades en la interpretació de la música de llaüt.

Es tracta, doncs, d'un Festival que aportarà un gran nombre d'estrelles de la interpretació de la música instrumental i que enguany tindrà com a principal protagonista el llegat de Bach. ● LL.T.

L'avantguarda del segle xx

Per F. TAVERNA-BECH

No és freqüent la presència de Xenakis en les nostres sales de concerts, i tanmateix ell és una de les figures que a mitjan anys cinquanta va aportar plantejaments compositius molt positius per a l'evolució de l'art musical.

El serialisme va constituir durant un temps la carta de navegació per als compositors, però el rigor amb el qual s'aplicava extensivament a tots els paràmetres musicals va ésser la causa que l'extrema complexitat de la planificació de l'obra musical es transformés en enginyosa teoria apartada de la realitat pràctica i que d'alguna manera s'acostés al terreny que amb el serialisme es volia evitar: el caos.

Més que una solució al problema, el que va aportar Xenakis amb la seva música stocàstica va ésser una nova visió o sigui un nou punt de vista en la manera de tractar el material sonor. La teoria de Xenakis no és fàcil de copsar i obeeix a reflexions matemàtiques d'alt nivell. En poques paraules, podem dir que el compositor serial tracta el material sonor d'una manera lineal i tanmateix el resultat que es percep quan s'escolta l'obra és el d'una massa, d'una superfície de sons. Per resoldre aquesta contradicció, Xenakis proposa una nova plataforma des de la qual sigui possible dominar els



Xenakis

sons en llurs tensions individuals i passar a tractar-los globalment, com a conjunts o núvols sons que s'interrelacionen. El mitjà per desenvolupar aquesta nova concepció es basa en el càlcul de probabilitats, el qual, després d'ésser aplicat amb èxit en la teoria cinètica dels gasos, també s'utilitza en problemes biològics i socials. D'alguna manera, es considerarà que Xenakis havia retornat de nou a la naturalesa, la música, i veritablement la seva obra, malgrat estar concebuda amb càlculs d'extrema complexitat, sempre fa la sensació de vida.

També Carles Santos és un dels protagonistes sobresortints i compromesos en el procés dialèctic que ha viscut la nostra música en les darreres dècades del segle XX. Potser perquè l'artista té en la llibertat el seu principi d'identitat és difícil d'encasellar Carles Santos. Verita-

blement, ell és un creador-intèrpret-actor-ballerí-promotor i —per què no— cuiner(?), que no pertanyent a cap camp concret de l'art, els abasta tots i a tots aporta la seva visió inqüestionablement original i humana, en què el caprici purament especulatiu solament és aparença, ja que com a veritable i sincer creador, Santos exerceix un control exhaustiu sobre les seves accions, les quals estudia i valora en tots els seus aspectes. En el fons, Santos és un autèntic clàssic, que no es mou pel fàcil possibilisme aleatori. Tot el que concep està ben definit i limitat per un instint escènic genial que li permet anar fins a la mateixa vora del precipici, o mantenir-se segur en aquella ratlla que separa l'èxit del fracàs.

D'altra banda, Steve Reich és un dels compositors més populars dels últims anys de la centúria que tot just hem deixat enrere i potser ell personifica una de les grans paradoxes de la música avantguardista d'avui. Ja que, en definitiva, el seu minimalisme és en el fons el retorn al diatonisme més simple i més fàcil, el qual, si més no, nega una de les essències de l'avantguardisme, com és la revolució constant.

Auditori XXI (Cicle Robert Gerhard. Música Contemporània). Josep Vicent i Amsterdam Percussions Group. Xenakis, Santos, Reich. L'Auditori (Sala Polivalent). 1 d'abril de 2000.

catalunya música
186
revista musical catalana

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA

C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat 	Nº Agència 	Dígit control 	Nº Compte
Titular _____	Banc/Caixa _____	Agència _____	Signatura _____
Adreça agència _____		Població _____	

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____	Professió _____
Carrer _____	Telèfon _____
Població _____	Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐
amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐
semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant ☐
☐ taló bancari adjunt.
☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consultiu el preu.

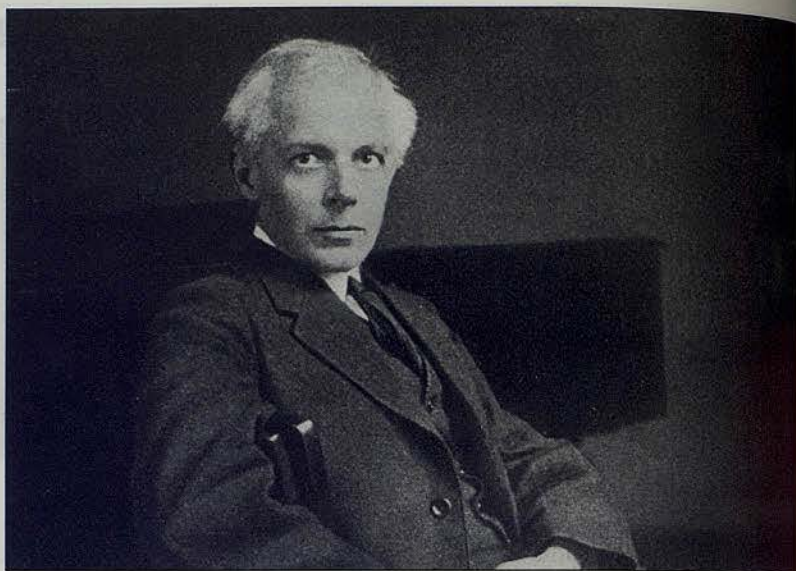
El clavecí, un repte per a Montsalvatge

Per F.T.-B.

Montsalvatge, crític assidu des de les primeres edicions als Festivals de Granada, va escriure el *Concert per a clavecí i orquestra* per comanda del prestigiós clavecinista Rafael Puyana, el qual —com narra en la seva autobiografia— va conèixer a Granada.

Veritablement, Montsalvatge és un compositor que juntament amb el do orquestral té també el de concertador. És així que l'orquestra, en mans de Montsalvatge, ens desvetlla un món màgic de sonoritats i ritmes que difícilment podem escoltar en altres músics. Certament, ell ha sabut desenvolupar una sonoritat pròpia que alhora s'emmotlla sense fissures a la seva personal estètica elaborada a partir dels cants del mestissatge de cultures (negre i blanca) produït a l'Amèrica Central. És així que en la seva música hi ha un regust entre clàssic i barroc que es conjuga amb el ritme afrocubà i que s'adiu amb la singular aura del clavicèmbal. D'altra banda, Montsalvatge té l'instint per donar forma i equilibri al gènere concertant, de manera que, sense abdicar del desplegament virtuosístic, en els seus pentagrames hi hagi les necessàries efusions líriques que atorguin atractiu a la música. D'alguna manera, el *Concerto del Albayzín* és una de les obres més afortunades del seu catàleg, en què el repte d'igualar la feblesa del clavecí amb la fortalesa d'un conjunt instrumental sembla que actuï d'estimulant en el compositor per trobar àgils solucions al problema.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Ursula Dütscher, clavicèmbal. Direcció: Josep Pons. Bach, Xostakóvitx, Montsalvatge. L'Auditori. 15 i 16 d'abril de 2000 (19 h i 11 h, respectivament).



Interessant monogràfic sobre Bartók

Per F.T.-B.

Veritablement, resultarà interessant escoltar reunides tres obres de Bartók que es pot dir que marquen la seva estètica. Ben cert, Bartók és una de les figures cabdals de l'art dels sons del segle XX, consideració que no solament se li atorga per l'aportació d'una obra densa i renovadora, sinó per la seva projecció humana en una trajectòria d'ètica insubornable. No va pretendre cap revolució i, en canvi, podem dir que la seva música posseeix l'esperit de totes les troballes i indagacions de les noves estètiques. Va ésser un investigador del cant popular que mai va utilitzar-lo com a nota pintoresca per a la seva música, sinó com a vehicle del seu pensament.

És així que les seves *Danses romaneses*, concebudes originalment per a piano, aprofundeixen en l'esperit del ritme ancestral, i que l'harmonia que dona suport a les melodies sembla emanar de la mateixa línia del cant, tot defugint qualsevol gir que el pogués desvirtuar. D'alguna manera, el document folklòric sense cap additament es converteix per obra de Bartók en art.

L'òpera en un acte *El castell de Barababla*, al marge de la seva bellesa orquestral, desenvolupada amb genial imaginació i creixent tensió, ens aporta un nou i magistral enfocament del recitatiu melòdic que no solament defineix la idiosincràsia dels dos protagonistes,

sinó també el procés de la seva relació afectiva. Igualment, cal destacar que Bartók controla amb encert l'equilibri entre música i teatre perquè so i paraula s'identifiquin entre si per formar una unitat.

El *Concert núm. 3* per a piano és la darrera obra que va compondre Bartók. Va ésser composta el 1945, i la seva música sembla manifestar una alegria tenyida de malenconia, com si Bartók, tot i sentir la felicitat de saber que Hongria s'havia alliberat del nazisme, sentís la nostàlgia dels paisatges de la seva terra. L'orquestra i el piano dialoguen a través de lluminoses sonoritats. Realment, en el primer moviment, el discurs té la claredat i la vitalitat pròpies dels clàssics, en el segon Bartók s'endinsa en un cant serè i resignat d'abstracte sentit religiós, el qual interromp amb l'evocació —d'altra banda, molt característica de Bartók— de la natura per retornar després a l'atmosfera espiritual de l'inici. El tercer moviment està configurat per un seguit exuberant d'aïres de dansa.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dezső Ránki, piano. Katalin Szendrőnyi, soprano. Csaba Airizer, baix. Direcció: Lawrence Foster. *Danses romaneses*, *Concert per a piano núm. 3* i *El castell de Barababla* de Bartók. L'Auditori. 8 i 9 d'abril de 2000 (19 h i 11 h, respectivament).

ÒPERES

Lohengrin

de Richard Wagner

Març 2000 dies 18, 22, 23, 25, 28, 29 i 31
Abril 2000 dies 2 i 5



Roland Wagenführer / Michael Pabst,
Gwynne Geyer / Elisabete Matos,
Eva Marton / Eugenie Grunewald,
Hartmut Welker / Roy Stevens,
Hans Tschammer / Robert Holzer,
Wolfgang Rauch / Àngel Odena.
Peter Schneider / Friedrich Haider •
Peter Konwitschny • Helmut Brade.
Gran Teatre del Liceu / Hamburgische
Staatsoper.

Le nozze di Figaro

de Wolfgang Amadeus Mozart

Mayo 2000 dies 8, 11, 13, 14, 17, 19, 20, 21 y 23



Regina Schörg / Danielle Borst,
Maria Bayo / Olatz Saitua, Petia Petrova /
Itxaro Mentxaka, Manuel Lanza /
Markus Eiche, Gilles Cachemaille /
Simón Orfila, Conxita García, Anne Howells,
Kwangchul Youn, Eduard Giménez.
Bertrand de Billy / Elisabeth Attl •
Robert Carsen • Charles Edwards.
Grand Théâtre de Bordeaux.

Sly

de Ermanno Wolf Ferrari

Juny 2000 dies 4, 7, 10, 13, 16 i 19



Isabelle Kabatu, Josep Carreras,
Sherrill Milnes, Alessandro Guerzoni,
Mireia Pintó.
David Giménez • Hans Hollmann •
Hans Hoffer.
Opernhaus Zürich.

Turandot

de Giacomo Puccini

Juliol 2000 dies 12 i 15 **Reposició**



Paola Romanò, Ana María Sánchez,
Boiko Zvetanov, Simon Orfila, Lluís Sintès,
Vicenç Esteve Madrid, Vicenç Esteve
Corbacho, Alfredo Heilbron.
Elisabeth Attl • Núria Espert •
Ezio Frigerio.
Gran Teatre del Liceu / Théâtre
du Capitole de Toulouse / Associació
Bilbaína de Amigos de la Ópera.

DANSA

Ballet del Teatre Bolshoi

Juny 2000 dies 27, 28, 29 i 30
Juliol 2000 dies 1 i 2

La bella dorment

Coreografia: M. I. Petipa.
Música: Piotr I. Txaiovski,
Alexander Kopylov.

RECITALS

Anna Caterina Antonacci
Abril 2000 dia 4

Susan Graham
Abril 2000 dia 25

Galina Gorchakova
Maig 2000 dia 7

Natalie Dessay
Maig 2000 dia 7

Karita Mattila
Maig 2000 dia 18

Soile Isokoski i Bo Skovhus
Juny 2000 dia 17

SESSIONS AL FOYER

**"En ocasió de
Le nozze di Figaro"**
Maig 2000 dia 10

"En ocasió de Sly"
Juny 2000 dia 8

"La Renaixença al Lied"
Juny 2000 dia 9

**"125 aniversari de la mort
de Bizet (1875)"**
Juny 2000 dia 18

CONCERTS

Concert Richard Strauss
Març 2000 dia 30
Abril 2000 dia 1

Concert Richard Wagner
Abril 2000 dia 9

"Entorn de Mozart"
Maig 2000 dia 16

**"Els hereus de
la Renaixença a l'òpera"**
Juny 2000 dia 15

SESSIONS "GOLFES"

"Animals big and small"
Recital de Steven Cole
Maig 2000 dies 9, 12 i 15

Cançons de cabaret
Recital de Christiane Boesiger
Juliol 2000 dies 5, 7 i 8

PROGRAMACIÓ INFANTIL AL FOYER

"La serva padrona"
de Giovanni Battista Pergolesi
Maig 2000 dies 13, 14, 20 i 21

GUÍA DE LOCALITATS

Entrades les 24 hores
ServiCaixa
La Caixa
Telèfon 902 33 22 11

Col·lecció del Liceu:
Rambla, 51-59
08002 Barcelona
Tiquets a divendres,
14 a 20,30 h.

Informació
905 99 13

www.liceubarcelona.com

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu



Gran Teatre del Liceu

Ajuntament d'Igualada
 ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA
 CONSERVATORI DE GRAU MITJÀ D'IGUALADA
 "Mestre Joan Just i Bertran"

CURS INTERNACIONAL DE DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

ANTONI
ROS MARBÀ

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

IGUALADA
 Del 17 de juliol
 al 4 d'agost
 de 2000

Informació i inscripcions:
 Passeig Verdaguer, 84-86
 IGUALADA
 Tel. 93 804 41 55
 Fax 93 805 54 90



a8055427@centres.xtec.es
<http://www.aj-igualada.net/escolamusica>

AUDITORIS DE CATALUNYA

Capella del Castell de Castelldefels

Nom: Capella del Castell de Castelldefels.

Adreça: plaça del Castell. Castelldefels. Tel. 93.636.51.29.

Any d'inauguració: 1996, amb un concert d'un grup local.

Cost: cofinançat per l'Ajuntament i la Diputació.

Propietat: des del 1988 és propietat municipal.

Gestió: directament municipal.

Aforament: 150 localitats.

Capacitat d'ubicació dels intèrprets: té uns 5 x 3,50 m², damunt un petit fossat de vidre d'uns 30

cm, a sota del qual hi ha les restes iberes.

Funcionalitat: bàsicament està destinat a música de petit format, solistes de piano, duets o trios, i alguna coral. Esporàdicament s'hi fa alguna conferència o cursset.

Temporades: podem parlar de dues temporades, una de tardor que va d'octubre a desembre, i l'altra de febrer a juny. Els mesos d'estiu les activitats es fan a l'aire lliure.

Pressupost: 1.600.000 ptes.



FOTO: R. JOSA

Per MONTSERRAT PUIG

El Castell de Castelldefels és un signe d'identitat d'aquesta vila turística. Les ruïnes més antigues daten del segle IX, però en els treballs de restauració s'han trobat restes de construccions posteriors, del segle X, del segle XIV, i les darreres són del segle XIX. Xel·lo Castro, tècnica del Departament de

Cultura de l'Ajuntament ens parla d'aquest espai.

—Com és la Capella?

—La Capella del Castell és un espai íntim i acollidor, després de la restauració, amb capacitat per acollir 150 persones. La particularitat és que l'escenari és de vidre, a sota del qual hi ha les restes iberes. Per les dimensions de la sala i per les característiques de l'escenari, de 5 x 3,50 m, és apte per fer-hi música de cambra, recitals de piano, duets o trios. I també alguna formació coral.

—Com és la resposta del públic?

—Tenint en compte que som una població al costat de Barcelona, on hi ha una oferta musical molt completa, crec que de l'activitat musical a Castelldefels, més o menys un concert al mes, no ens podem queixar. L'assistència és entre 60 i 80 persones els dissabtes a la nit.

—¿I les finances?

—Surt del pressupost municipal menys els ajuts de l'Oficina d'Iniciativa Artística (ODA).



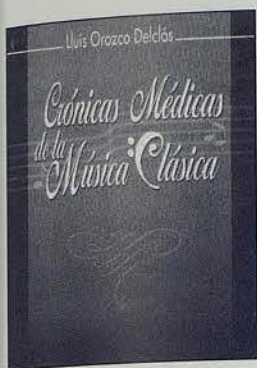
Lleida amb la música



LA PAERIA



Ajuntament de Lleida



**OROZCO
DELCLÓS, Lluís:**
**Crónicas
médicas de la
música clásica**

Pròleg del professor
Ciril Rozman. Editorial
Aritza. Barcelona, 1999.

Ens trobem davant una altra obra del doctor Lluís Orozco, reconegut traumatòleg i cirurgià ortopèdic, gran aficionat a la música i intèrpret de guitarra, que ja va demostrar el plaer de barrejar la seva professió amb la seva afició quan el 1996 va publicar –juntament amb Joaquim Soler i altres col·laboradors– el llibre *Tecnopatías del músico*, que ja vam comentar al seu moment.

Crónicas médicas de la música clásica és una obra de divulgació que, entre la història de la medicina i la història de la música, ens ofereix les patobiografies –o biografies mèdiques– d'uns quants músics i compositors il·lustrats: Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Paganini, Chopin, Rossini, Wagner, Falla i Casals. S'hi barregen fets històrics, de la vida quotidiana i aspectes concrets de les seves obres que ens ajuden a entendre, comprendre i desxifrar les raons i conseqüències de les seves malalties i afeccions, i com aquestes podien o no repercutir en els seus processos creatius. El professor Ciril Rozman diu, textualment, en el pròleg: "Té l'habilitat de presentar els fets en el context

biogràfic del malalt i de les circumstàncies mèdiques del moment." És veritat.

Cal remarcar que darre el llibre hi ha tota una feina de recerca bibliogràfica i documental amb la finalitat de recollir i descobrir les dades mèdiques dels músics, les quals es confirmen o reboten, i es rediagnostiquen, des de la perspectiva i els coneixements mèdics actuals. L'obra es completa amb aquesta bibliografia mèdica.

L'autor utilitza un llenguatge totalment assequible (en el qual, però, hi ha massa errors tipogràfics); l'edició és elegant i el seu contingut absolutament interessant. ● Teresa Martínez

**MASSOT I
MUNTANER,
Josep:**
**Memòries de les
missions de
recerca**

Materials, vol. IX. Obra del Cançon Popular de Catalunya. Publicacions de l'Abadia de Montserrat. Barcelona, 1999.

Ales portes de l'any 2000, i amb la complidora exactitud pròpia de les edicions que des de l'any 1993 han reprès "un fil que havia començat amb bons auguris l'octubre de 1921", segons paraules de J. Massot, veia la llum el novè volum de Materials de l'Obra del Cançon Popular de Catalunya.

Aquella magna obra de recollida i arxiu de documents musicals, lingüístics i etnogràfics catalans de tradició oral, les adversitats que al seu entorn s'ocasionaren i l'estat actual de la qüestió, han estat punts referenciats en aquesta revista amb diversos objectius i interessos. (Vegeu la llista bibliogràfica que per aquesta informació en donava jo mateix

en el núm. 150, pàg. acumulada 257, abril de 1997, i en el núm. 162, pàg. acumulada 233, abril de 1998).

El volum que ara comentem ens fa sabedors de quatre memòries de sengles treballs de camp. Són les que expliquen la feina feta per a la recollida d'uns documents provinents de Torroella de Montgrí i de l'Estartit (25 al 28 de desembre de 1927), del Pallars (1 de juliol al 19 d'agost de 1929), del Camp de Tarragona (3 de juliol al 7 de setembre de 1928), i de l'Alt Empordà (19 de juliol al 22 d'agost de 1928).

Les missions de recerca havien estat encomanades a Palmira Jaquetti i Enric d'Aoust, tant la primera com la segona; a Josep Roma i Joan Just, la del Camp de Tarragona; i a Joan Tomàs i Joan Amades l'efectuada a l'Alt Empordà.

El repertori que inicia aquest novè volum és de proporcions minúscules. Tot i així, els exemples que ens aporta són d'un interès no gens bandejable. La segona memòria, de més dimensió, dona una selecta de setanta-cinc documents amb música i text, i d'una diversitat ben representativa. Tot seguit un dietari estructurat i concís explica la missió realitzada pels indrets del Camp de Tarragona i presenta un espècimen de quaranta-vuit cançons de diversa funcionalitat i ideologia. S'hi troben també algunes fotografies, notícies dels cantors i un comentari tècnic del repertori. Finalitza el volum amb un mostreig dels materials recollits per Joan Tomàs i Joan Amades a l'Alt Empordà. Vuitanta-tres exemples d'entre cinc-cents trenta-dos documents recollits serveixen a Joan Amades per escriure un extens relat de presentació de la feina realitzada aquells dies

(pàg. 219-263), i fent, al meu entendre, alguns judicis de valor efimers en interpretar certs documents com a definitius, quan sabem que en aquells moments encara mancaven per fer treballs de camp, i que l'estat dels estudis en aquest sentit no passava de ser aleshores primerenc. De fet, els responsables de l'OCCPC consideraven que no es podia menystenir cap dels documents musicals que s'oferien, a fi d'arribar per mitjà d'estudis comparatius a pronunciaments sòlids sobre la qüestió del Cançon. En aquest ordre de coses, és interessant llegir els prolegòmens que tant F. Baldelló com F. Pujol van redactar en iniciar llurs estudis apareguts en el vol. II, l'any 1922, i també el redactat que hi féu el mestre Joan Tomàs de la Memòria de la missió realitzada per ell mateix en companyia d'en Bartomeu Llongueres. Aquest darrer és un escrit contrastat amb el que abans comentava. Observar-hi l'actitud d'un home pacient en tots els treballs dels quals es va responsabilitzar ens impressiona positivament. Algunes fotografies dels cantors il·lustren el redactat de la Memòria de la missió de recerca a l'Alt Empordà.

Els índexs onomàstic i toponímic que s'hi adjunten serveixen per a la ubicació dels materials. La "Presentació", signada pel P. Josep Massot, esdevé altament informativa en continguts i d'utilitat per a tots aquells qui vulguin fer una lectura valorativa de distint signe dels documents recollits en aquells dies.

Novament cal agrair aquesta tasca d'edició que amb precisió i eclecticisme serveix per donar una mostra i una notícia d'una part important de la nostra identitat cultural. ● Josep Crivillé

BARCELONA (BARCELONÈS)

10 ABRIL	22 h	CMU Penyafor	Imma Santacreu, piano. Berg, Debussy, Chopin.
	23,30 h	Teatreneu	Ignasi Terraza Trio amb Gene "Mighty Flea" Connors, trombó. (Fins al 16 d'abril; de dimarts a dissabte a les 23,30 h, el diumenge a les 22 h).
11 ABRIL	18 h	Conservatori Municipal	Ensemble Exquise. S. Crespo, soprano. D. Serra, traverso. J. Comellas, viola de gamba. F. Quiroga, tiorba. E. Martínez, orgue i direcció. Aubery, Couperin, Campra, Montclair.
	20 h	Palau	The English Concert (orquestra i cor). Coral Cantiga (dir.: J. Prats). Polifònica de Puig-reig (dir.: R. Noguera). Petits Cantaires de l'Escola de Música la Guineu (dir.: M. Barrera). Howard Crook i Raimund Nolte, solistes vocals. Dir.: Trevor Pinnock. <i>Passió segons sant Mateu</i> , de Bach. (Fundació "la Caixa").
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Ysaÿe. Haydn, Debussy, Beethoven. (Auditori XXI).
12 ABRIL	19 h	Conservatori Municipal	Orquestra de l'aula de direcció. Dir.: Albert Argudo. <i>Sinfonia núm. 4</i> , de Schumann.
	20, 30 h	Auditori (Pol.)	Marina Heredia, cante. Segundo Falcón, cante. Arcángel, cante. Grup instrumental. Saetes i marxes de la Setmana Santa sevillana. (Auditori XXI).
	21 h	Palau	Ensemble Continuum. Maurice Bourgue, oboè solista i director. Zelenka, Fasch, Bach. (Euroconcert).
	21 h	SGAE	Orquestra Haydn. Catalina Roig, flauta travessera. Dir.: Albert Argudo. Quantz, Gluck, Mozart.
13 ABRIL	19 h	Conservatori Municipal	Quartet de clarinets Chalumeau. Rosa Caparrós, Elisabet Casanovas, Queralt Serra i Silvia Vinadé, clarinets. Ribera, Coduras, Ferrer, Valagínés, Damase, Guenther, Sisson Erickson, Tomasi. (Audiomúsica).
	21 h	Palau	Cor Glinka de la Capella de Sant Petersburg. Dir.: Vladimir Txernoutxenko. <i>Les vespres</i> , de Rakhmàninov. (Auditori XXI).
14 ABRIL	20,30 h	Auditori	La Petite Bande. Collegium Vocale Gant. Anne Cambier, soprano. Petra Noskaiova, contralt. Yves Saelens, tenor. Jan van der Crabben, baix. Dir.: Sigiswald Kuijken. Mozart, Haydn. (Palau 100).
	21 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Cor Madrigal (dir.: Mireia Barrera). Assumpta Mateu, soprano. Carlos Mena, contratenor. Lluís Vilamajó, tenor. Joan Cabero, tenor. Xavier Comorera, baríton. Pau Bordas, baix. Dir.: Juan José Mena. <i>Passió segons sant Joan</i> , de Bach. (Concerts Simfònics al Palau).
15 ABRIL	19 h	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Ursula Dütschler, clavicèmbal. Salvador Martínez, flauta. Dolors Chiralt, oboè. Vicent Oliver, trompeta. David Ballesteros, violí. Dir.: Josep Pons. Bach, Montsalvatge, Xostakóvitx.
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
16 ABRIL	11 h	Auditori	Prova final del Concurs Internacional d'Execució Musical Maria Canals.
	17 h	Palau	Gabrieli Consort & Players. Dir.: Paul McCresh. Bach. (Auditori XXI).
17 ABRIL	20,30 h	Auditori	Musica Reservada de Barcelona. Dir.: Peter Phillips. Morales, Ceballos, Cáceres, Gutiérrez de Padilla. (Auditori XXI).
18 ABRIL	20,30 h	Auditori (Pol.)	Blackness (gospel). (Fins el 23 d'abril; de dimarts a dissabte a les 22 h, el diumenge a les 19 h).
25 ABRIL	20,30 h	Liceu	Recital Susan Graham, mezzosoprano. Malcolm Martineau, piano. Hahn, Massenet, Bernstein.
	20,30 h	Auditori	Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. <i>Els sis concerts de Brandenburg</i> , de Bach. (Auditori XXI).
	21 h	Palau	London Chamber Orchestra. Christopher Warren Green, violí i director. Mozart, Elgar, Xostakóvitx, Arvo Paert, Txaikovski. (Criterium Música).
	23,30 h	Teatreneu	Kirk Lightsey, piano. (Fins el 29 d'abril; de dimarts a dissabte a les 23,30 h).
26 ABRIL	20 h	Auditori Winterthur	Aquiles Machado, tenor. María Rodríguez, soprano. Kenedy Moretti, piano. (Lírica de Barcelona BBV Privanza).
	21 h	Palau	Arcadi Volodos, piano. Schubert, Liszt, Chopin. (Ibercamera).
	21 h	Auditori	Ivo Pogorelich, piano. (ProMúsica).
27 ABRIL	21,30 h	Palau	Enrique Morente, guitarra. (Festival de Guitarra de Barcelona).
28 ABRIL	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Kati i Marielle Labèque, piano. Àngel Jesús García, violí. Dir.: Lawrence Foster. D'Ollone, Poulenc, Beethoven.
	22 h	Palau	Dyango.
29 ABRIL	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	22 h	Palau	Dyango.
30 ABRIL	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	11,30 h	Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Gershwin, Loewe, Kander, Lloyd.
	21 h	Palau	Chicago Symphony Orchestra. Dir.: Daniel Barenboim. <i>Sinfonia núm. 5</i> , de Mahler. (Palau 100).
1 MAIG	20 h	Sant Felip Neri	Xavier Díaz, llaüt. Bach. Glosia d'Amanti (conjunt vocal i instrumental). Bach, Gönima, de Hydalgo. Cor Lieder Camera (cor i baix continu). <i>Jesu, Meine Freude</i> , BWV 227, de Bach. (XXIII Festival de Música Antiga).
2 MAIG	20,30 h	Auditori (Pol.)	Jean-Marc Luisada, piano. Haydn, Chopin, Fauré, Schumann. (Auditori XXI).
	21 h	Palau	Orquestra de la Nova Filharmònica de Colònia. Pavel Popov, violí. Natasha Majer, piano. Dir.: Volker Hartung. Vivaldi, Mozart, Txaikovski.

	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Il Trionfo del Suono. Frank Thenus, flauta. Roel Dieltiens, violoncel. Ewald Demeyere, clavicèmbal. Kirnberger, J.S. Bach, C.Ph.E. Bach. (XXIII Festival de Música Antiga).
3 MAIG	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Thomas Zehetmair, violí. Bach. (XXIII Festival de Música Antiga).
4 MAIG	21 h	Auditori	Maria Joao Pires, piano. Beethoven. (Ibercamera).
	21 h	Auditori Winterthur	Cor Vivaldi. Núria Rial, soprano. Dir.: Òscar Boada. Barcelona Simfonieta. Dir.: Francesc Llongueres. Schubert, Montsalvatge. (Associació Franz Schubert).
	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Pere Ros, viola de gamba. Jan Willem Jansen, clavicèmbal. Bach, Schaffrath, Graun. (XXIII Festival de Música Antiga).
	21,30 h	Palau	Pablo Milanés.
5 MAIG	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Coral Càrmina (dir.: M. Ríos). Polifònica de Puig-reig (dir.: R. Noguera). Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya, dir.: J. Casas Bayer). Evelyn Herltzius, soprano. Anna Cors, soprano lírica. Valeriano Gamghebeli, tenor. Philippe Fourcade, baríton. Michael Volle, baix. Stefano Palatchi, baix. Joan Cabero, tenor. <i>Fidelio</i> , op. 72 (òpera en dos actes en versió de concert), de Beethoven.
	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Nachtmusique. Eric Hoepfich i Toni Salar Verdú, clarinet. Jane Gower i Javier Zafra, fagot. Teunis van der Zwart i Erwin Wieringa, trompa. J.S. Bach, C.Ph.E. Bach, Mozart. (XXIII Festival de Música Antiga).
6 MAIG	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Albert Attenelle, piano. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès, dir.: Josep Vila). Anne Schwanewilms, soprano. Ana Moreno Lasalle, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. Francisco Vas, tenor. Michael Volle, baix. Beethoven.
	19 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Ensemble Animé. Annette Hartenstein, traverso. Imke David, viola de gamba. Erling With Aasgard, clavicèmbal. Bach. (XXIII Festival de Música Antiga. Cicle Joves Intèrprets).
	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Corrado Bolsi, violí del segle XVIII i violí del segle XX. Tartini, Locatelli, Fiorillo, Paganini, Berio. (XXIII Festival de Música Antiga).
7 MAIG	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Coral Càrmina (dir.: M. Ríos). Polifònica de Puig-reig (dir.: R. Noguera). Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya, dir.: J. Casas Bayer). Evelyn Herltzius, soprano. Anna Cors, soprano lírica. Valeriano Gamghebeli, tenor. Philippe Fourcade, baríton. Michael Volle, baix. Stefano Palatchi, baix. Joan Cabero, tenor. <i>Fidelio</i> , op. 72 (òpera en dos actes en versió de concert), de Beethoven. (Segona audició).
	18 h	Palau	Coral Cor Jove de l'Esperança. Celdoni Fonoll, rapsoda. Dir.: Moisès Sala. Poemes de Salvador Espriu. Orquestra Simfònica de Sant Cugat. Dir.: Josep Ferré. Verdi.
	18 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Ensemble Amarillis. Héloïse Gaillard, flauta de bec i oboè. Ophélie Gaillard, violoncel. Violaine Cochard, clavicèmbal. Telemann, Bach. (XXIII Festival de Música Antiga. Cicle Joves Intèrprets).
	20 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Musica Antiqua Köln. Verena Fischer, traverso. Florian Deuter, violí. Reinhard Goebel, violí. Markus Mühlenbeck, violoncel. Christian Rieger, clavicèmbal. Dir.: Reinhard Goebel. J.C. Bach, W.F. Bach, J.C.F. Bach, J.S. Bach. (XXIII Festival de Música Antiga).
8 MAIG	20,30 h	Liceu	<i>Le nozze di Figaro</i> , de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Grup Instrumental Cambra XX. Dir.: Xavi Piquer i García. Henze, Ligeti, Llanas, Aracil, Stockhausen. (Auditori XXI).
	19 h	Palau	Wiener Walzertraum Orchestra. Shelley Jankovitz, soprano. Dir.: Doris Dorer. Valsos, fragments d'opereta i aires vienesos. (Concert de Tarda al Palau).
	21 h	Auditori	I Musici. Vivaldi, Rossini, Rolla, Locatelli. (Euroconcert).
	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Christophe Coin, violoncel barroc. Suites per a violoncel sol de Bach (1a part). (XXIII Festival de Música Antiga).
9 MAIG	20,30 h	Auditori (Pol.)	Barcelona Chamber Players. Spohr, Strauss, Francaix, Britten. (Auditori XXI).
	21 h	Palau	Coral Cantiga. Dir.: Josep Prats.
	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Christophe Coin, violoncel barroc. Suites per a violoncel sol de Bach (2a part). (XXIII Festival de Música Antiga).
10 MAIG	20,30 h	Auditori (Pol.)	Sibylla Rubens, soprano. Irwin Gage, piano. Schubert, Wolf. (Auditori XXI).
11 MAIG	19 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Music for a While. Peer Abilgard, contratenor. André Henrich, llaut. Klaus-Dieter Brandt, violoncel. Thomas Synofzik, clavicèmbal. Bach. (XXIII Festival de Música Antiga. Cicle Joves Intèrprets).
	20,30 h	Liceu	<i>Le nozze di Figaro</i> , de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	21 h	SGAE	Miquel Villalba, piano. Mestres Quadreny, Torrents, Martínez, Olm, Civilotti, Casablancas. (Avuimúsica).
	21 h	C. C. Fundació "la Caixa"	Rinaldo Alessandrini, clavicèmbal. Obres per a clavicèmbal sol de Bach. (XXIII Festival de Música Antiga).
12 MAIG	21 h	Palau	Ute Lemper.
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Albert Attenelle, piano. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès, dir.: Josep Vila). Anne Schwanewilms, soprano. Ana Moreno Lasalle, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. Francisco Vas, tenor. Michael Volle, baix. Beethoven.
13 MAIG	12,30 h	Auditori (Pol.)	Orquestra Barcelona Simfonieta. Isaac Rodríguez, clarinet. Dir.: Francesc Llongueres. Fàbrega, Mozart, Schubert. (Auditori XXI).

	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Coral Càrmina (dir.: M. Ríos). Polifònica de Puig-reig (dir.: R. Noguera). Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya, dir.: J. Casas Bayer). Evelyn Herlitzius, soprano. Anna Cors, soprano lírica. Valeriano Gamghebeli, tenor. Philippe Fourcade, baríton. Michael Volle, baix. Stefano Palatchi, baix. Joan Cabero, tenor. <i>Fidelio</i> , op. 72 (òpera en dos actes en versió de concert), de Beethoven. (Tercera audició).
	20,30 h	Liceu	<i>Le nozze di Figaro</i> , de Mozart. Dir.: Elisabeth Attl.
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Abida Parveen, veu, harmònim oriental, percussions, tabla i dholak. Música religiosa sufi kafi. (Auditori XXI).
14 MAIG	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Albert Attenelle, piano. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès, dir.: Josep Vila). Anne Schwanewilms, soprano. Ana Moreno Lasalle, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. Francisco Vas, tenor. Michael Volle, baix. Beethoven.
	17 h	Liceu	<i>Le nozze di Figaro</i> , de Mozart. Dir.: Bertrand de Billy.
	18 h	Palau	Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Vicenç Prats, flauta. Dir.: Gonçal Comellas. Mozart, Brotons, Schubert. (Els Diumenges al Palau).

CAPELLADES (ANOIA)

22 ABRIL	21 h	Paper de Música	Doru Pop, violí. Rasvan Neculai, violoncel. Marius Sima, violí. Viorel Tudor, viola. Suzanne Bardbury, piano. Kodály, Turina, Schumann. (Concert de professors del VIII Curs Internacional de Música de Cambra).
23 ABRIL	12 h	Paper de Música	Concert dels alumnes del VIII Curs Internacional de Música de Cambra.
7 MAIG	10 h	Paper de Música	Final del XI Concurs Paper de Música de Capellades.

GIRONA (GIRONÈS)

11 MAIG	21,30 h	Teatre Municipal	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
----------------	---------	------------------	---

IGUALADA (ANOIA)

14 ABRIL	21 h	Escola de Música	Josep Gispert, tenora. Jordi Figaró, tenora. Jordi Vilaprinyó, piano. Joan Morera, violí. David Riba, flauta. Boliart, Havart, Elias, Torrents, Ribas, Ramió.
-----------------	------	------------------	---

PRINCIPAT D'ANDORRA

23 ABRIL	21,30 h	Parròquia Escaldes-Engordany	Montserrat Torrent, orgue. Cabezón, Aguilera de Heredia, Corra de Arauxo, Cabanilles, Lidón, Bach. (I Cicle Internacional d'Orgue del Principat d'Andorra).
-----------------	---------	------------------------------	---

REUS (BAIX CAMP)

9 MAIG	21 h	Teatre Fortuny	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
---------------	------	----------------	---

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

14 ABRIL	21,30 h	La Faràndula	Orquestra Simfònica del Vallès. Cor Madrigal (dir.: M. Barrera). Dir.: Juan José Mena. <i>Passió segons sant Joan</i> , de Bach.
3 MAIG	21 h	La Faràndula	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
5 MAIG	21 h	La Faràndula	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
6 MAIG	21 h	La Faràndula	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. Funció a càrrec dels alumnes del IV Curs de Professionalització per a Joves Cantants. (Òpera a Catalunya).
7 MAIG	18 h	La Faràndula	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

SANT CUGAT DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)

13 MAIG	22 h	Centre Cultural	<i>Don Pasquale</i> , de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).
----------------	------	-----------------	---

SANT JOAN DE VILATORRADA (BAGES)

14 ABRIL	20,30 h	Mas Sant Joan	Imma Serra, cant. Pilar Pla, piano. Morera, Toldrà, Lambert, Koma, Schönberg.
12 MAIG	20,30 h	Mas Sant Joan	Cor Lerània. Dir.: Jordi Noguera. Brahms, Schubert.

SANTA COLOMA DE GRAMENET (BARCELONÈS)

14 ABRIL	21,45 h	Conservatori	Vicenç Prunés, piano. Bach, Haydn, Halffter.
28 ABRIL	21,45 h	Conservatori	Begoña Pérez, violí. Montserrat Olivés, piano. Mozart, Beethoven.
5 MAIG	21,45 h	Conservatori	Jordi Masó, piano. Chopin, Mompou.
12 MAIG	21,45 h	Conservatori	Alex Garrobé, guitarra. Villa-Lobos, Saúz de la Maza, Moreno Torroba.

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

13 ABRIL	21 h	Centre Cultural	Orquestra Música Bohèmica i Cor de Cambra de Praga. Dir.: Jeroslav Kreck. Pergolesi, Mozart. (Fundació Caixa Terrassa).
29 ABRIL	22 h	Amics de les Arts	Cor Montserrat. Maideu, Baucells. (Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya).
30 ABRIL	18,30 h	Amics de les Arts	Cor Montserrat. Maideu, Baucells. (Xarxa de Clàssica i Jazz a Catalunya).
7 MAIG	19 h	Centre Cultural	Josep Enric Tarrasó, violí. Fanny Escrig, piano. Mozart, Brahms, Beethoven. (XIII Cicle de Concerts del Conservatori).
14 MAIG	18 h	Centre Cultural	Escola Bolera-Els Pericet. Dir.: Àngel Pericet. Dansa. (Fundació Caixa Terrassa).

EL VENDRELL (PENEDÈS)

15 ABRIL	22,30 h	Auditori Pau Casals	Iñaki Askunze Sextet. <i>La calle de la duda</i> .
22 ABRIL	22,30 h	Auditori Pau Casals	Barcelona Big Latin Band.

L'art necessita

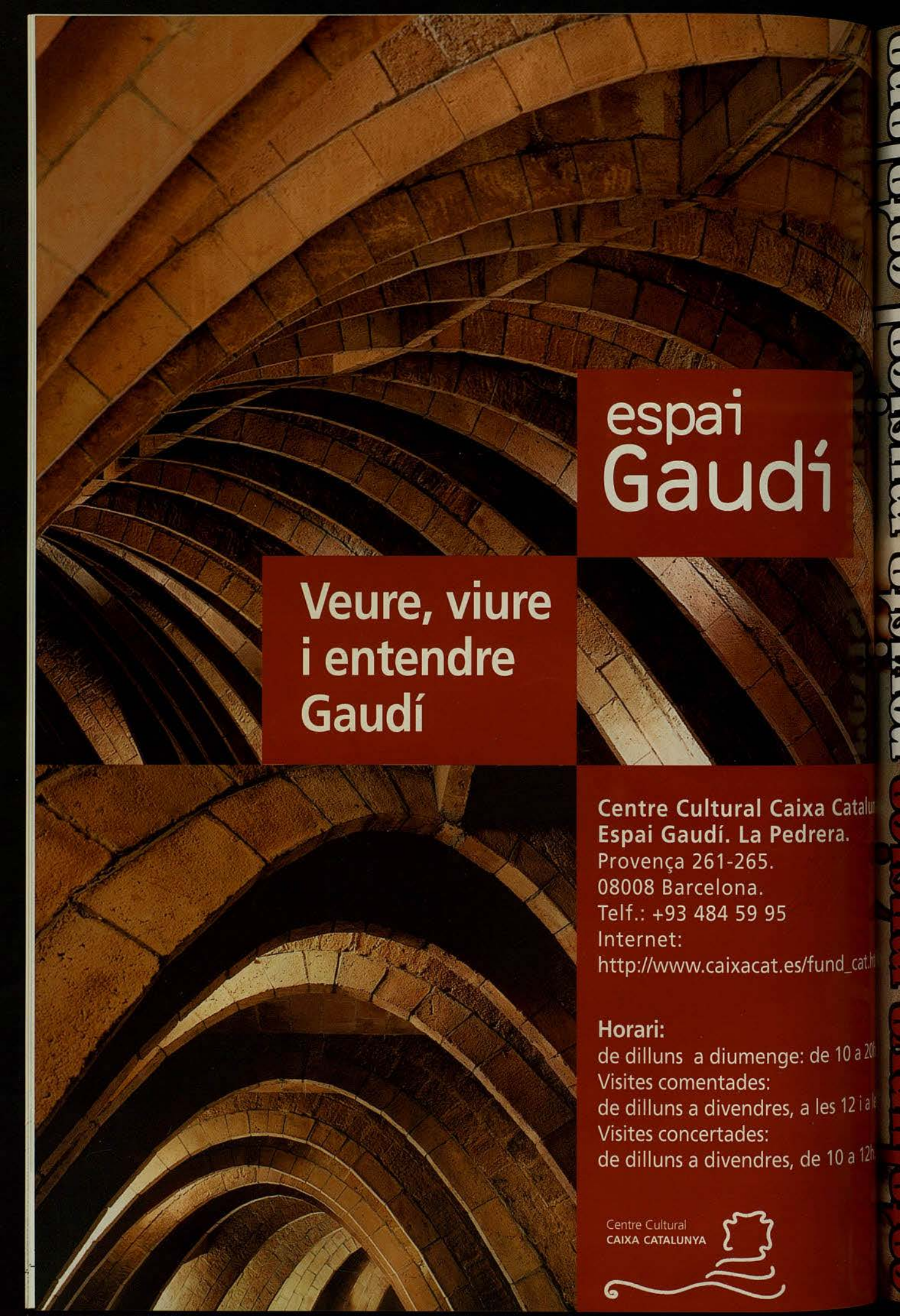
una mà que el creï...



...i una altra que li doni suport.



Banco
Santander Central Hispano



espai
Gaudí

Veure, viure
i entendre
Gaudí

**Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.**

Provença 261-265.

08008 Barcelona.

Tel.: +93 484 59 95

Internet:

http://www.caixacat.es/fund_cat.html

Horari:

de dilluns a diumenge: de 10 a 20h

Visites comentades:

de dilluns a divendres, a les 12 i a les 19h

Visites concertades:

de dilluns a divendres, de 10 a 12h

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA

